

ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM

ZUŠ VESELÍ NAD MORAVOU

Obsah

1. Identifikační údaje	3
2. Charakteristika školy	4
3. Zaměření školy a její vize	7
4. Výchovné a vzdělávací strategie	8
5. Vzdělávací obsah uměleckých oborů	11
Hudební obor	11
● Přípravná hudební výchova (PHV)	13
<i>Studijní zaměření</i>	
● Hra na klavír	15
● Hra na keyboard	20
● Hra na varhany	25
● Hra na housle	32
● Hra na violu	36
● Hra na violoncello	40
● Hra na kontrabas	44
● Hra na trubku	48
● Hra na baskřídlovku	52
● Hra na tubu	56
● Hra na pozoun	60
● Hra na lesní roh	64
● Hra na zobcovou flétnu	68
● Hra na příčnou flétnu 1	71
● Hra na příčnou flétnu 2 (s přípravným nástrojem)	75
● Hra na klarinet 1	79
● Hra na klarinet 2 (s přípravným nástrojem)	82
● Hra na hoboj	85
● Hra na saxofon	88
● Hra na kytaru	91
● Hra na elektrickou kytaru	95
● Hra na bicí nástroje	98
● Sólový zpěv	103
● Hra na akordeon	107
● Hra na cimbál	112
<i>Předměty</i>	
● Hudební nauka	117
● Hudební praxe	119
<i>Nepovinné předměty</i>	
● Improvizace (klávesové nástroje)	121
● Technika záznamu, zpracování a reprodukce zvuku (TZZRZ)	122
Poznámky k hudebnímu oboru	125
Výtvarný obor	127
Taneční obor	133
Literárně - dramatický obor	141
6. Zabezpečení výuky žáků se speciálními vzdělávacími potřebami	150
7. Vzdělávání žáků mimořádně nadaných	151
8. Hodnocení žáků a vlastní hodnocení školy	152

1. Identifikační údaje

Školní vzdělávací program ZUŠ Veselí nad Moravou pro základní umělecké vzdělávání

Předkladatel:

Základní umělecká škola Veselí nad Moravou, příspěvková organizace
náměstí Míru 1676, 698 01 Veselí nad Moravou

IČ: 70839964

Ředitel: Aleš Smutný

Kontakty: tel.: 518 309 651
e-mail: zus@zus-veseli.cz

Zřizovatel:

Jihomoravský kraj
Brno, Žerotínovo nám. 3/5, PSČ 601 82

IČ zřizovatele: 70888337

Kontakty: tel.: 541 651 111

Platnost dokumentu od

Datum: 1. 9. 2012

Aktualizováno k: 1. 9. 2021

Podpis ředitele:

.....

Aleš Smutný

Razítko školy:

2. Charakteristika školy

Počet oborů, velikost

Na ZUŠ Veselí nad Moravou se vyučují všechny umělecké obory, které mohou být na tomto typu škol zřizovány.

Tabulka uvádí schválenou maximální kapacitu v jednotlivých oborech.

Obor	kapacita
Hudební	335
Výtvarný	210
Taneční	
Literárně-dramatický	
Celkem	545

Všechny obory máme každoročně zcela naplněny

Historie, současnost

Z dochovaných pramenů víme, že o zvelebení města zavedením hudebního života se ve druhé polovině 18. stol. zasloužil F. J. Chorinský, majitel veselského panství. Ten vyplácel odměny řemeslnickým učňům, kteří se též učili hrát na hudební nástroje.

Hudebním učilištěm se stala veselská škola. K rozvoji hudebního života přispělo též vybudování servitského kláštera. Servité kladli důraz na vysokou úroveň hudebního doprovodu při bohoslužbách. Staré tradice z dob působení servitů doplňovali a rozšiřovali varhaníci a učitelé z dob pozdějších.

První soukromou hudební školu ve Veselí nad Moravou založil varhaník Karel Bařina. Stanovy školy byly schváleny výnosem c. k. školní rady 5. 2. 1912. Výuka trvala do září 1937, kdy ji pan Bařina pro pokročilý věk zrušil.

Veřejná hudební škola byla založena v roce 1934 Pěveckým a hudebním spolkem. Tento údaj dokládá, že navazujeme na tradici nejstarší hudební školy na okrese Hodonín.

1. 9. 1945 došlo ke sloučení této školy s hudební školou majitele a ředitele Bohumila Kmonička a k převzetí školy do správy města. Sídlem školy se staly bývalé kanceláře budovy velkostatku Chorinského a dvě místnosti byly propůjčeny v budově měšťanské školy.

Po odchodu ředitele Kmonička byl jmenován ředitelem Václav Plšek, který v této funkci působil v letech 1951-1969. Od roku 1961-1962 byl obor působnosti hudebních škol v naší zemi rozšířen na všechny druhy umění (hudební, taneční, výtvarný a literárně - dramatický), což se odráží i v novém názvu (Lidová škola umění).

V roce 1964 byla LŠU umístěna do budovy restaurace U Janíků. V těchto nevyhovujících prostorách se vyučovalo 21 let.

Po Václavu Plškovi vykonával funkci ředitele v letech 1969 – 1983 Milan Všetula, absolvent VŠMU v Bratislavě. Z technických důvodů se muselo vyučovat ve školním roce 1985-86 v propůjčených třídách místních základních škol, ve zvláštní škole a v domě dětí. Ve školním roce 1986-87 započala výuka v rekonstruované budově ve Stolářské ulici č. 2.

V letech 1983-90 vedla školu Hana Urbánková a od r. 1990-2000 Robert Polloczek.

Od roku 2000 řídí školu Aleš Smutný. V roce 2001 byla výuka rozšířena o nově otevřené obory – výtvarný a literárně – dramatický.

V březnu 2002 byla zahájena výstavba nové budovy ZUŠ. Od září 2003 probíhá výuka všech oborů v nové, moderní a dobře vybavené budově.

Škola má v rámci kulturního, společenského a kulturně – výchovného dění ve městě i v blízkém regionu nezastupitelné postavení. Je to dáno cílevědomým úsilím a nadstandardními činnostmi jako jsou např.:

- speciální programy pro mateřské školy, ve kterých se děti seznamují s uměleckými obory a aktivně se zapojují do jejich představení
- vánoční a výchovné koncerty a představení pro mateřské, základní a speciální školy
- tvůrčí dílny a semináře
- koncerty, představení a výstavy pro veřejnost
- účast žáků na přehlídkách a soutěžích i v zahraničí
- pořádání soutěží
- tematicky zaměřené projekty spojující práci všech oborů
- charitativní akce
- koncerty a vystoupení v zahraničí

Žáci a pedagogové se aktivně zapojují do zájmových uměleckých sdružení města i širšího regionu (pěvecké sbory, divadla a zejména hudební soubory různých žánrů).

Dovednosti, které žáci získají v naší ZUŠ, uplatňují též při nejrůznějších akcích a projektech, pořádaných základními a středními školami, obcemi a dalšími organizacemi.

Několikrát do roka pořádáme kvalitní koncerty s hostujícími umělci.

V našem koncertním sále rovněž probíhají koncerty vážné hudby pořádané Veselským kulturním centrem. Naši žáci tak mají možnost setkat se s vynikajícími interprety přímo v prostorách ZUŠ.

Charakteristika pedagogického sboru

Kolektiv pedagogů je kvalifikovaný a stabilní. Pracovní i lidské vztahy mezi vedením, pedagogickým sborem a ostatními zaměstnanci jsou velmi dobré, o čemž svědčí i dotazníkové šetření prováděné v rámci vlastního hodnocení školy. Vztahy mezi učiteli a žáky jsou založeny na důvěře a respektu.

Dlouhodobé projekty, regionální a mezinárodní spolupráce

Dlouhodobé projekty:

- vánoční koncerty pro MŠ, ZŠ, Speciální školu a veřejnost
- koncerty pro DPS
- prezentace absolventů školy – výstavy, koncerty, představení
- programové dopoledne pro MŠ
- „Dušičkový koncert“
- koncerty pořádané Veselským kulturním centrem v ZUŠ
- „Umělci v ZUŠ“ – každoroční cyklus koncertů (představení) pořádaných ZUŠ
- charitativní akce „Koncert pro vášku“
- celoškolské projekty, oborové a mezioborové akce
- umělecké dílny pro žáky ZUŠ a veřejnost

Regionální spolupráce:

- festival „Mozartovy děti“
- organizování okresních a krajských kol Národních soutěží ZUŠ
- mezinárodní dětský folklorní festival „Štěpy“

- mezinárodní folklorní festival Strážnice
- spolupráce dechového orchestru se Starým Městem pod Králickým Sněžníkem
- pravidelná účast dechového orchestru na přehlídkách a festivalech dechových hudeb
- spolupráce s Konzervatoří Kroměříž – pořádání koncertů v ZUŠ
- příležitostná spolupráce s okolními ZUŠ – koncerty, přehlídky, soutěže

Mezinárodní spolupráce:

- spolupráce partnerských měst ČR, Slovenska, Polska, Maďarska – přehlídka mladých umělců – „Kultura bez tlumočnicka“
- spolupráce našeho dechového orchestru s dechovým orchestrem města Rangendingen v Německu
- vystoupení dechového orchestru v Rakousku, Slovensku, Polsku, Francii, Německu a Švýcarsku

Vybavení školy a její podmínky

Od školního roku 2003-2004 naše škola sídlí v nové a moderně vybavené budově. Materiální zázemí máme nadstandardní.

Vzdělání poskytujeme ve 22 prostorných a vkusně zařízených učebnách. K dispozici máme víceúčelový sál s kapacitou 128 míst, nahrávací studio a zkušebnu, která je zároveň upravena jako učebna bicích nástrojů. Výtvarný obor disponuje dvěma ateliéry, k nimž patří kabinet učitele, místnost s keramickou pecí, šatna a sklad. Taneční obor je vyučován v prostorném zrcadlovém sále s předsíní, šatnami se sociálním zařízením a sprchou. Literárně – dramatický obor má učebnu s částečným scénickým osvětlením a šatnou.

Estetické a kulturní prostředí ve škole je na vysoké úrovni. K příjemné atmosféře přispívají velké prosvětlené foyery a chodby, které poskytují prostor pro výstavy prací žáků výtvarného oboru. Vitríny a nástěnky informují o zajímavém dění v jednotlivých oborech.

V přízemí je pro žáky, rodiče a návštěvníky koncertů k dispozici příjemné posezení u stolků s možností internetového připojení.

Za poplatek půjčujeme širokou škálu hudebních nástrojů, v rámci možností pořizujeme speciální pomůcky k náročnějším projektům (mikroporty, inteligentní světla apod.). Pro rozšiřování a zkvalitňování materiálního vybavení získáváme kromě běžných prostředků i peníze z mimorozpočtových zdrojů. Ve spolupráci se SRPŠ ZUŠ Veselí nad Moravou, z.s. hradíme žákům účast na soutěžích, vystoupeních, soustředěních, zájezdech (cestovné, startovné, stravné).

3. Zaměření školy a její vize

Jsme a chceme být školou, která:

- nabízí tvořivé a podnětné prostředí, příjemnou a přátelskou atmosféru pro děti, pedagogy i veřejnost
- má individuální přístup k žákům a usiluje o jejich osobnostní rozvoj
- předává žákům co nejvíce informací potřebných pro úspěšné uplatnění v praxi i v životě
- nabízí co nejširší spektrum uměleckých aktivit pro děti i dospělé
- rozvíjí spolupráci mezi jednotlivými obory – mezioborové projekty
- aktivně udržuje folklórní tradice a vychovává jejich další nositele (cimbálová muzika a dechový orchestr)
- udržuje tradici sborového zpěvu
- umožňuje svým absolventům uplatnění v nejrůznějších uměleckých seskupeních a tělesech
- pořádá kurzy, workshopy, semináře, přednášky pro své žáky, učitele i pro veřejnost
- zapojuje moderní prvky (technologie) do výuky, reaguje na vývojové trendy
- vytváří prostory a plochy, kde se žáci mohou setkávat s uměním a také zde mohou co nejlépe prezentovat své umělecké projevy
- vytváří zázemí a podporuje vlastní iniciativy žáků ve všech oborech
- rozpozná u žáka mimořádný talent a nadstandardně se mu věnuje
- spolupracuje s rodiči žáků a zapojuje je do dění školy
- spolupracuje se všemi typy škol a různými jinými organizacemi a zařízeními nejenom v regionu
- se umí aktivně prezentovat
- otevírá cesty múzám

Chceme být trvalou inspirací v životě každého našeho žáka.

4. Výchovné a vzdělávací strategie

Výchovné a vzdělávací strategie se uplatňují nejen při výuce, ale i při veškerých aktivitách, které pro naše žáky organizujeme a které úzce souvisí s výchovou a vzděláváním na naší ZUŠ. Jsou to zejména koncerty, vystoupení, představení, výstavy, soutěže, soustředění, které mohou být organizovány i mimo budovu ZUŠ v různých časech i ve více dnech. Dále jsou to tvůrčí dílny a semináře, zájezdy na koncerty a představení jiných umělců a také práce související s výzdobou a úpravou školy.

Hudební obor

1. Názorně a prakticky předáváme žákovi vědomosti, dovednosti a zkušenosti – vysvětlíme a předvedeme postup, jak konkrétní technický, intonační či jiný problém zvládnout.
2. Rozborem studované skladby vedeme žáka k propojování teoretických znalostí s jejich praktickým využitím.
3. Poskytujeme žákovi informace o studované skladbě, slohovém období, hudební formě, skladateli apod. (tím učíme žáka pronikat do obsahu díla).
4. Praktickým předvedením – předehráváním nebo poslechem nahrávek učíme žáka vnímat a rozlišovat kvalitu a rozdílná pojetí interpretace.
5. Přiměřenými nároky a pravidelnou kontrolou vedeme žáka k zodpovědnosti za domácí přípravu.
6. Tvůrčím vedením lekce a vhodnou komunikací směřujeme žáka k maximální soustředěnosti a aktivitě.
7. Vhodným hodnocením povzbuzujeme a motivujeme žáka ke zlepšování výsledků jeho práce.
8. Pomáháme žákům zapojovat se do nejrůznějších uměleckých aktivit, souborů a skupin i mimo školu.
9. Při kolektivních činnostech dbáme na dodržování pravidel, spravedlivé řešení dílčích problémů a cíleně vedeme žáky k zodpovědnosti za společné dílo.
10. Osobním příkladem vzbuzujeme u žáka zájem o hudbu, umění a kulturní dění, a tím podporujeme jeho vlastní iniciativy v této oblasti.
11. O shlédnutých kulturních akcích a koncertech se žákem diskutujeme z hlediska jejich úrovně, kvality a hodnoty.

Výtvarný obor

1. Vedeme žáky ke správnému zvládnutí základních výtvarných technik s využitím dostupných pomůcek a vybavení.
2. Podporujeme žáky v jejich osobitém výtvarném projevu.
3. Seznamujeme žáky s různorodými přístupy k tvorbě, a to kombinací základních výtvarných technik či novými tendencemi ve výtvarném umění.

4. Seznamujeme žáky s dějinami výtvarné kultury formou rozboru uměleckého díla, seznámením s autorem a zasazením díla do kontextu doby a uměleckého směru.
5. Vystavujeme, minimálně jednou ročně, práce žáků v prostorách školy a ateliérech výtvarného oboru.
6. Názornými ukázkami učíme žáky správným pracovním návykům.
7. Vedeme žáky k plánování práce tak, aby byli schopni ji dokončit.
8. Osobním příkladem vedeme žáky k odpovědnosti za majetek školy, k šetrnému zacházení s vybavením školy, k účelnému využití materiálu a k pořádku.
9. Osobním příkladem vedeme žáky k toleranci a vzájemné ohleduplnosti.
10. Zapojujeme žáky do přípravy školních výstav a do mezioborových akcí pořádaných školou.
11. Návštěvou zajímavých výstav a kulturních akcí pěstujeme v žácích pozitivní vztah k umění.
12. Připravujeme nadané žáky k talentovým zkouškám na umělecké školy a školy s pedagogickým zaměřením.

Taneční obor

1. Seznamujeme a rozvíjíme žáka ve všech základních tanečních stylech (klasický, současný a lidový), aby jeho taneční rozhled byl široký a chápal tanec jako specifický, dlouhodobě se vyvíjející, svébytný a rozmanitý umělecký projev.
2. Vhodnou motivací, používáním pomůcek a srozumitelným výkladem rozvíjíme tvořivé taneční myšlení a schopnost improvizace.
3. Vedeme žáka k samostatnému pohybovému a tanečnímu projevu zadáváním individuálních úkolů. Taneční choreografie vytváříme společně s žáky, ve vyšších ročnících podporujeme a usměrňujeme vlastní tvorbu.
4. Rozvíjíme estetické vnímání žáka volbou kvalitních pomůcek, kostýmů a hudební předlohy.
5. Zdůrazňujeme žákovu individualitu, ale i kolektivní cítění a spoluzodpovědnost za společné dílo zejména při nácviu taneční choreografie. Dbáme na vytváření správných pracovních návyků a dodržování pravidel ve výuce (docházka, cvičební úbor, kázeň apod.).
6. Pravidelným citlivým hodnocením a vlastním příkladem vedeme žáka k sebezdokonalování, zkvalitňování výsledků své práce a k pochopení nutnosti vyvíjet potřebné úsilí k dosažení vytčeného cíle.
7. Ve vzájemné komunikaci i v tanečním kontaktu rozvíjíme kladné mezilidské vztahy – přátelství, úctu, ohleduplnost, toleranci apod. Rovněž vedeme žáka ke slušnému a kultivovanému chování v kolektivu.
8. Minimálně 1x ročně organizujeme vystoupení všech žáků oboru, aktivně se zapojujeme do veřejného hodnění a svým vystoupením se podílíme na společných akcích školy i akcích pořádaných jinými organizacemi.

9. Učíme žáka vytvářet si kladný vztah k umění a lásku k tanci a tyto postoje dál předávat ve své rodině a okolí. Motivujeme žáka k návštěvám kulturních akcí a vystoupení. Minimálně 1x ročně organizujeme zájezd na taneční představení, o kterém společně hovoříme, a tím žáka učíme taneční projev chápat, hodnotit, porovnávat a orientovat se v něm. Podněty a zážitky z představení se stávají námětem k tanečním improvizacím v hodinách.
10. Nadané žáky formou mimořádných hodin připravujeme k talentovým zkouškám na uměleckých a pedagogických školách, podporujeme jejich samostatné aktivity.
11. Při výuce vytváříme pozitivní atmosféru a usilujeme o to, aby žákům jejich práce v hodinách přinášela uspokojení a aby se tanec (pohyb) stal neoddelitelnou součástí jejich dalšího života.

Literárně - dramatický obor

1. Soustavně pracujeme na vybavenosti žáka. Směřujeme výuku k praktickému využití nabytých schopností. Citlivým hodnocením, sebehodnocením a také společným hodnocením ve skupině motivujeme žáka k nejlepšímu výkonu. K žákovi přistupujeme individuálně, se znalostí jeho vrozených dispozic a jeho individuálních možností.
2. Pravidelně pracujeme s uměleckými díly (skladby, obrazy, monology, divadelní hry, knihy), předkládáme je žákům, upozorňujeme na ně, pracujeme s nimi na tématech, jednotlivostech či ucelených tvarech. Pomáháme žákovi umělecká díla pochopit a aktivně uchopit. Obohacujeme žáka o žánrové odlišnosti a spolu nalézáme směr, který je žákovi blízký. Dochází k úzké spolupráci s knihovnou, společným návštěvám divadelních a filmových představení, koncertů a výstav. Nedílnou součástí je pak společná diskuse a rozbor nejen celku, ale v našem případě i jednotlivých složek představení.
3. Ve své práci jsme důslední a pečliví, naše příprava je individuální pro daného žáka (skupinu) a také pro danou hodinu. Vedeme žáka ke zlepšování výsledků jeho práce, k pravidelnosti, k zodpovědnosti za vlastní výkon, ale také za výkon skupiny. V pravé chvíli žáka povzbuzujeme, motivujeme a seznamujeme s jeho cíli.
Soustavně pracujeme na přátelských vztazích a na dodržování zásad slušného chování ve skupině.
4. Formou přívětivého a pravdivého hodnocení pracujeme na zvyšování sebevědomí žáka, povzbuzujeme ho a hledáme cesty k ovládnutí trémy. Vytváříme možnosti k vystoupení žáka – besídky, představení, komponované pořady, pořady s tradicí aj. Podporujeme a usměrňujeme veškeré samostatné aktivity žáků, které vedou k prezentaci jejich vědomostí a dovedností.
5. Vedeme žáka k vytváření a chápání uměleckých hodnot. Poukazujeme na úsilí, které tvorba a interpretace stojí, a připomínáme, že stejné úsilí je za prací každého umělce. Upozorňujeme na schopnosti žáka a dokážeme je ocenit. Vedeme žáka ke znalosti jeho vlastních předností, dovedností i vědomostí a také k objevování hodnot u ostatních lidí.
6. Snažíme se být žákovi příkladem ve svých aktivitách. Aktivně se sami i se svými žáky zúčastňujeme sociokulturního dění ve své oblasti. Aktuálně žáky informujeme o kulturním dění. Vedeme žáka k lásce k umění a také ke schopnosti vybrat si vlastní cestu k uměleckým aktivitám.

5. Vzdělávací obsah uměleckých oborů

HUDEBNÍ OBOR

Organizace výuky v hudebním oboru:

Žáci přijatí do hudebního oboru základní umělecké školy ve věku šesti (popř. pěti) let navštěvují **přípravnou hudební výchovu (PHV)** před I. stupněm základního studia.

Žáci přijatí do hudebního oboru základní umělecké školy ve věku sedmi a více let a žáci po přípravné hudební výchově navštěvují výuku ve zvoleném (vybraném) **studijním zaměření** (například: Hra na housle, Hra na cimbál...).

Každé studijní zaměření má svůj závazný učební plán se strukturou povinných předmětů. Tyto předměty se realizují v **individuální (skupinové) výuce** (Hra na klavír, keyboard, varhany, housle, violoncello, kontrabas, trubku, baskřídlovku, tubu, pozoun, lesní roh, zobcovou flétnu, příčnou flétnu, klarinet, hoboj, saxofon, kytaru, akordeon, cimbál a Sólový zpěv) a v **kolektivní výuce** (Hudební nauka, Hudební praxe).

Charakteristika jednotlivých forem výuky:

Přípravná hudební výchova (PHV) před I. stupněm základního studia poskytuje přípravu k vlastnímu studiu hudebního oboru. Zaměřuje se zejména na ověřování a upevňování předpokladů a podpoření zájmu žáků o další studium hudby. Učitel rozvíjí u žáka tvořivost a dovednost v elementárních činnostech pěveckých, instrumentálních, pohybových a poslechových. Výuka vychází ze světa blízkého dětem (pohádky, příroda, domov). Jednotlivé činnosti se při vyučování vzájemně doplňují a kombinují podle povahy učiva. Jejich rozsah a proporce odpovídají věku a vyspělosti dětí.

Výuka PHV je určena pro žáky od 5 let, probíhá zpravidla 1x týdně v kolektivu nejvíce 20 žáků. Součástí PHV může být i výuka hry na nástroj (popř. sólový zpěv), viz učební plán B a C. Tato výuka probíhá ve skupinkách 2 - 5 žáků, výjimečně i individuálně.

Přípravná hudební výchova před II. stupněm základního studia poskytuje přípravu k vlastnímu studiu hudebního oboru pro žáky od 14 let, kteří nenavštěvovali základní studium I. stupně. Obsah vzdělávání volí pedagog podle individuálních znalostí a schopností žáka či žáků.

Formou **individuální (skupinové) výuky** se vyučuje hra na nástroj a zpěv. Pedagogové učí žáky zejména technicky a výrazově ovládat zvolený nástroj (zpěv) minimálně na úrovni dané osnovami tohoto ŠVP. Osnovy neomezují kreativitu a individuální přístup k žákům. Podle jejich schopností a zaměření mohou učitelé výuku vhodně doplňovat, obohacovat a rozšiřovat. Kromě technického růstu dbá učitel také na rozvoj tvořivosti žáka a vybudování trvalého vztahu k nástroji, hudbě a umění vůbec.

Studium je rozděleno do dvou stupňů. I. stupeň trvá 7 let, II. stupeň 4 roky. Vyučování probíhá formou individuální výuky. V některých předmětech (viz. RVP) může probíhat formou skupinové výuky. Základní lekce probíhá jedenkrát týdně a trvá 45 minut. Lekce může být rozdělena do dvou částí v jednom týdnu.

Kolektivní výuka = Hudební praxe a Hudební nauka

Hudební praxe. Kromě samotného ovládnutí nástroje či hlasu je pro každého muzikanta nezbytné naučit se ve hře či zpěvu přizpůsobovat druhým a společně hledat a nacházet ideální tvar hudebního díla. Hudební praxe, čili komorní hra, hra v souboru, hra v orchestru, čtyřruční hra, sborový zpěv a doprovod rozvíjí u žáků to, co se učí v individuální výuce a přináší nové zkušenosti a podněty. Kolektivní hudební činnost

se často stává zásadním impulzem ke změně či prohloubení vztahu žáka ke své hudební činnosti. Kromě výuky ke schopnosti kolektivně interpretovat hudební skladby, umožňují hodiny hudební praxe pěstovat žádoucí sociální postoje, vést žáky k zodpovědnosti za společnou práci, k ohleduplnosti a k dodržování řádu a pravidel.

Výuka hudební praxe je povinná v rozsahu stanoveném v učebních plánech jednotlivých studijních zaměření. Zpravidla začíná od 4. ročníku I. stupně a výuka pokračuje až do konce studia. (Výjimku tvoří alternativní učební plán u studijních zaměření dechových nástrojů s přípravným nástrojem.)

Hudební nauka přináší poznatky z hudební teorie a historie, které jsou nezbytnou součástí studia hudby. Teoretické znalosti jsou potřebné nejenom ke studiu hry na nástroj či zpěvu, ale rovněž pomáhají pochopit hudbu – její zákonitosti a výrazové prostředky. V hodinách hudební nauky se žáci rovněž seznamují se základními informacemi z dějin hudebního umění. Díky tomu si mohou například své přednesové skladby zařadit do historického a stylového kontextu, lépe je pochopit a interpretovat. V neposlední řadě se v hudební nauce snažíme vychovávat žáky k uvědomělému poslechu skrze základní poznatky o formách a principech stavby hudebních děl. Tím se z budoucích hudebníků stávají nejen interpreti, ale i poučení návštěvníci koncertů.

Výuka probíhá v učebně vybavené audiovizuální technikou, klavírem a nástroji Orffova instrumentáře. Hudební nauka probíhá jednou týdně, lekce trvá 45 minut (v prvním ročníku může trvat 70 minut). Je povinným předmětem pro žáky 1. - 5. ročníku I. stupně studia hudebního oboru všech studijních zaměření.

Přípravná hudební výchova (PHV) před I. stupněm základního studia

UČEBNÍ PLÁN A

	1. pololetí	2. pololetí
Hudební nauka	1	1
Hra na nástroj (Sólový zpěv)	0	0

UČEBNÍ PLÁN B

	1. pololetí	2. pololetí
Hudební nauka	1	1
Hra na nástroj (Sólový zpěv)	0	0,5 - 1

UČEBNÍ PLÁN C

	1. pololetí	2. pololetí
Hudební nauka	1	1
Hra na nástroj (Sólový zpěv)	0,5 - 1	0,5 - 1

Obsah vzdělávání v Hudební nauce Přípravné hudební výchovy

- pěstování správných návyků pěveckého dýchání, výslovnosti a tvoření tónu
- zpívání jednoduché melodie
- rytmizace a melodizace slov, rytmické a melodické ozvěny, dialogy a jednoduchá říkadla
- rozvíjení tempového citění (chůze, běh, skok), pohybové hry se zaměřením na střídání přízvučných a nepřízvučných dob ve dvou a třídobém taktu, spojování dvou rytmicko-pohybových činností (např. chůze s tleskáním)
- hra na Orffovy nástroje
- rozlišení různých zvuků a tónů a jejich vlastností, rozlišení nálad skladby
- základní hudební pojmy - notová osnova, klíč G, nota a pomlka celá, půlová, čtvrtová, hudební abeceda, takt, taktová čára, takt celý, dvou a tříčtvrtový
- rozeznávání dynamiky (silně - slabě), tempa (rychle - pomalu)
- rozlišení melodie a doprovodu

Obsah vzdělávání ve Hře na nástroj (Sólového zpěvu) Přípravné hudební výchovy

- seznámení s nástrojem, základní popis hlavních částí a jejich funkce
- správný postoj nebo sezení u nástroje a držení nástroje
- osvojení si správných elementárních návyků při hře na nástroj nebo při zpěvu
- pěstování hudební paměti, hudební představivosti, intonace,
- hry (zpěvu) podle sluchu, sluchové představy, metricko-rytmického citění
- možnost počátků hry (zpěvu) z not
- interpretace jednoduchých lidových písní
- pěstování správných návyků při domácím cvičení
- pěstování kladného vztahu k nástroji a hudbě

Přípravná hudební výchova (PHV) před II. stupněm základního studia

UČEBNÍ PLÁN A

pro skupinu alespoň 5 žáků

	1. pololetí	2. pololetí
Hudební nauka	1	1
Hra na nástroj (Sólový zpěv)	1	1

UČEBNÍ PLÁN B

individuální výuka hudební nauky v hodinách nástroje (sólového zpěvu)

	1. pololetí	2. pololetí
Hudební nauka, Hra na nástroj (Sólový zpěv)	1 - 1,5	1 - 1,5

Obsah vzdělávání v Hudební nauce Přípravné hudební výchovy

- volí pedagog podle individuálních znalostí a schopností žáka či žáků

Obsah vzdělávání ve Hře na nástroj (Sólového zpěvu) Přípravné hudební výchovy

- seznámení s nástrojem, základní popis hlavních částí a jejich funkce
- správný postoj nebo sezení u nástroje a držení nástroje
- osvojení si správných elementárních návyků při hře na nástroj nebo při zpěvu
- pěstování hudební paměti, hudební představivosti, intonace,
- hry (zpěvu) podle sluchu, sluchové představy, metricko-rytmického citění
- hra (zpěv) z not
- interpretace jednoduchých lidových písní, skladeb
- pěstování správných návyků při domácím cvičení
- pěstování kladného vztahu k nástroji a hudbě

Poznámky k přípravné hudební výchově:

1. Obsah vzdělávání PHV jak v hudební teorii, tak ve hře na nástroj (včetně sólového zpěvu) je pro všechna studijní zaměření hudebního oboru společný.
2. Z přípravné hudební výchovy do 1. ročníku základního studia I. stupně hudebního oboru postupuje žák na základě hodnocení vyučujícího hudební nauky PHV. Pokud již měl výuku nástroje (sólového zpěvu), pak navíc vykoná postupovou zkoušku ze hry na nástroj (sólového zpěvu). Obsah této zkoušky určuje vyučující hry na nástroj (zpěvu).
3. Z přípravné hudební výchovy do 1. ročníku základního studia II. stupně hudebního oboru postupuje žák na základě úspěšného vykonání postupové zkoušky ze hry na nástroj (sólového zpěvu). Obsah této zkoušky určuje vyučující hry na nástroj (zpěvu).

(Tyto poznámky jsou rovněž v poznámkách k hudebnímu oboru.)

Studijní zaměření Hra na klavír

UČEBNÍ PLÁN

Základní studium I. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník	5. ročník	6. ročník	7. ročník
Hra na klavír	1	1	1	1	1	1	1
Hudební praxe	-	-	-	1	1	1	1
Hudební nauka	1 - 1,5	1	1	1	1	-	-

Základní studium II. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník
Hra na klavír	1	1	1	1
Hudební praxe	1	1	1	1

UČEBNÍ OSNOVY

1. ročník I. stupně

Žák

- využívá při hře základní návyky a dovednosti (správně sedí u nástroje, orientuje se na nástroji v jednočárkované, dvoučárkované a malé oktávě)
- používá základní druhy úhozu (portamento, legato, staccato)
- je schopen souhry s učitelem
- rozlišuje a používá základní druhy dynamiky – p, f
- spojuje nejjednodušší notový zápis s orientací na klávesnici
- hraje z listu každou rukou zvlášť v pětiprstové poloze
- je schopen podle individuálních možností zahrát jednoduchou skladbičku či lidovou píseň z paměti
- rozlišuje a používá základní rytmické hodnoty
- zvládá souhru obou rukou
- je schopen předvést nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení
- má povědomí o těžkých a lehkých dobách v taktu
- používá základní technické prvky (melodie rozdělená mezi obě ruce, hra dvojhmatů, pětiprstová poloha)

2. ročník I. stupně

Žák

- hraje stupnici každou rukou zvlášť přes dvě oktávy v pomalém tempu s T kvintakordem
- používá základní prstovou techniku (portamento, legato, staccato, repetované tóny, odtahy, tercie v portamentu, přenášení tonů přes jednu oktávu, hra akordů)
- je schopen souhry v jednoduchých čtyřručních skladbách
- používá základní druhy dynamiky – p, mf, f, crescendo, decrescendo
- hraje z listu unisono

- je schopen podle individuálních možností zahrát jednoduchou skladbičku či lidovou píseň z paměti
- je schopen předvést nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení

3. ročník I. stupně

Žák

- hraje stupnice přes dvě oktávy v protipohybu nebo v rovném pohybu, T kvintakord s obraty každou rukou zvlášť
- používá základní technické prvky (nezávislost obou rukou, trioly, tečkovaný rytmus, pedál používá podle návodu pedagoga)
- má přirozený tvar ruky, uvolněný hrací aparát, pevné a citlivé konečky prstů
- vnímá náladu skladby a je schopen tuto náladu vyjádřit elementárními výrazovými prostředky
- využívá základních harmonických funkcí T, D při samostatné hře u jednoduchých doprovodů
- hraje z listu oběma rukama v pětiprstové poloze přiměřeně náročné skladby
- je schopen zahrát z paměti jednoduchou skladbu
- je schopen předvést nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení

4. ročník I. stupně

Žák

- hraje durové a mollové stupnice v rovném pohybu nebo v protipohybu s T kvintakordem a jeho obraty
- disponuje rozšířenými technickými prostředky (hra dvojhmatů vázaně i ve staccatu, přírazy, skoky)
- rozlišuje a prakticky využívá základní tempová označení – andante, moderato, ritardando
- využívá základních harmonických funkcí T, S, D při hře jednoduchých doprovodů
- hraje z listu skladby jednoduché faktury na úrovni prvního ročníku
- rozpozná vedoucí melodii od doprovodu
- uplatňuje se v souborové hře
- je schopen zahrát z paměti přiměřeně náročnou skladbu
- je schopen předvést nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení

5. ročník I. stupně

Žák

- hraje durové a mollové stupnice v rovném pohybu přes čtyři oktávy nebo v protipohybu přes dvě oktávy s T kvintakordem a jeho obraty
- pozná a respektuje posuvky, křížky, béčka a odrážky
- používá základní technické prvky (synkopy a různé rytmické variace)
- hraje jednoduchý doprovod podle základních akordických značek
- hraje z listu skladby jednoduché faktury na úrovni prvního ročníku
- uplatňuje se v souborové hře
- je schopen zahrát z paměti přiměřeně náročnou skladbu
- je schopen předvést nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení

6. ročník I. stupně

Žák

- hraje durové a mollové stupnice v rovném pohybu přes čtyři oktávy nebo v protipohybu přes dvě oktávy s T kvintakordem a jeho obraty ve čtyřzvuku (dle fyzických dispozic žáka)
- používá náročnější technické prvky (melodické ozdoby a zvládá hru jednoduché polyfonie)
- vědomě pracuje s dynamikou a samostatně uplatňuje dosavadní technické znalosti
- je schopen samostatně nastudovat jednoduchou skladbu
- používá samostatně pedál
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů po technické, výrazové a obsahové stránce
- využívá dynamiku a základní tempová rozlišení
- je schopen zahrát z listu jednoduchou skladbu
- uplatňuje se v souborové hře
- je schopen zahrát z paměti přiměřeně náročnou skladbu
- je schopen předvést nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení

7. ročník I. stupně

Žák

- hraje durové a mollové stupnice malým kombinovaným způsobem v pomalejším tempu s T kvintakordem a jeho obraty ve čtyřzvuku
- vědomě si hlídá volnost hracího aparátu
- ovládá pedál současný i synkopický
- má uvědomělé rytmické cítění
- je seznámen s oktávovou technikou v závislosti na velikosti ruky
- je seznámen s dalšími melodickými ozdobami (dlouhý trylek, arpeggio)
- propojuje veškeré získané technické i výrazové dovednosti při interpretaci
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- je schopen sluchové sebekontroly
- využívá podle stupně své vyspělosti zvukových možností nástroje
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů po technické, výrazové a obsahové stránce – využívá dynamiku, tempová rozlišení, vhodnou artikulaci, frázování, agogiku
- zvládá hru přiměřeně obtížných skladeb různých žánrů z listu
- aktivně se uplatňuje v souborové hře
- je schopen podle individuálních schopností zahrát přiměřeně náročnou skladbu z paměti
- je schopen předvést nastudovanou skladbu na interním či veřejném absolventském vystoupení

1. ročník II. stupně

Žák

- profiluje svoji hru s akcentem na vybraný hudební žánr
- ovládá arpeggio a hru oktáv
- zvládá rychlejší přenášení rukou přes více oktáv (vyspělejší velká technika)
- hraje vyrovnaným tónem stupnice a pasáže
- je částečně schopen vytvořit si samostatně vhodné prstoklady
- využívá svých posluchačských a interpretačních zkušeností a získaných hudebních vědomostí

- a dovedností k samostatnému studiu nových skladeb a vyhledávání skladeb podle vlastního výběru
- hraje z listu jednoduché skladby, reaguje na předepsané tempo, dynamická a agogická označení
- aktivně se uplatňuje v souborové hře (např. čtyřruční hra nebo hra na dvou nástrojích, hra jednoduchých doprovodů, spolupráce v komorní hře, v souborech nebo v orchestrech různého složení podle individuálních schopností)
- improvizuje doprovod písní dle vlastního výběru
- je schopen prezentovat nastudovaný repertoár na veřejném vystoupení
- má prohloubené rytmické cítění (2:3)

2. ročník II. stupně

Žák

- projevuje zájem o vybranou skladbu, rozpozná její náladu, chápe hudební fráze a celkovou stavbu a tomu podřizuje své technické schopnosti
- je schopen používat agogické změny – accelerando, ritenuto, rubato
- rozlišuje a prakticky využívá širší škálu tempových označení
- dokáže se více soustředit a lépe vystihnout náladu interpretované skladby
- profiluje se podle svého zájmu a preferencí
- samostatně nastuduje vybranou skladbu
- umí jednoduše transponovat
- hraje z listu jednoduché skladby, reaguje na předepsané tempo, dynamická a agogická označení
- aktivně se uplatňuje v souborové hře (např. čtyřruční hra nebo hra na dvou nástrojích, hra jednoduchých doprovodů, spolupráce v komorní hře, v souborech nebo v orchestrech různého složení podle individuálních schopností)
- improvizuje doprovod písní dle vlastního výběru
- je schopen prezentovat nastudovaný repertoár na veřejném vystoupení

3. ročník II. stupně

Žák

- při interpretaci skladeb má vyvrálejší umělecký výraz
- má zkoordinovanou práci prstů s celým hracím aparátem
- umí pracovat na kvalitě tónu
- při interpretaci využívá znalosti o výrazu, formě (jednoduchého rozboru) a obsahu hrané skladby
- dokáže se plně soustředit a jeho sluchová sebekontrola je uvědomělejší
- hraje z listu jednoduché skladby, reaguje na předepsané tempo, dynamická a agogická označení
- aktivně se uplatňuje v souborové hře (např. čtyřruční hra nebo hra na dvou nástrojích, hra jednoduchých doprovodů, spolupráce v komorní hře, v souborech nebo v orchestrech různého složení podle individuálních schopností)
- improvizuje doprovod písní dle vlastního výběru
- je schopen prezentovat nastudovaný repertoár na veřejném vystoupení

4. ročník II. stupně

Žák

- ovládá dynamické a úhozové rozlišení jednotlivých hlasů
- je schopen si vytvořit názor na interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů a tento svůj názor formulovat
- má přehled o skladbách významných světových a českých autorů různých stylových období a žánrů
- využívá všechny doposud získané znalosti a dovednosti k vyjádření svých představ
- při hře z paměti využívá znalosti o výrazu, formě a obsahu hrané skladby
- hraje z listu jednoduché skladby, reaguje na předepsané tempo, dynamická a agogická označení
- aktivně se uplatňuje v souborové hře (např. čtyřruční hra nebo hra na dvou nástrojích, hra jednoduchých doprovodů, spolupráce v komorní hře, v souborech nebo v orchestrech různého složení podle individuálních schopností)
- improvizuje doprovod písní dle vlastního výběru
- je schopen prezentovat nastudovaný repertoár na veřejném absolventském vystoupení
- projevuje zájem o kulturní dění, navštěvuje koncerty a další veřejné kulturní akce

Studijní zaměření Hra na keyboard

UČEBNÍ PLÁN

Základní studium I. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník	5. ročník	6. ročník	7. ročník
Hra na keyboard	1	1	1	1	1	1	1
Hudební praxe	-	-	-	1	1	1	1
Hudební nauka	1 - 1,5	1	1	1	1	-	-

Základní studium II. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník
Hra na keyboard	1	1	1	1
Hudební praxe	1	1	1	1

UČEBNÍ OSNOVY

1. ročník I. stupně

Žák

- využívá při hře základní návyky a dovednosti (správně sedí u nástroje)
- zná bezpečnostní zásady při zapojování a odpojování kabelu do konektoru nástroje a do zásuvky elektrické sítě
- umí aktivovat a deaktivovat svůj i školní elektronický nástroj (STAND BY ON/OFF, POWER)
- dovede nastavit celkovou hlasitost nástroje (MASTER VOLUME, MAIN VOLUME)
- umí zvolit vhodný nástrojový rejstřík s nekolísavou hladinou intenzity zvuku (např. ORGAN, ACCORDION, STRINGS, SAXOPHONE atd.)
- umí před hrou deaktivovat citlivost úhozu (TOUCH SENSITIVITY, TOUCH RESPONSE)
- orientuje se na nástroji v malé až dvoučárkované oktávě
- používá základní druhy úhozu
- spojuje nejjednodušší notový zápis s orientací na klaviatuře
- zvládá souhru obou rukou
- je schopen předvést nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení

2. ročník I. stupně

Žák

- s pomocí vyučujícího umí zvolit rejstřík přehledného rytmického doprovodu pro sudý a lichý takt (STYLE, RYTHM)
- umí nastavit tempo pro rytmický doprovod
- dovede spustit a zastavit automatického bubeníka (START/STOP)
- vysvětlí ovládací prvky nástroje (např.: VOICE-TONE, STYLE-RYTHM, DUAL-LAYER apod.)
- hraje stupnici každou rukou zvlášť přes 2 oktávy v pomalém tempu s T kvintakordem
- používá základní prstovou techniku (legato, staccato, repetované tóny, tercie v portamentu)
- je schopen předvést nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení

3. ročník I. stupně

Žák

- umí aktivovat a deaktivovat programované skladby (SONG)
- dovede navrstvit hlavní rejstřík dalším zvukem (DUAL-LAYER)
- dokáže sloučit rejstřík DUAL s AUTOMATICKÝM BUBENÍKEM při produkci skladeb v upraveném tempu
- hraje stupnice přes dvě oktávy v protipohybu, nebo v rovném pohybu, tonický kvintakord každou rukou zvlášť
- používá základní technické prvky (nezávislost obou rukou, trioly, tečkovaný rytmus)
- používá pedál podle návodu pedagoga
- má přirozený tvar ruky
- vnímá náladu skladby a je schopen tuto náladu vyjádřit elementárními výrazovými prostředky
- využívá základních harmonických funkcí T, D při samostatné hře u jednoduchých doprovodů
- je schopen zahrát z listu jednoduchou skladbu jednou rukou
- dovede hrát jednoduchý doprovod podle základních akordických značek
- je schopen předvést nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení

4. ročník I. stupně

Žák

- umí aktivovat a deaktivovat AUTOMATICKOU DOPROVODNOU JEDNOTKU (ACMP ON/OFF, CASIO CHORD)
- vybere vhodný a rytmicky přehledný rejstřík režimu STYLE /RYTHM, uvede jej do chodu a ukončí jej tlačítkem START/STOP
- zná princip, případně používá EASY CHORDS- SINGLE FINGER
- určí dělicí bod (SPLIT POINT) pro melodickou a doprovodnou část klaviatury
- umí spojit a použít rejstříky VOICE+DUAL+STYLE (TONE + LAYER+ RYTHM) v jednoduchých skladbách
- hraje durové a mollové stupnice v rovném pohybu nebo v protipohybu s tonickým kvintakordem a obraty
- má uvědomělé rytmické cítění
- disponuje rozšířenými technickými prostředky (hra dvojhmatů vázaně i ve staccatu, přírazy)
- rozlišuje a prakticky využívá základní tempová označení (andante, moderato, ritardando)
- ovládá tonální kadenci v durové tónině
- uplatňuje se v souborové hře
- je schopen předvést nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení

5. ročník I. stupně

Žák

- dovede zapnout a vypnout režim SPLIT a vybrat zvuk pro doprovodnou část klaviatury
- dokáže hrát levou rukou akordy EASY CHORDS se STYLEM a pravou rukou nenáročnou melodii
- zná princip režimu FINGERED a umí hrát tonální kadenci v durových tóninách
- používá vedlejší harmonické funkce
- pro hru písní používá SEKCE stylu podle svého uvážení: INTRO, MAIN A-B, ENDING
- hraje durové a mollové stupnice v rovném pohybu nebo v protipohybu s T kvintakordem a jeho obraty

- pozná a respektuje posuvky (křížky, béčka a odrážky)
- je schopen zahrát z paměti jednoduchou skladbu
- je schopen zahrát z listu jednoduchou skladbu v unisonu
- uplatňuje se v souborové hře
- je schopen předvést nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení

6. ročník I. stupně

Žák

- umí použít ovládací prvky předprogramovaných skladeb (REW, FF, PAUSE)
- umí upravit hlasitost v režimu SONG
- dovede nastavit režim HARMONY ON/OFF, zvolit typ harmonie (DUET, TRIO, BLOCK, COUNTRY apod.)
- zvládá zahrát píseň s akordickým doprovodem a to jak jednohlasně, tak v režimu DUAL a v dalších kombinacích (např. DUAL + HARMONY)
- zná režim TOUCH RESPONSE (TOUCH SENSITIVITY)
- orientuje se v jednoduchých hudebních útvarech a v jejich notovém zápisu
- hraje snadnou polyfonní skladbu
- hraje durové a mollové stupnice v rovném pohybu nebo v protipohybu přes dvě oktávy s T kvintakordem a jeho obraty ve čtyřzvuku (dle fyzických dispozic žáka)
- je schopen samostatně nastudovat jednoduchou skladbu
- využívá základní tempová rozlišení
- je schopen zahrát z listu jednoduchou skladbu
- uplatňuje se v souborové hře
- je schopen předvést nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení

7. ročník I. stupně

Žák

- propojuje veškeré získané technické i výrazové dovednosti při interpretaci
- má uvolněný hrací aparát
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- je schopen sluchové sebekontroly
- využívá podle stupně své vyspělosti zvukových možností nástroje
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů po technické, výrazové a obsahové stránce
- zvládá hru přiměřeně obtížných skladeb z listu
- uplatňuje se v souborové hře
- dovede zaznamenat do nástroje vlastní skladby
- pozná a používá náročnější druhy akordů
- je schopen si samostatně vytvořit vhodný prstoklad
- rozlišuje hlavní styly populární hudby
- uplatňuje se v souborové hře
- je schopen předvést nastudovanou skladbu na interním či veřejném absolventském vystoupení

1. ročník II. stupně

Žák

- profiluje svoji hru s akcentem na vybraný hudební žánr
- je částečně schopen vytvořit si samostatně vhodné prstoklady
- je schopen samostatně zvolit odpovídající doprovod a nástroj pro každou danou skladbu
- má prohloubené rytmické cítění (2:3)
- využívá svých posluchačských a interpretačních zkušeností a získaných hudebních vědomostí a dovedností k samostatnému studiu nových skladeb a vyhledávání skladeb podle vlastního výběru
- zvládá improvizaci dle svých schopností
- aktivně se uplatňuje v souborové hře (např. spolupráce v komorní hře, v souborech nebo v orchestrech různého složení podle individuálních schopností)
- je schopen prezentovat nastudovaný repertoár na veřejném vystoupení

2. ročník II. stupně

Žák

- profiluje se podle svého zájmu a preferencí
- projevuje zájem o vybranou skladbu, rozpozná její náladu, chápe hudební fráze a celkovou stavbu
- pohotově se orientuje v akordických značkách
- rozlišuje a prakticky využívá širší škálu tempových označení
- samostatně nastuduje vybranou skladbu
- umí jednoduše transponovat
- zvládá improvizaci dle svých schopností
- aktivně se uplatňuje v souborové hře (např. spolupráce v komorní hře, v souborech nebo v orchestrech různého složení podle individuálních schopností)
- je schopen prezentovat nastudovaný repertoár na veřejném vystoupení

3. ročník II. stupně

Žák

- profiluje se podle svého zájmu a preferencí
- má zkoordinovanou práci prstů s celým hracím aparátem
- při interpretaci využívá znalosti o formě a obsahu hrané skladby
- dokáže se při hře plně soustředit
- zvládá improvizaci dle svých schopností
- aktivně se uplatňuje v souborové hře (např. spolupráce v komorní hře, v souborech nebo v orchestrech různého složení podle individuálních schopností)
- je schopen prezentovat nastudovaný repertoár na veřejném vystoupení

4. ročník II. stupně

Žák

- je schopen si vytvořit názor na interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů a tento svůj názor formulovat
- umí samostatně uplatnit všechny získané dovednosti a vědomosti při nastudování repertoáru
- orientuje se ve všech ovládacích prvcích svého nástroje

- má přehled o jednotlivých stylech doprovodů na nástroji
- umí zvolit vhodný zvuk (VOICE) ke zvolené skladbě
- má osvojeny základy propojení nástroje s počítačem
- je schopen hry z listu
- zvládá improvizaci dle svých schopností
- aktivně se uplatňuje v souborové hře (např. spolupráce v komorní hře, v souborech nebo v orchestrech různého složení podle individuálních schopností)
- je schopen fundovaně působit v amatérských souborech (skupinách)
- projevuje zájem o kulturní dění, navštěvuje koncerty a další veřejné kulturní akce
- je schopen prezentovat nastudovaný repertoár na veřejném absolventském vystoupení

Studijní zaměření Hra na varhany

UČEBNÍ PLÁN

Základní studium I. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník	5. ročník	6. ročník	7. ročník
Hra na klavír	1	1	1	1	1	1	1
Hra na varhany	-	-	-	-	1	1	1
Hudební praxe	-	-	-	1	1	1	1
Hudební nauka	1 - 1,5	1	1	1	1	-	-

Základní studium II. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník
Hra na varhany	1	1	1	1
Hudební praxe	1	1	1	1
Hra na klavír - nepovinný předmět	0,5 - 1	0,5 - 1	0,5 - 1	0,5 - 1

UČEBNÍ OSNOVY

1. ročník I. stupně

Hra na klavír

Žák

- využívá při hře základní návyky a dovednosti (správně sedí u nástroje, orientuje se na nástroji v jednočárkované, dvoučárkované a malé oktávě)
- používá základní druhy úhozu (portamento, legato, staccato)
- je schopen souhry s učitelem
- rozlišuje a používá základní druhy dynamiky – p, f
- spojuje nejjednodušší notový zápis s orientací na klávesnici
- hraje z listu každou rukou zvlášť v pětiprstové poloze
- je schopen podle individuálních možností zahrát jednoduchou skladbičku či lidovou píseň z paměti
- rozlišuje a používá základní rytmické hodnoty
- zvládá souhru obou rukou
- je schopen předvést nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení
- má povědomí o těžkých a lehkých dobách v taktu
- používá základní technické prvky (melodie rozdělená mezi obě ruce, hra dvojhmatů, pětiprstová poloha)

2. ročník I. stupně

Žák

- hraje stupnici každou rukou zvlášť přes dvě oktávy v pomalém tempu s T kvintakordem
- používá základní prstovou techniku (portamento, legato, staccato, repetované tóny, odtahy, tercie v portamentu, přenášení tonů přes jednu oktávu, hra akordů)

- je schopen souhry v jednoduchých čtyřručních skladbách
- používá základní druhy dynamiky – p, mf, f, crescendo, decrescendo
- hraje z listu unisono
- je schopen podle individuálních možností zahrát jednoduchou skladbičku či lidovou píseň z paměti
- je schopen předvést nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení

3. ročník I. stupně

Žák

- hraje stupnice přes dvě oktávy v protipohybu nebo v rovném pohybu, T kvintakord s obraty každou rukou zvlášť
- používá základní technické prvky (nezávislost obou rukou, trioly, tečkovaný rytmus, pedál používá podle návodu pedagoga)
- má přirozený tvar ruky, uvolněný hrací aparát, pevné a citlivé konečky prstů
- vnímá náladu skladby a je schopen tuto náladu vyjádřit elementárními výrazovými prostředky
- využívá základních harmonických funkcí T, D při samostatné hře u jednoduchých doprovodů
- hraje z listu oběma rukama v pětiprstové poloze přiměřeně náročné skladby
- je schopen zahrát z paměti jednoduchou skladbu
- je schopen předvést nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení

4. ročník I. stupně

Žák

- hraje durové a mollové stupnice v rovném pohybu nebo v protipohybu s T kvintakordem a jeho obraty
- disponuje rozšířenými technickými prostředky (hra dvojhmatů vázaně i ve staccatu, přírazy, skoky)
- rozlišuje a prakticky využívá základní tempová označení – andante, moderato, ritardando
- využívá základních harmonických funkcí T, S, D při hře jednoduchých doprovodů
- hraje z listu skladby jednoduché faktury na úrovni prvního ročníku
- rozpozná vedoucí melodii od doprovodu
- uplatňuje se v souborové hře
- je schopen zahrát z paměti přiměřeně náročnou skladbu
- je schopen předvést nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení

5. ročník I. stupně

Hra na varhany

Žák

- správně sedí u nástroje a zná zásady vhodného obutí
- umí zapnout a vypnout nástroj (POWER)
- je obeznámen s rozdílnou tvorbou tónu mezi klavírem a varhanami a základními rejstříky
- dovede nastavit celkovou hlasitost nástroje (GENERAL) i jednotlivých manuálů a pedálu (VOLUME) a délku dozvuku (REVERB)
- zvládá tiché výměny prstů a rozlišení úhozů v manuálu (legatissimo, legato – včetně legata palcem, portamento, staccato)
- čte a při interpretaci používá základní pedálové značky (špice, pata)

- zahraje jednoduchá pedálová cvičení (intervaly) v pomalém tempu špicemi a patami (v rozsahu kláves odpovídajícím fyziologickým dispozicím žáka) a jednodušší technická cvičení jednou rukou s pedálem
- je schopen zahrát nejsnazší přednesovou skladbu bez pedálu nebo s málo pohyblivým pedálem

Hra na klavír

Žák

- hraje durové a mollové stupnice v rovném pohybu přes čtyři oktávy nebo v protipohybu přes dvě oktávy s T kvintakordem a jeho obraty
- pozná a respektuje posuvky, křížky, béčka a odrážky
- používá základní technické prvky (synkopy a různé rytmické variace)
- hraje jednoduchý doprovod podle základních akordických značek
- hraje z listu skladby jednoduché faktury na úrovni prvního ročníku
- uplatňuje se v souborové hře
- je schopen zahrát z paměti přiměřeně náročnou skladbu
- je schopen předvést nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení

6. ročník I. stupně

Hra na varhany

Žák

- zvládá spojování akordů a jednohlasé glissando v manuálu
- hraje durové stupnice v pedálu přes 1 oktávu a příslušné akordy v pomalém tempu špicemi a patami
- zvládá glissando z černých kláves na bílé v pedálu
- v přednesových skladbách umí použít frázování, artikulaci a změny mezi manuály
- čte elementární zápis v třílinkovém systému a umí spojit hru manuálu s pedálem
- zahraje složitější cvičení pro pedál s využitím překládání a podkládání nohou
- využívá základních harmonických funkcí (tonika, subdominanta, dominanta) při hře kadence v úzké harmonii (T, S, D, T) a jednoduchých písní v běžných tóninách s pedálem
- hraje jednoduchou polyfonii (2 – 3 hlas)
- dle svého zájmu se zařazuje do souborů různého obsazení
- je schopen předvést nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení

Hra na klavír

Žák

- hraje durové a mollové stupnice v rovném pohybu přes čtyři oktávy nebo v protipohybu přes dvě oktávy s T kvintakordem a jeho obraty ve čtyřzvuku (dle fyzických dispozic žáka)
- používá náročnější technické prvky (melodické ozdoby a zvládá hru jednoduché polyfonie)
- vědomě pracuje s dynamikou a samostatně uplatňuje dosavadní technické znalosti
- je schopen samostatně nastudovat jednoduchou skladbu
- používá samostatně pedál
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů po technické výrazové a obsahové stránce
- využívá dynamiku a základní tempová rozlišení
- je schopen zahrát z listu jednoduchou skladbu
- uplatňuje se v souborové hře

- je schopen zahrát z paměti přiměřeně náročnou skladbu
- je schopen předvést nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení

7. ročník I. stupně

Hra na varhany

Žák

- má uvolněný hrací aparát včetně nezávislosti rukou a nohou
- umí dvouhlasé glissando v manuálu
- používá přebírání hlasů z jedné ruky do druhé
- hraje durové i mollové stupnice v pedálu přes 1 oktávu a příslušné akordy v pomalém tempu
- umí tichou výměnu na bílých klávesách v pedálu
- čte a při interpretaci používá veškeré pedálové značky (špice, pata, vpředu, vzadu, glissando, tichá výměna)
- při interpretaci propojuje veškeré získané technické i výrazové dovednosti
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu, kterou za pomoci učitele dokáže naregistrovat
- je schopen sluchové sebekontroly
- využívá podle stupně své vyspělosti zvukových možností nástroje
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů po technické, výrazové a obsahové stránce – využívá dynamiku, tempová rozlišení, vhodnou artikulaci, frázování, agogiku
- aktivně se uplatňuje v souborové hře
- je schopen předvést nastudovanou skladbu na interním či veřejném absolventském vystoupení

Hra na klavír

Žák

- hraje durové a mollové stupnice malým kombinovaným způsobem v pomalejším tempu s T kvintakordem a jeho obraty ve čtyřzvuku
- ovládá pedál současný i synkopický
- má uvědomělé rytmické cítění
- vědomě si hlídá volnost hracího aparátu
- je seznámen s dalšími melodickými ozdobami (dlouhý trylek, arpeggio)
- zvládá hru přiměřeně obtížných skladeb různých žánrů z listu
- je schopen podle individuálních schopností zahrát skladbu z paměti

1. ročník II. stupně

Hra na varhany

Žák

- teoreticky rozezná a prakticky realizuje nejjednodušší ornamentiku (např. mordent, nátryl, obal)
- hraje durové stupnice v pedálu v rozsahu 2 oktáv a příslušné akordy v rychlejším tempu
- hraje rozšířené kadence T, S, D, VI, II, D, T ve všech třech polohách
- je schopen samostatně vypracovat prstoklad a nohoklad
- při interpretaci využívá znalosti o výrazu, formě a obsahu hrané skladby
- je schopen použít žaluzii (crescendo)
- chápe stopové označení rejstříků
- hraje jednoduché doprovody, spolupracuje při komorní hře, v souborech nebo orchestrech různého

složení podle individuálních schopností

- je schopen předvést nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení

Hra na klavír

Žák

- profiluje svoji hru s akcentem na vybraný hudební žánr
- ovládá arpeggio a hru oktáv
- zvládá rychlejší přenášení rukou přes více oktáv (vyspělejší velká technika)
- hraje z listu jednoduché skladby, reaguje na předepsané tempo, dynamická a agogická označení
- hraje vyrovnaným tónem stupnice a pasáže
- je částečně schopen vytvořit si samostatně vhodné prstoklady
- využívá svých posluchačských a interpretačních zkušeností a získaných hudebních vědomostí a dovedností k samostatnému studiu nových skladeb a vyhledávání skladeb podle vlastního výběru
- hraje z listu jednoduché skladby
- improvizuje doprovod písní dle vlastního výběru

2. ročník II. stupně

Hra na varhany

Žák

- hraje durové a mollové stupnice v pedálu v rozsahu 2 oktáv a příslušné akordy v rychlejším tempu
- umí tichou výměnu na černých klávesách v pedálu
- umí jednoduše improvizovat na danou melodii i doprovod, zahraje rozšířenou kadenci (T, S, D, VI, II, D, T) v běžných tóninách
- při interpretaci je schopen větší soustředěnosti a sluchové kontroly
- je schopen samostatně vypracovat frázování a artikulaci
- zná funkci subspojek, superspojek, kolektivů a volných kombinací, které dovede uložit do paměti nástroje
- hraje jednoduché doprovody, spolupracuje při komorní hře, v souborech nebo orchestrech různého složení podle individuálních schopností
- je schopen předvést nastudovaný repertoár na interním či veřejném vystoupení

Hra na klavír

Žák

- projevuje zájem o vybranou skladbu, rozpozná její náladu, chápe hudební fráze a celkovou stavbu a tomu podřizuje své technické schopnosti
- je schopen používat agogické změny – accelerando, ritenuto, rubato
- rozlišuje a prakticky využívá širší škálu tempových označení
- dokáže se více soustředit a lépe vystihnout náladu interpretované skladby
- profiluje se podle svého zájmu a preferencí
- samostatně nastuduje vybranou skladbu
- umí jednoduše transponovat
- hraje z listu jednoduché skladby, reaguje na předepsané tempo, dynamická a agogická označení
- improvizuje doprovod písní dle vlastního výběru

3. ročník II. stupně

Hra na varhany

Žák

- umí realizovat složitější změny manuálů
- při interpretaci umí použít veškeré možnosti daného nástroje a dovede se mu přizpůsobit
- dokáže samostatně nastudovat vybranou skladbu
- zvládne registraci jednodušších barokních skladeb
- interpretuje dle svých schopností složitější zápis v třílinkovém systému
- hraje jednoduché doprovody, spolupracuje při komorní hře, v souborech nebo orchestrech různého složení podle individuálních schopností
- je schopen předvést nastudovaný repertoár na interním či veřejném vystoupení

Hra na klavír

Žák

- při interpretaci skladeb má vyvrálejší umělecký výraz
- má zkoordinovanou práci prstů s celým hracím aparátem
- umí pracovat na kvalitě tónu
- při interpretaci využívá znalosti o výrazu, formě a obsahu hrané skladby
- dokáže se plně soustředit a jeho sluchová sebekontrola je uvědomělejší
- hraje z listu jednoduché skladby, reaguje na předepsané tempo, dynamická a agogická označení
- improvizuje doprovod písní dle vlastního výběru

4. ročník II. stupně

Hra na varhany

Žák

- zvládne registraci skladeb různých stylových období
- hraje durové a mollové stupnice v pedálu v rozsahu 2 oktáv a příslušné akordy v rychlejším tempu
- umí jednoduše improvizovat na danou melodii i doprovod, zahraje rozšířenou kadenci (T, S, D, VI, II, D, T) v běžných tóninách
- čte a při interpretaci používá veškeré pedálové značky (špice, pata, vpředu, vzadu, glissando, tichá výměna)
- se profiluje dle svého zájmu a preferencí (baroko, romantismus, moderní hudba)
- je schopen si vytvořit názor na interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů a tento svůj názor formulovat
- má přehled o skladbách významných světových a českých autorů různých stylových období
- využívá svých posluchačských a interpretačních zkušeností a získaných hudebních vědomostí a dovedností k samostatnému studiu nových skladeb a vyhledávání skladeb podle vlastního výběru
- při interpretaci využívá znalosti o výrazu, formě a obsahu hrané skladby
- při interpretaci umí použít veškeré možnosti daného nástroje a dovede se mu přizpůsobit
- využívá všechny doposud získané znalosti a dovednosti k vyjádření svých představ
- hraje jednoduché doprovody, spolupracuje při komorní hře, v souborech nebo orchestrech různého složení podle individuálních schopností
- projevuje zájem o kulturní dění, navštěvuje koncerty a další veřejné kulturní akce
- je schopen prezentovat nastudovaný repertoár na interním či veřejném absolventském vystoupení

Hra na klavír

Žák

- ovládá dynamické a úhozové rozlišení jednotlivých hlasů
- je schopen si vytvořit názor na interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů a tento svůj názor formulovat
- hraje z listu jednoduché skladby, reaguje na předepsané tempo, dynamická a agogická označení
- improvizuje doprovod písní dle vlastního výběru
- je schopen zahrát přiměřeně obtížnou skladbu z paměti

Studijní zaměření Hra na housle

UČEBNÍ PLÁN

Základní studium I. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník	5. ročník	6. ročník	7. ročník
Hra na housle	1	1	1	1	1	1	1
Hudební praxe	-	-	-	1	1	1	1
Hudební nauka	1 - 1,5	1	1	1	1	-	-

Základní studium II. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník
Hra na housle	1	1	1	1
Hudební praxe	1	1	1	1

UČEBNÍ OSNOVY

1. ročník I. stupně

Žák

- dodržuje základní držení houslí a smyčce
- dbá na správný postoj při hře
- využívá pizzicato a arco
- hraje smyčcem u žabky, středem a u hrotu
- využívá hru détaché dolní a horní polovinou smyčce a jednoduché smyčkové kombinace
- hraje legato na jedné struně
- používá durový a mollový prstoklad v 1. poloze
- hraje jednoduché stupnice s rozloženým akordem v 1. poloze
- umí zahrát z paměti lidovou píseň
- získává první zkušenosti s vystupováním na veřejnosti
- koordinuje pohyb pravé a levé ruky

2. ročník I. stupně

Žák

- ovládá držení smyčce, držení houslí a postoj při hře
- hraje všemi částmi smyčce v kombinaci s legatem na jedné struně a s přechodem přes struny
- využívá při hře prstoklad se sníženým 1. prstem a se zvýšeným 3. prstem
- zvládá i chromatické posuny mezi prstoklady
- hraje durové a mollové stupnice s akordem v 1. poloze
- zahraje z paměti jednoduchou skladbu přesahující rozměr lidové písně a je schopen ji zahrát na veřejném vystoupení

3. ročník I. stupně

Žák

- používá základní prstoklady v 1. poloze (dur, moll, 1. snížený, 3. zvýšený, 4. snížený)
- hraje všemi částmi smyčce v kombinaci s legatem a staccatem
- se orientuje ve složitějším notovém zápisu (tečkovaný rytmus, triola)
- je schopen kontrolovat intonaci při hře ve škole i při domácí přípravě
- uplatňuje správné držení houslí a smyčce
- vnímá dynamické rozdíly a náladu skladby
- zahraje z paměti skladbu přiměřené náročnosti
- se podílí na souhře s učitelem

4. ročník I. stupně

Žák

- hraje durové a mollové stupnice s akordy přes 2 oktávy s výměnou do 3. polohy
- využívá hru ve třetí poloze v etudách a přednesových skladbách
- rozlišuje základní tempové pojmy (allegro, moderato, andante, ritardando) a využívá je při hře
- ovládá základní smyky a jejich vzájemné kombinace (détaché, legato, martelé, staccato)
- vnímá náladu skladby a je schopen ji vyjádřit elementárními výrazovými prostředky
- podle svých možností používá vibráto
- zahraje z listu jednoduchou skladbu
- se zapojuje v různých souborech (komorní hra, cimbálová muzika, orchestr)

5. ročník I. stupně

Žák

- dbá na sebekontrolu při domácí přípravě
- hraje durové a mollové stupnice s rozloženými akordy přes 2 oktávy s využitím 3., 4. a 5. polohy; détaché, legato a rytmické obměny
- využívá při hře složitější rytmy (synkopa, tečkovaný rytmus)
- uplatňuje jednoduché dvojhmaty s využitím prázdných strun a jednoduché melodické ozdoby
- zahraje snadnou skladbu z listu
- své dovednosti využívá v souborové hře
- interpretuje na veřejnosti nastudovanou skladbu
- ve hře používá vibrato a dynamiku
- vnímá charakter skladby

6. ročník I. stupně

Žák

- hraje durové a mollové stupnice s akordy přes 3 oktávy, používá détaché, legato, staccato, spiccato, sautillé
- hraje v rychlejších tempech a složitějších rytmech
- používá vibrato, má zvukovou představu o kvalitě tónu
- ve hře samostatně používá dynamiku, rozlišuje tempová označení a melodické ozdoby (nátryl,

trylek, příraz, mordent, obal)

- zahraje z listu skladbu vybranou učitelem
- uplatňuje své dovednosti v komorní, souborové a orchestrální hře nebo v cimbálové muzice

7. ročník I. stupně

Žák

- hraje durové a mollové stupnice s rozloženými akordy přes 3 oktávy různými rytmy a smyky
- hraje v 1., 3. a 5. poloze, podle potřeby využívá hru v ostatních polohách
- používá obtížnější smyky – staccato, řadové staccato, spiccato, portamento, sautillé a jejich různé kombinace
- hraje jednoduché dvojhmaty a vícezvuky
- v etudách a přednesových skladbách používá vibrato
- dokáže samostatně vyjádřit náladu skladby
- pod vedením učitele rozvíjí vlastní hudební představy a vnímá odlišnosti výrazových prostředků hudby různých stylových období a žánrů
- své schopnosti a dovednosti uplatňuje v komorní, souborové, orchestrální hře a v cimbálové muzice
- se orientuje v zápise interpretovaných skladeb, rozeznává jejich základní členění, tóninové vztahy a stavbu melodie
- zvládá přiměřeně obtížnou hru z listu
- rozvíjí cit pro stavbu hudební fráze a stylový výraz hraných skladeb
- má odpovídající technickou zručnost a dbá na kulturu tónu
- navštěvuje koncerty a hudební akce různých žánrů, což přispívá k rozšiřování jeho hudebního rozhledu
- aktivně vystupuje na veřejnosti

1. ročník II. stupně

Žák

- hraje i obtížnější stupnice a akordy přes 3 oktávy
- hraje náročnější etudy a přednesy
- se dobře orientuje v notovém zápisu
- zvládá obtížnější skladby různých slohových období
- umí zahrát z paměti skladbu přiměřené obtížnosti
- se zapojuje do souborů různého obsazení a žánrového zaměření

2. ročník II. stupně

Žák

- hraje i obtížnější stupnice a akordy přes 3 oktávy se smykovými obměnami
- hraje etudy a skladby přiměřené technické a výrazové obtížnosti
- ovládá hru základních dvojhmatů
- zvládá výrazově i technicky obtížnější skladby různých slohových období
- se zapojuje do školních i mimoškolních souborů různého nástrojového obsazení

3. ročník II. stupně

Žák

- hraje i obtížnější stupnice a akordy přes 3 oktávy se smykovými obměnami
- ovládá hru základních i obtížnějších dvojhmatů
- hraje náročnější etudy a skladby technického i výrazového charakteru
- umí zahrát z paměti skladbu přiměřené délky a obtížnosti
- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu
- si vytváří názor na vlastní i slyšenou interpretaci skladeb různého stylového zaměření
- se zapojuje do školních i mimoškolních souborů různého žánrového a nástrojového obsazení

4. ročník II. stupně

Žák

- hraje všechny durové a mollové stupnice s akordy přes 3 oktávy využitím různých smyků
- využívá volného pohybu levé ruky po celém hmatníku
- ovládá hru základních i obtížnějších dvojhmatů, které využívá v etudách a přednesových skladbách
- se orientuje ve složitějším notovém zápisu, samostatně tvoří prstoklady a smyky
- zvládá skladby různé technické a výrazové obtížnosti
- zahraje z paměti skladbu přiměřené obtížnosti, délky a obsahu
- získané dovednosti a zkušenosti využívá při hře z listu
- se zapojuje do školních i mimoškolních souborů různého nástrojového obsazení a žánrového zaměření, zodpovědně spolupracuje na vytváření jejich společného zvuku, výrazu a interpretace skladeb

Studijní zaměření Hra na violu

UČEBNÍ PLÁN

Základní studium I. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník	5. ročník	6. ročník	7. ročník
Hra na housle	1	1	1	1	1	-	-
Hra na violu	-	-	-	-	-	1	1
Hudební praxe	-	-	-	1	1	1	1
Hudební nauka	1 - 1,5	1	1	1	1	-	-

Základní studium II. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník
Hra na violu	1	1	1	1
Hudební praxe	1	1	1	1

UČEBNÍ OSNOVY

1. ročník I. stupně

Žák

- dodržuje základní držení nástroje a smyčce
- dbá na správný postoj při hře
- využívá pizzicato a arco
- hraje smyčcem u žabky, středem a u hrotu
- využívá hru détaché dolní a horní polovinou smyčce a jednoduché smyčkové kombinace
- hraje legato na jedné struně
- používá durový a mollový prstoklad v 1. poloze
- hraje jednoduché stupnice s rozloženým akordem v 1. poloze
- umí zahrát zpaměti lidovou píseň
- získává první zkušenosti s vystupováním na veřejnosti
- koordinuje pohyb pravé a levé ruky

2. ročník I. stupně

Žák

- ovládá držení smyčce, držení nástroje a postoj při hře
- hraje všemi částmi smyčce v kombinaci s legatem na jedné struně a s přechodem přes struny
- využívá při hře prstoklad se sníženým 1. prstem a se zvýšeným 3. prstem
- zvládá i chromatické posuny mezi prstoklady
- hraje durové a mollové stupnice s akordem v 1. poloze
- zahraje zpaměti jednoduchou skladbu přesahující rozměr lidové písně a je schopen ji zahrát na veřejném vystoupení

3. ročník I. stupně

Žák

- používá základní prstoklady v 1. poloze (dur, moll, 1. snížený, 3. zvýšený, 4. snížený)
- hraje všemi částmi smyčce v kombinaci s legatem a staccatem
- se orientuje ve složitějším notovém zápisu (tečkovaný rytmus, triola)
- je schopen kontrolovat intonaci při hře ve škole i při domácí přípravě
- uplatňuje správné držení nástroje a smyčce
- vnímá dynamické rozdíly a náladu skladby
- zahraje z paměti skladbu přiměřené náročnosti
- se podílí na souhře s učitelem

4. ročník I. stupně

Žák

- hraje durové a mollové stupnice s akordy přes 2 oktávy s výměnou do 3. polohy
- využívá hru ve třetí poloze v etudách a přednesových skladbách
- rozlišuje základní tempové pojmy (allegro, moderato, andante, ritardando) a využívá je při hře
- ovládá základní smyky a jejich vzájemné kombinace (détaché, legato, martelé, staccato)
- vnímá náladu skladby a je schopen ji vyjádřit elementárními výrazovými prostředky
- podle svých možností používá vibráto
- zahraje z listu jednoduchou skladbu
- se zapojuje v různých souborech (komorní hra, cimbálová muzika, orchestr)

5. ročník I. stupně

Žák

- dbá na sebekontrolu při domácí přípravě
- hraje durové a mollové stupnice s rozloženými akordy přes 2 oktávy s využitím 3., 4. a 5. polohy; détaché, legato a rytmické obměny
- využívá při hře složitější rytmy (synkopa, tečkovaný rytmus)
- uplatňuje jednoduché dvojhmaty s využitím prázdných strun a jednoduché melodické ozdoby
- zahraje snadnou skladbu z listu
- své dovednosti využívá v souborové hře
- interpretuje na veřejnosti nastudovanou skladbu
- ve hře používá vibrato a dynamiku
- vnímá charakter skladby

6. ročník I. stupně

Žák

- hraje durové a mollové stupnice s akordy přes 3 oktávy, používá détaché, legato, staccato, spiccato, sautillé
- hraje v rychlejších tempech a složitějších rytmech
- používá vibrato, má zvukovou představu o kvalitě tónu

- ve hře samostatně používá dynamiku, rozlišuje tempová označení a melodické ozdoby (n á t r y l , trylek, příraz, mordent, obal)
- zahraje z listu skladbu vybranou učitelem
- uplatňuje své dovednosti v komorní, souborové a orchestrální hře nebo v cimbálové muzice

7. ročník I. stupně

Žák

- hraje durové a mollové stupnice s rozloženými akordy přes 3 oktávy různými rytmy a smyky
- hraje v 1., 3. a 5. poloze, podle potřeby využívá hru v ostatních polohách
- používá obtížnější smyky – staccato, řadové staccato, spiccato, portamento, sautillé a jejich různé kombinace
- hraje jednoduché dvojhmaty a více zvuky
- v etudách a přednesových skladbách používá vibrato
- dokáže samostatně vyjádřit náladu skladby
- pod vedením učitele rozvíjí vlastní hudební představy a vnímá odlišnosti výrazových prostředků hudby různých stylových období a žánrů
- své schopnosti a dovednosti uplatňuje v komorní, souborové, orchestrální hře a v cimbálové muzice
- se orientuje v zápise interpretovaných skladeb, rozeznává jejich základní členění, tóninové vztahy a stavbu melodie
- zvládá přiměřeně obtížnou hru z listu
- rozvíjí cit pro stavbu hudební fráze a stylový výraz hraných skladeb
- má odpovídající technickou zručnost a dbá na kulturu tónu
- navštěvuje koncerty a hudební akce různých žánrů, což přispívá k rozšiřování jeho hudebního rozhledu
- aktivně vystupuje na veřejnosti

1. ročník II. stupně

Žák

- hraje i obtížnější stupnice a akordy přes 3 oktávy
- hraje náročnější etudy a přednesy
- se dobře orientuje v notovém zápise
- zvládá obtížnější skladby různých slohových období
- umí zahrát z paměti skladbu přiměřené obtížnosti
- se zapojuje do souborů různého obsazení a žánrového zaměření

2. ročník II. stupně

Žák

- hraje i obtížnější stupnice a akordy přes 3 oktávy se smykovými obměnami
- hraje etudy a skladby přiměřené technické a výrazové obtížnosti
- ovládá hru základních dvojhmatů
- zvládá výrazově i technicky obtížnější skladby různých slohových období
- se zapojuje do školních i mimoškolních souborů různého nástrojového obsazení

3. ročník II. stupně

Žák

- hraje i obtížnější stupnice a akordy přes 3 oktávy se smykovými obměnami
- ovládá hru základních i obtížnějších dvojhmatů
- hraje náročnější etudy a skladby technického i výrazového charakteru
- umí zahrát z paměti skladbu přiměřené délky a obtížnosti
- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu
- si vytváří názor na vlastní i slyšenou interpretaci skladeb různého stylového zaměření
- se zapojuje do školních i mimoškolních souborů různého žánrového a nástrojového obsazení

4. ročník II. stupně

Žák

- hraje všechny durové a mollové stupnice s akordy přes 3 oktávy využitím různých smyků
- využívá volného pohybu levé ruky po celém hmatníku
- ovládá hru základních i obtížnějších dvojhmatů, které využívá v etudách a přednesových skladbách
- se orientuje ve složitějším notovém zápisu, samostatně tvoří prstoklady a smyky
- zvládá skladby různé technické a výrazové obtížnosti
- zahraje z paměti skladbu přiměřené obtížnosti, délky a obsahu
- získané dovednosti a zkušenosti využívá při hře z listu
- se zapojuje do školních i mimoškolních souborů různého nástrojového obsazení a žánrového zaměření, zodpovědně spolupracuje na vytváření jejich společného zvuku, výrazu a interpretace skladeb.

Studijní zaměření Hra na violoncello

UČEBNÍ PLÁN

Základní studium I. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník	5. ročník	6. ročník	7. ročník
Hra na violoncello	1	1	1	1	1	1	1
Hudební praxe	-	-	-	1	1	1	1
Hudební nauka	1 - 1,5	1	1	1	1	-	-

Základní studium II. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník
Hra na violoncello	1	1	1	1
Hudební praxe	1	1	1	1

UČEBNÍ OSNOVY

1. ročník I. stupně

Žák

- ovládá postavení těla při držení nástroje včetně levé ruky
- využívá hry pizzicato, nejdříve na jedné, později i na ostatních strunách
- disponuje prstokladem v 1. poloze na všech strunách
- zvládá držení smyčce včetně hry různými částmi smyčce
- hraje způsob detache na jedné struně
- hraje legato na jedné struně
- koordinuje pohyb pravé a levé ruky
- umí zahrát z paměti lidovou píseň na jedné struně

2. ročník I. stupně

Žák

- zdokonaluje držení smyčce
- hraje všemi částmi smyčce přechody na prázdných strunách
- zvládá prstová cvičení a hru s přechodem na vedlejší strunu
- hraje durové stupnice na dvou strunách s akordem v 1. poloze
- zahraje z paměti jednoduchou skladbu na veřejném vystoupení

3. ročník I. stupně

Žák

- zvládá přípravná cvičení a hru v rozšířené poloze
- ovládá hru na všech strunách všemi částmi smyčce v kombinaci s legatem
- orientuje se ve složitějším notovém zápisu (tečkovaný rytmus, triola)
- je schopen kontrolovat intonaci při hře ve škole i při domácí přípravě
- umí zahrát z paměti skladbu přiměřené náročnosti
- je schopen souhry s učitelem

4. ročník I. stupně

Žák

- zvládá přípravná cvičení a hru v 7. poloze
- rozlišuje základní tempové pojmy (allegro, moderato, andante, ritardando) a využívá je při hře
- ovládá základní smyky a jejich vzájemné kombinace (détaché, legato, martelé, staccato)
- vnímá náladu skladby a je schopen ji vyjádřit elementárními výrazovými prostředky
- zvládá přípravné cviky ke cvičení pro nácvik dalších poloh
- podle svých možností používá vibrato
- je schopen zahrát z listu jednoduchou skladbu
- uplatňuje se v různých souborech (komorní hra, cimbálová muzika, orchestr)

5. ročník I. stupně

Žák

- zvládá přípravná cvičení a ovládá oktávový flažolet
- hraje durové a mollové stupnice s rozloženými akordy
- umí zahrát složitější rytmy (synkopa, tečkovaný rytmus)
- zvládá přípravná cvičení a hru v 5. poloze
- ovládá jednoduché dvojhmaty s využitím prázdných strun
- je schopen zahrát snadnou skladbu z listu
- své dovednosti dokáže uplatnit v souborové hře
- dokáže interpretovat na veřejnosti nastudovanou skladbu
- ve hře používá vibrato, dynamiku
- vnímá charakter skladby

6. ročník I. stupně

Žák

- hraje durové a mollové stupnice s akordy přes 3 oktávy, používá détaché, legato, staccato
- hraje v 1., 7. a 5. poloze, podle potřeby využívá hru v ostatních polohách
- využívá sebekontroly k rytmické přesnosti, intonační jistotě a kvalitě tónu
- hraje v rychlejších tempech a složitějších rytmech
- používá vibrato, má zvukovou představu o kvalitě tónu
- ve hře samostatně používá dynamiku, rozlišuje tempová označení
- je schopen zahrát z listu skladbu vybranou učitelem
- uplatňuje své dovednosti v komorní, souborové a orchestrální hře nebo v cimbálové muzice

7. ročník I. stupně

Žák

- hraje durové a mollové stupnice s rozloženými akordy přes 3 oktávy různými rytmy a smyky
- je schopen zahrát obtížnější smyky – staccato, spiccato, portamento a jejich různé kombinace
- hraje jednoduché dvojhmaty a vícezvuky
- v etudách a přednesových skladbách používá vibrato
- je schopen samostatného studia, přiměřeně obtížnou skladbu nastuduje sám, má vlastní hudební projev
- dokáže samostatně vyjádřit náladu skladby
- pod vedením učitele rozvíjí vlastní hudební představy a vnímá odlišnosti výrazových prostředků hudby různých stylových období a žánrů
- své schopnosti a dovednosti uplatňuje v komorní, souborové, orchestrální hře a v cimbálové muzice
- se orientuje v zápise interpretovaných skladeb, rozeznává jejich základní členění, tóninové vztahy a stavbu melodie
- zvládá přiměřeně obtížnou hru z listu
- má osvojený cit pro stavbu hudební fráze a stylový výraz hraných skladeb
- má odpovídající technickou zručnost a dbá na kulturu tónu
- navštěvuje koncerty a hudební akce různých žánrů, což přispívá k rozšiřování jeho hudebního rozhledu
- aktivně vystupuje na veřejnosti

1. ročník II. stupně

Žák

- bezvadně se orientuje na hmatníku
- zvládá obtížné smyky – řadové staccato, sautille
- je pohotovější při hře náročnějších etud a přednesů
- orientuje se dobře v notovém zápise
- zvládá obtížnější skladby různých slohových období
- je schopen zahrát z paměti skladbu přiměřené obtížnosti
- zapojuje se do hry souborů různého obsazení a žánrového zaměření

2. ročník II. stupně

Žák

- zvládá přípravná cvičení pro hru v palcové poloze
- hraje obtížnější stupnice a akordy přes 3 oktávy se smykovými obměnami
- hraje etudy a skladby přiměřené technické a výrazové obtížnosti
- ovládá hru základních dvojhmatů
- zvládá výrazově i technicky obtížnější skladby různých slohových období
- aktivně se podílí na hře v komorních souborech a orchestrech

3. ročník II. stupně

Žák

- zvládá hru v palcové poloze
- ovládá hru základních i obtížnějších dvojhmatů
- hraje náročnější etudy a skladby technického i výrazového charakteru
- umí zahrát z paměti skladbu přiměřené délky a obtížnosti
- je schopen hlubšího pochopení práce se zvukem
- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu
- zdokonaluje se ve hře z listu
- zapojuje se do školních i mimoškolních souborů různého žánrového a nástrojového obsazení

4. ročník II. stupně

Žák

- hraje všechny durové a mollové stupnice s akordy přes 3 oktávy využitím různých smyků
- využívá volného pohybu levé ruky po celém hmatníku
- ovládá hru základních i obtížnějších dvojhmatů, které využívá v etudách a přednesových skladbách
- samostatně tvoří prstoklady a smyky
- zvládá skladby různé technické a výrazové obtížnosti
- získané dovednosti a zkušenosti využívá při hře z listu
- je aktivním účastníkem školních i mimoškolních souborů různého nástrojového obsazení a žánrového zaměření, zodpovědně spolupracuje na vytváření jejich společného zvuku, výrazu a interpretace skladeb

Studijní zaměření Hra na kontrabas

UČEBNÍ PLÁN

Základní studium I. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník	5. ročník	6. ročník	7. ročník
Hra na kontrabas	1	1	1	1	1	1	1
Hudební praxe	-	-	-	1	1	1	1
Hudební nauka	1 - 1,5	1	1	1	1	-	-

Základní studium II. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník
Hra na kontrabas	1	1	1	1
Hudební praxe	1	1	1	1

UČEBNÍ OSNOVY

1. ročník I. stupně

Žák

- umí popsat hudební nástroj
- dbá na správný postoj nebo sezení a držení nástroje
- využívá hry pizzicato na všech strunách
- užívá správného postavení levé ruky v základní (půlové) poloze
- ovládá jednoduché prstové cvičení
- zvládá spodní držení smyčce a správné vedení po strunách
- hraje jednoduché rytmické cvičení na prázdných strunách
- umí číst noty v F klíči v rozsahu základní polohy

2. ročník I. stupně

Žák

- zdokonaluje držení nástroje a dbá na správné kladení prstů na struny
- rozvíjí hru smyčcem, používá všechny části smyčce
- hraje jednoduché prstové a smyčkové cvičení v základní (půlové) a nově v první poloze
- koordinuje pohyb obou rukou
- hraje jednoduché durové a mollové stupnice s akordem v základní a první poloze
- umí zahrát lidovou píseň v základní poloze

3. ročník I. stupně

Žák

- má správný postoj a držení těla
- při hře sólových partů uplatňuje hru vsedě
- ovládá notaci ve druhé poloze
- umí zahrát jednoduché cvičení z listu
- rozvíjí své technické schopnosti, zlepšuje koordinaci pohybu levé a pravé ruky
- používá smyky détaché, legato a staccato
- je schopen plynulé výměny smyku
- hraje v rozsahu základní až druhé polohy, nacvičuje výměnu poloh na jedné struně
- umí zahrát jednoduchou skladbu s doprovodem klavíru na veřejném vystoupení

4. ročník I. stupně

Žák

- hraje rytmizované stupnice (osminy, trioly, šestnáctiny) do třetí polohy včetně tónického akordu
- se orientuje na hmatníku a je schopen zahrát z listu jednoduchou skladbu v rozsahu základní až druhé polohy
- využívá přípravných technických cvičení pro hru ve třetí poloze a první mezipoloze
- zvládá výměnu poloh na jedné struně
- používá détaché, portamento, staccato a legato přes více strun
- se zapojuje do hry v kolektivu (komorní hra, cimbálová muzika, školní orchestr)

5. ročník I. stupně

Žák

- zdokonaluje techniku a hmatovou jistotu levé ruky
- hraje složitější rytmické útvary
- je schopen intonační sebekontroly
- zvládá hru v základní až třetí poloze
- hraje stupnice s akordy ve čtvrté poloze a druhé mezipoloze
- podle svých možností používá vibrato
- je schopen zahrát z paměti jednoduchou přednesovou skladbu s doprovodem klavíru
- se uplatňuje v souborové hře

6. ročník I. stupně

Žák

- koordinuje pohyb levé a pravé ruky
- se dobře orientuje v notovém zápisu do čtvrté polohy
- rozvíjí hru v páté poloze
- hraje stupnice přes dvě oktávy včetně akordů
- používá vibrato a dynamiku
- je schopen zahrát z listu skladby odpovídající nižším ročníkům
- hraje přednesové skladby z paměti
- své schopnosti uplatňuje v souborové hře

7. ročník I. stupně

Žák

- zvládá plynulou výměnu smyku a výměnu poloh
- je schopen hrát skladby v základní až páté poloze dle výběru učitele
- používá vibrato, détaché, portamento, staccato, legato
- hraje jednoduché melodické ozdoby (trylek, příraz)
- umí číst v notovém zápisu i ve složitějších rytmech
- hraje v rychlejších tempech
- si umí naladit nástroj s pomocí flažoletů
- hraje durové a mollové stupnice s rozloženými akordy přes dvě oktávy v rozsahu základní až šesté polohy s využitím třetího prstu
- umí zahrát sólovou skladbu s doprovodem klavíru přiměřenou svým schopnostem

1. ročník II. stupně

Žák

- se dobře orientuje na hmatníku ve vyšších polohách
- dbá na intonační přesnost a kultivovaný tón
- upevňuje nabyté schopnosti a dovednosti
- se orientuje v notovém zápisu ve vyšších polohách a obtížnějších rytmických útvarech
- je schopen samostatně nastudovat skladbu přiměřené obtížnosti
- se uplatňuje v komorní, souborové hře nebo cimbálové muzice

2. ročník II. stupně

Žák

- se pohybuje na hmatníku do sedmé polohy
- ve vyšších polohách používá třetí prst a palec
- dbá na správné postavení levé ruky v palcové poloze
- zdokonaluje výměnu vzdálenějších poloh a intonační čistotu hry
- hraje sólové skladby různých stylových období přiměřené obtížnosti
- aktivně se účastní veřejných vystoupení (sólově nebo kolektivně)

3. ročník II. stupně

Žák

- hraje stupnice a rozložené akordy přes dvě oktávy
- zvládá výměnu mezi základní a palcovou polohou
- dále zdokonaluje synchronizaci pravé a levé ruky v náročnějších pasážích
- hraje náročnější etudy a přednesové skladby
- je schopen se samostatně připravit na vystoupení
- umí zahrát doprovod podle akordových značek
- se zapojuje do souborů různého nástrojového a žánrového obsazení

4. ročník II. stupně

Žák

- hraje stupnice a akordy přes dvě a tři oktávy
- seznamuje se s hrou přirozených flažoletů v palcových polohách
- zvládá jednoduché dvojhmaty s využitím prázdných strun
- samostatně rozvíjí své hudební schopnosti
- se orientuje ve složitějším notovém zápise
- je schopen samostatně tvořit prstoklady a smyky
- umí vytvořit harmonický doprovod lidové písně s použitím základních harmonických funkcí
- aktivně vystupuje na veřejnosti

Studijní zaměření Hra na trubku

UČEBNÍ PLÁN

Základní studium I. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník	5. ročník	6. ročník	7. ročník
Hra na zobcovou flétnu	1	1	1	-	-	-	-
Hra na trubku	-	-	-	1	1	1	1
Hudební praxe a)	-	-	1	-	1	1	1
Hudební praxe b)	-	-	-	1	1	1	1
Hudební nauka	1 - 1,5	1	1	1	1	-	-

Základní studium II. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník
Hra na trubku	1	1	1	1
Hudební praxe	1	1	1	1

UČEBNÍ OSNOVY

1. ročník I. stupně (zobcová flétna):

Žák

- umí správně držet nástroj, dbá na správné držení těla
- dbá na správný postoj těla a držení nástroje
- častým předehráváním rozvíjí představu tónu, hrou dlouhých tónů zdokonaluje brániční dýchání a dýchání do zad
- je schopen rozlišovat a používat základní druhy dynamiky – p, f
- umí dle svých možností zahrát jednoduchou melodii z paměti, popř. lidovou píseň
- je schopen souhry s dalšími nástroji a taktéž se svým pedagogem (na uvedený nástroj)

2. ročník I. stupně

Žák

- si je schopen rozvrhnout pravidelnost a účelnost cvičení
- umí zahrát krátkou skladbu libovolného charakteru nebo žánru
- dbá na celkovou uvolněnost prstů (důležité pro zdokonalování technických dovedností na zvolený nástroj) a stálé zdokonalování bráničního dýchání a dýchání do zad
- dle svých možností předvede nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení
- umí zahrát T5 včetně příslušných obrátů
- je schopen souhry s učitelem
- dle svých možností hraje stupnice přes celý rozsah nástroje (pozn. Záleží na nástroji)

3. ročník I. stupně

Žák

- umí správně využívat techniku dýchání, zvláště v dlouhých frázích
- je schopen interpretace jak na interním tak veřejném vystoupení
- je schopen se zapojit do „hudební praxe“
- umí zahrát skladbu přiměřené náročnosti
- dbá na dynamické rozdíly a náladu skladby

4. ročník I. stupně (trubka)

Žák

- je seznámen s nástrojem, jeho historií a ošetřováním
- má správné držení těla a nástroje
- stále zdokonaluje své dechové schopnosti získané ve hře na flétnu
- má správně posazený nátrubek na rtech a umí správně začít i ukončit tón bez přílišného tlaku na rty
- učí se správně bzučet na rty nebo alespoň na nátrubek
- umí zahrát 2 – 3 stupnice (tenuto i legato)
- zvládá jednoduché lidové písně, s kterými vystupuje na třídních besídkách

5. ročník I. stupně

Žák

- zlepšuje nátiskové schopnosti, má správné návyky při cvičení, umí se rozehrát
- má rozsah alespoň 1,5 oktávy
- hraje durové stupnice do 2 křížků a béček i s rozloženými tónickými kvintakordy
- stále je v kontaktu s lidovou písní
- hraje jednoduché etudy a přednesové skladby
- umí zahrát tečkovaný rytmus, synkopy, jednoduché staccato
- dvakrát ročně vystoupí na třídních besídkách

6. ročník I. stupně

Žák

- retnými vazbami a vydržovanými tóny hranými s dynamikou neustále zdokonaluje nátiskové a dechové schopnosti
- má kvalitnější tón a jistější intonaci
- hraje složitější rytmy
- zvládá základy hry v kolektivu
- pěstuje svou hudebnost nejen hrou, ale i poslechem
- lidové písně umí transponovat do jednodušších tónin
- hraje durové stupnice do 4 křížků a béček s rozloženými tónickými kvintakordy
- hraje složitější etudy (J. Kolář, Krčma-Vaigl)

7. ročník I. stupně

Žák

- stále pracuje na posilování svých nátliskových a dechových schopností (retné vazby v rychlejším pohybu)
- má rozsah alespoň 2 oktáv a kvalitnější tón
- je již platným členem v souborové hře, kde zvládá i transpozice
- hraje durové i mollové stupnice do 4 křížků a béček s rozloženými tónickými kvintakordy
- hraje již náročnější etudy a složitější rytmy
- je samostatnější při nastudování přednesových skladeb
- umí hrát s dynamikou, ve správných tempech, dobře frázuje
- v rámci souborové hry má zkušenost s hrou různých stylů
- I. stupeň zakončí absolventským koncertem

1. ročník II. stupně

Žák

- je již vyspělejší fyzicky i mentálně – zodpovědněji využívá získané dovednosti
- postupně rozšiřuje svůj rozsah a výdrž
- hraje jednoduché skladby z listu
- je nepostradatelným členem v souborové hře, této skutečnosti je si vědom
- hraje všechny durové i mollové stupnice s rozloženými tónickými kvintakordy
- hraje technicky i výrazově náročnější etudy, uplatňuje vlastní názor na výraz a frázování
- pravidelně veřejně vystupuje

2. ročník II. stupně

Žák

- čím dál tím více si uvědomuje důležitost využívání dechové opory
- umí se přizpůsobit barvou i tónovou kvalitou tělesu, ve kterém zrovna hraje
- uplatňuje získané zkušenosti v nácviu složitějších etud a přednesových skladeb
- je schopen hrát z paměti i náročnější skladby
- všechny stupnice hraje v rychlejším pohybu + tónické kvintakordy a dominantní septakordy
- vhodnými etudami zdokonaluje prstovou techniku

3. ročník II. stupně

Žák

- umí pracovat samostatně na zdokonalení svých technických a nátliskových schopností
- hraje v celém rozsahu nástroje s co nejmenším tlakem na rty
- rozvíjí svou hudebnost poslechem, návštěvou koncertů a všeobecným zájmem o dění ve svém oboru
- je seznámen s artikulací násobného staccato
- zapojuje se do souborů různého žánrového zaměření i mimo školu, zodpovědně pracuje na vytváření společného zvuku, výrazu a způsobu interpretace
- studium stupnic rozšíří o hru zmenšených akordů

4. ročník II. stupně

Žák

- využívá svých posluchačských a interpretačních zkušeností a získaných hudebních dovedností k samostatnému studiu nových skladeb a vyhledávání skladeb dle vlastního výběru
- vytváří si svůj názor na interpretaci skladeb různých stylových období a umí tento svůj názor formulovat
- orientuje se ve stupnicích a akordech
- ví, co mu vyhovuje při cvičení, a dokáže si vytvořit svůj cvičební plán
- pracuje na přípravě

Studijní zaměření Hra na baskřídlovku

UČEBNÍ PLÁN

Základní studium I. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník	5. ročník	6. ročník	7. ročník
Hra na zobcovou flétnu	1	1	1	-	-	-	-
Hra na baskřídlovku	-	-	-	1	1	1	1
Hudební praxe a)	-	-	1	-	1	1	1
Hudební praxe b)	-	-	-	1	1	1	1
Hudební nauka	1 - 1,5	1	1	1	1	-	-

Základní studium II. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník
Hra na baskřídlovku	1	1	1	1
Hudební praxe	1	1	1	1

UČEBNÍ OSNOVY

1. ročník I. stupně (zobcová flétna)

Žák

- umí správně držet nástroj, dbá na správné držení těla
- dbá na správný postoj těla a držení nástroje
- častým předehráváním rozvíjí představu tónu, hrou dlouhých tónů zdokonaluje brániční dýchání a dýchání do zad
- je schopen rozlišovat a používat základní druhy dynamiky – p, f
- umí dle svých možností zahrát jednoduchou melodii zpaměti, popř. lidovou píseň
- je schopen souhry s dalšími nástroji a taktéž se svým pedagogem (na uvedený nástroj)

2. ročník I. stupně

Žák

- si je schopen rozvrhnout pravidelnost a účelnost cvičení
- umí zahrát krátkou skladbu libovolného charakteru nebo žánru
- dbá na celkovou uvolněnost prstů (důležité pro zdokonalování technických dovedností na zvolený nástroj) a stále zdokonalování bráničního dýchání a dýchání do zad
- dle svých možností předvede nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení
- umí zahrát T5 včetně příslušných obrátů
- je schopen souhry s učitelem
- dle svých možností hraje stupnice přes celý rozsah nástroje (pozn. Záleží na nástroji)

3. ročník I. stupně

Žák

- umí správně využívat techniku dýchání, zvláště v dlouhých frázích
- je schopen interpretace jak na interním tak veřejném vystoupení
- je schopen se zapojit do „hudební praxe“
- umí zahrát skladbu přiměřené náročnosti
- dbá na dynamické rozdíly a náladu skladby

4. ročník I. stupně (baskřídlovka):

Žák

- je seznámen s nástrojem, jeho historií a ošetřováním
- má správné držení těla a nástroje
- stále zdokonaluje své dechové schopnosti získané ve hře na flétnu
- má správně posazený nátrubek na rtech a umí správně začít i ukončit tón bez přílišného tlaku na rty
- učí se správně bzučet na rty nebo alespoň na nátrubek
- umí zahrát 2 – 3 stupnice (tenuto i legato)
- zvládá jednoduché lidové písně, s kterými vystupuje na třídních besídkách

5. ročník I. stupně

Žák

- zlepšuje nátiskové schopnosti, má správné návyky při cvičení, umí se rozehrát
- má rozsah alespoň 1,5 oktávy
- hraje durové stupnice do 2 křížků a béček i s rozloženými tónickými kvintakordy
- stále je v kontaktu s lidovou písní
- hraje jednoduché etudy a přednesové skladby
- umí zahrát tečkovaný rytmus, synkopy, jednoduché staccato
- dvakrát ročně vystoupí na třídních besídkách

6. ročník I. stupně

Žák

- retnými vazbami a vydržovanými tóny hranými s dynamikou neustále zdokonaluje nátiskové a dechové schopnosti
- má kvalitnější tón a jistější intonaci
- hraje složitější rytmy
- zvládá základy hry v kolektivu
- pěstuje svou hudebnost nejen hrou, ale i poslechem
- lidové písně umí transponovat do jednodušších tónin
- hraje durové stupnice do 4 křížků a béček s rozloženými tónickými kvintakordy
- hraje složitější etudy (J. Kolář, Krčma-Vaigl)

7. ročník I. stupně

Žák

- stále pracuje na posilování svých nátliskových a dechových schopností (retné vazby v rychlejším pohybu)
- má rozsah alespoň 2 oktáv a kvalitnější tón
- je již platným členem v souborové hře, kde zvládá i transpozice
- hraje durové i mollové stupnice do 4 křížků a béček s rozloženými tónickými kvintakordy
- hraje již náročnější etudy a složitější rytmy
- je samostatnější při nastudování přednesových skladeb
- umí hrát s dynamikou, ve správných tempech, dobře frázuje
- v rámci souborové hry má zkušenost s hrou různých stylů
- I. stupeň zakončí absolventským koncertem

1. ročník II. stupně

Žák

- je již vyspělejší fyzicky i mentálně – zodpovědněji využívá získané dovednosti
- postupně rozšiřuje svůj rozsah a výdrž
- hraje jednoduché skladby z listu
- je nepostradatelným členem v souborové hře, této skutečnosti je si vědom
- hraje všechny durové i mollové stupnice s rozloženými tónickými kvintakordy
- hraje technicky i výrazově náročnější etudy, uplatňuje vlastní názor na výraz a frázování
- pravidelně veřejně vystupuje

2. ročník II. stupně

Žák

- čím dál tím více si uvědomuje důležitost využívání dechové opory
- umí se přizpůsobit barvou i tónovou kvalitou tělesu, ve kterém zrovna hraje
- uplatňuje získané zkušenosti v nácviu složitějších etud a přednesových skladeb
- je schopen hrát z paměti i náročnější skladby
- všechny stupnice hraje v rychlejším pohybu + tónické kvintakordy a dominantní septakordy
- vhodnými etudami zdokonaluje prstovou techniku

3. ročník II. stupně

Žák

- umí pracovat samostatně na zdokonalení svých technických a nátliskových schopností
- hraje v celém rozsahu nástroje s co nejmenším tlakem na rty
- rozvíjí svou hudebnost poslechem, návštěvou koncertů a všeobecným zájmem o dění ve svém oboru
- je seznámen s artikulací násobného staccato
- zapojuje se do souborů různého žánrového zaměření i mimo školu, zodpovědně pracuje na vytváření společného zvuku, výrazu a způsobu interpretace
- studium stupnic rozšíří o hru zmenšených akordů

4. ročník II. stupně

Žák

- využívá svých posluchačských a interpretačních zkušeností a získaných hudebních dovedností k samostatnému studiu nových skladeb a vyhledávání skladeb dle vlastního výběru
- vytváří si svůj názor na interpretaci skladeb různých stylových období a umí tento svůj názor formulovat
- orientuje se ve stupnicích a akordech
- ví, co mu vyhovuje při cvičení a dokáže si vytvořit svůj cvičební plán
- pracuje na přípravě absolventského koncertu, kterým ukončí studium

Studijní zaměření Hra na tubu

UČEBNÍ PLÁN

Základní studium I. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník	5. ročník	6. ročník	7. ročník
Hra na zobcovou flétnu	1	1	1	-	-	-	-
Hra na baskřídlovku / trubku	-	-	-	1	1	-	-
Hra na tubu	-	-	-	-	-	1	1
Hudební praxe a)	-	-	1	-	1	1	1
Hudební praxe b)	-	-	-	1	1	1	1
Hudební nauka	1 - 1,5	1	1	1	1	-	-

Základní studium II. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník
Hra na tubu	1	1	1	1
Hudební praxe	1	1	1	1

UČEBNÍ OSNOVY

1. ročník I. stupně (zobcová flétna)

Žák

- umí správně držet nástroj, dbá na správné držení těla
- dbá na správný postoj těla a držení nástroje
- častým předehráváním rozvíjí představu tónu, hrou dlouhých tónů zdokonaluje brániční dýchání a dýchání do zad
- je schopen rozlišovat a používat základní druhy dynamiky – p, f
- umí dle svých možností zahrát jednoduchou melodii z paměti, popř. lidovou píseň
- je schopen souhry s dalšími nástroji a taktéž se svým pedagogem (na uvedený nástroj)

2. ročník I. stupně

Žák

- si je schopen rozvrhnout pravidelnost a účelnost cvičení
- umí zahrát krátkou skladbu libovolného charakteru nebo žánru
- dbá na celkovou uvolněnost prstů (důležité pro zdokonalování technických dovedností na zvolený nástroj) a stále zdokonalování bráničního dýchání a dýchání do zad
- dle svých možností předvede nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení
- umí zahrát T5 včetně příslušných obrátů

- je schopen souhry s učitelem
- dle svých možností hraje stupnice přes celý rozsah nástroje (pozn. Záleží na nástroji)

3. ročník I. stupně

Žák

- umí správně využívat techniku dýchání, zvláště v dlouhých frázích
- je schopen interpretace jak na interním tak veřejném vystoupení
- je schopen se zapojit do „hudební praxe“
- umí zahrát skladbu přiměřené náročnosti
- dbá na dynamické rozdíly a náladu skladby

4. ročník I. stupně (baskřídlovka / trubka)

Žák

- je seznámen s nástrojem, jeho historií a ošetřováním
- má správné držení těla a nástroje
- stále zdokonaluje své dechové schopnosti získané ve hře na flétnu
- má správně posazený nátrubek na rtech a umí správně začít i ukončit tón bez přílišného tlaku na rty
- učí se správně bzučet na rty nebo alespoň na nátrubek
- umí zahrát 2 – 3 stupnice (tenuto i legato)
- zvládá jednoduché lidové písně, s kterými vystupuje na třídních besídkách

5. ročník I. stupně

Žák

- zlepšuje nátiskové schopnosti, má správné návyky při cvičení, umí se rozehrát
- má rozsah alespoň 1,5 oktávy
- hraje durové stupnice do 2 křížků a béček i s rozloženými tónickými kvintakordy
- stále je v kontaktu s lidovou písní
- hraje jednoduché etudy a přednesové skladby
- umí zahrát tečkovaný rytmus, synkopy, jednoduché staccato
- dvakrát ročně vystoupí na třídních besídkách

6. ročník I. stupně (tuba)

Žák

- je seznámen s nástrojem, jeho historií a ošetřováním
- je seznámen s retnými vazbami a vydržovanými tóny hranými s dynamikou, neustále zdokonaluje nátiskové a dechové schopnosti
- má kvalitnější tón a jistější intonaci
- hraje složitější rytmy
- zvládá základy hry v kolektivu
- pěstuje svou hudebnost nejen hrou, ale i poslechem
- lidové písně umí transponovat do jednodušších tónin
- hraje durové stupnice do 4 křížků a béček s rozloženými tónickými kvintakordy
- hraje složitější etudy (V. Hoza, J. Kopáček, C. Koprach)

7. ročník I. stupně

Žák

- stále pracuje na posilování svých nátliskových a dechových schopností (retné vazby v rychlejším pohybu)
- má rozsah alespoň 2 oktáv a kvalitnější tón
- je již platným členem v souborové hře, kde zvládá i transpozice
- hraje durové i mollové stupnice do 4 křížků a béček s rozloženými tónickými kvintakordy
- hraje již náročnější etudy a složitější rytmy
- je samostatnější při nastudování přednesových skladeb
- umí hrát s dynamikou, ve správných tempech, dobře frázuje
- v rámci souborové hry má zkušenost s hrou různých stylů
- I. stupeň zakončí absolventským koncertem

1. ročník II. stupně

Žák

- je již vyspělejší fyzicky i mentálně – zodpovědněji využívá získané dovednosti
- postupně rozšiřuje svůj rozsah a výdrž
- hraje jednoduché skladby z listu
- je nepostradatelným členem v souborové hře, této skutečnosti je si vědom
- hraje všechny durové i mollové stupnice s rozloženými tónickými kvintakordy
- hraje technicky i výrazově náročnější etudy, uplatňuje vlastní názor na výraz a frázování
- pravidelně veřejně vystupuje

2. ročník II. stupně

Žák

- čím dál tím více si uvědomuje důležitost využívání dechové opory
- umí se přizpůsobit barvou i tónovou kvalitou tělesu, ve kterém zrovna hraje
- uplatňuje získané zkušenosti v nácviu složitějších etud a přednesových skladeb
- je schopen hrát z paměti i náročnější skladby
- všechny stupnice hraje v rychlejším pohybu + tónické kvintakordy a dominantní septakordy
- vhodnými etudami zdokonaluje prstovou techniku

3. ročník II. stupně

Žák

- umí pracovat samostatně na zdokonalení svých technických a nátliskových schopností
- hraje v celém rozsahu nástroje s co nejmenším tlakem na rty
- rozvíjí svou hudebnost poslechem, návštěvou koncertů a všeobecným zájmem o dění ve svém oboru
- je seznámen s artikulací násobného staccato
- zapojuje se do souborů různého žánrového zaměření i mimo školu, zodpovědně pracuje na vytváření společného zvuku, výrazu a způsobu interpretace
- studium stupnic rozšíří o hru zmenšených akordů

4. ročník II. stupně

Žák

- využívá svých posluchačských a interpretačních zkušeností a získaných hudebních dovedností k samostatnému studiu nových skladeb a vyhledávání skladeb dle vlastního výběru
- vytváří si svůj názor na interpretaci skladeb různých stylových období a umí tento svůj názor formulovat
- orientuje se ve stupnicích a akordech
- ví, co mu vyhovuje při cvičení, a dokáže si vytvořit svůj cvičební plán
- pracuje na přípravě absolventského koncertu, kterým ukončí studium

Studijní zaměření Hra na pozoun

UČEBNÍ PLÁN

Základní studium I. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník	5. ročník	6. ročník	7. ročník
Hra na zobcovou flétnu	1	1	1	-	-	-	-
Hra na pozoun	-	-	-	1	1	1	1
Hudební praxe a)	-	-	1	-	1	1	1
Hudební praxe b)	-	-	-	1	1	1	1
Hudební nauka	1 - 1,5	1	1	1	1	-	-

Základní studium II. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník
Hra na pozoun	1	1	1	1
Hudební praxe	1	1	1	1

UČEBNÍ OSNOVY

1. ročník I. stupně (zobcová flétna)

Žák

- umí správně držet nástroj, dbá na správné držení těla
- dbá na správný postoj těla a držení nástroje
- častým předehráváním rozvíjí představu tónu, hrou dlouhých tónů zdokonaluje brániční dýchání a dýchání do zad
- je schopen rozlišovat a používat základní druhy dynamiky – p, f
- umí dle svých možností zahrát jednoduchou melodii z paměti, popř. lidovou píseň
- je schopen souhry s dalšími nástroji a taktéž se svým pedagogem (na uvedený nástroj)

2. ročník I. stupně

Žák

- si je schopen rozvrhnout pravidelnost a účelnost cvičení
- umí zahrát krátkou skladbu libovolného charakteru nebo žánru
- dbá na celkovou uvolněnost prstů (důležité pro zdokonalování technických dovedností na zvolený nástroj) a stálé zdokonalování bráničního dýchání a dýchání do zad
- dle svých možností předvede nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení
- umí zahrát T5 včetně příslušných obrátů
- je schopen souhry s učitelem
- dle svých možností hraje stupnice přes celý rozsah nástroje (pozn. Záleží na nástroji)

3. ročník I. stupně

Žák

- umí správně využívat techniku dýchání, zvláště v dlouhých frázích
- je schopen interpretace jak na interním tak veřejném vystoupení
- je schopen se zapojit do „hudební praxe“
- umí zahrát skladbu přiměřené náročnosti
- dbá na dynamické rozdíly a náladu skladby

4. ročník I. stupně (pozoun)

Žák

- je seznámen s nástrojem, jeho historií a ošetřováním
- má správné držení těla a nástroje
- stále zdokonaluje své dechové schopnosti získané ve hře na flétnu
- má správně posazený nátrubek na rtech a umí správně začít i ukončit tón bez přílišného tlaku na rty
- učí se správně bzučet na rty nebo alespoň na nátrubek
- umí zahrát 2 – 3 stupnice (tenuto i legato)
- zvládá jednoduché lidové písně, s kterými vystupuje na třídních besídkách

5. ročník I. stupně

Žák

- zlepšuje nátiskové schopnosti, má správné návyky při cvičení, umí se rozehrát
- má rozsah alespoň 1,5 oktávy
- hraje durové stupnice do 2 křížků a béček i s rozloženými tónickými kvintakordy
- stále je v kontaktu s lidovou písní
- hraje jednoduché etudy a přednesové skladby
- umí zahrát tečkovaný rytmus, synkopy, jednoduché staccato
- dvakrát ročně vystoupí na třídních besídkách

6. ročník I. stupně

Žák

- retnými vazbami a vydržovanými tóny hranými s dynamikou neustále zdokonaluje nátiskové a dechové schopnosti
- má kvalitnější tón a jistější intonaci
- hraje složitější rytmy
- zvládá základy hry v kolektivu
- pěstuje svou hudebnost nejen hrou, ale i poslechem
- lidové písně umí transponovat do jednodušších tónin
- hraje durové stupnice do 4 křížků a béček s rozloženými tónickými kvintakordy
- hraje složitější etudy (Ušák, Kopáček, Vobaron)

7. ročník I. stupně

Žák

- stále pracuje na posilování svých nátliskových a dechových schopností (retné vazby v rychlejším pohybu)
- má rozsah alespoň 2 oktáv a kvalitnější tón
- je již platným členem v souborové hře, kde zvládá i transpozice
- hraje durové i mollové stupnice do 4 křížků a béček s rozloženými tónickými kvintakordy
- hraje již náročnější etudy a složitější rytmy
- je samostatnější při nastudování přednesových skladeb
- umí hrát s dynamikou, ve správných tempech, dobře frázuje
- v rámci souborové hry má zkušenost s hrou různých stylů
- I. stupeň zakončí absolventským koncertem

1. ročník II. stupně

Žák

- je již vyspělejší fyzicky i mentálně – zodpovědněji využívá získané dovednosti
- postupně rozšiřuje svůj rozsah a výdrž
- hraje jednoduché skladby z listu
- je nepostradatelným členem v souborové hře, této skutečnosti je si vědom
- hraje všechny durové i mollové stupnice s rozloženými tónickými kvintakordy
- hraje technicky i výrazově náročnější etudy, uplatňuje vlastní názor na výraz a frázování
- pravidelně veřejně vystupuje

2. ročník II. stupně

Žák

- čím dál tím více si uvědomuje důležitost využívání dechové opory
- umí se přizpůsobit barvou i tónovou kvalitou tělesu, ve kterém zrovna hraje
- uplatňuje získané zkušenosti v nácviu složitějších etud a přednesových skladeb
- je schopen hrát z paměti i náročnější skladby
- všechny stupnice hraje v rychlejším pohybu + tónické kvintakordy a dominantní septakordy
- vhodnými etudami zdokonaluje prstovou techniku

3. ročník II. stupně

Žák

- umí pracovat samostatně na zdokonalení svých technických a nátliskových schopností
- hraje v celém rozsahu nástroje s co nejmenším tlakem na rty
- rozvíjí svou hudebnost poslechem, návštěvou koncertů a všeobecným zájmem o dění ve svém oboru
- je seznámen s artikulací násobného staccato
- zapojuje se do souborů různého žánrového zaměření i mimo školu, zodpovědně pracuje na vytváření společného zvuku, výrazu a způsobu interpretace
- studium stupnic rozšíří o hru zmenšených akordů

4. ročník II. stupně

Žák

- využívá svých posluchačských a interpretačních zkušeností a získaných hudebních dovedností k samostatnému studiu nových skladeb a vyhledávání skladeb dle vlastního výběru
- vytváří si svůj názor na interpretaci skladeb různých stylových období a umí tento svůj názor formulovat
- orientuje se ve stupnicích a akordech
- ví, co mu vyhovuje při cvičení, a dokáže si vytvořit svůj cvičební plán
- pracuje na přípravě absolventského koncertu, kterým ukončí studium

Studijní zaměření Hra na lesní roh

UČEBNÍ PLÁN

Základní studium I. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník	5. ročník	6. ročník	7. ročník
Hra na zobcovou flétnu	1	1	1	-	-	-	-
Hra na lesní roh	-	-	-	1	1	1	1
Hudební praxe a)	-	-	1	-	1	1	1
Hudební praxe b)	-	-	-	1	1	1	1
Hudební nauka	1 - 1,5	1	1	1	1	-	-

Základní studium II. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník
Hra na lesní roh	1	1	1	1
Hudební praxe	1	1	1	1

UČEBNÍ OSNOVY

1. ročník I. stupně (zobcová flétna)

Žák

- umí správně držet nástroj, dbá na správné držení těla
- dbá na správný postoj těla a držení nástroje
- častým předehráváním rozvíjí představu tónu, hrou dlouhých tónů zdokonaluje brániční dýchání a dýchání do zad
- je schopen rozlišovat a používat základní druhy dynamiky – p, f
- umí dle svých možností zahrát jednoduchou melodii zpaměti, popř. lidovou píseň
- je schopen souhry s dalšími nástroji a taktéž se svým pedagogem (na uvedený nástroj)

2. ročník I. stupně

Žák

- si je schopen rozvrhnout pravidelnost a účelnost cvičení
- umí zahrát krátkou skladbu libovolného charakteru nebo žánru
- dbá na celkovou uvolněnost prstů (důležité pro zdokonalování technických dovedností na zvolený nástroj) a stále zdokonalování bráničního dýchání a dýchání do zad
- dle svých možností předvede nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení
- umí zahrát T5 včetně příslušných obrátů
- je schopen souhry s učitelem
- dle svých možností hraje stupnice přes celý rozsah nástroje (pozn. Záleží na nástroji)

3. ročník I. stupně

Žák

- umí správně využívat techniku dýchání, zvláště v dlouhých frázích
- je schopen interpretace jak na interním tak veřejném vystoupení
- je schopen se zapojit do „hudební praxe“
- umí zahrát skladbu přiměřené náročnosti
- dbá na dynamické rozdíly a náladu skladby

4. ročník I. stupně (lesní roh)

Žák

- je seznámen s nástrojem, jeho historií a ošetřováním
- má správné držení těla a nástroje
- stále zdokonaluje své dechové schopnosti získané ve hře na flétnu
- má správně posazený nátrubek na rtech a umí správně začít i ukončit tón bez přílišného tlaku na rty
- učí se správně bzučet na rty nebo alespoň na nátrubek
- umí zahrát 2 – 3 stupnice (tenuto i legato)
- zvládá jednoduché lidové písně, s kterými vystupuje na třídních besídkách

5. ročník I. stupně

Žák

- zlepšuje nátiskové schopnosti, má správné návyky při cvičení, umí se rozehrát
- má rozsah alespoň 1,5 oktávy
- hraje durové stupnice do 2 křížků a béček i s rozloženými tónickými kvintakordy
- stále je v kontaktu s lidovou písní
- hraje jednoduché etudy a přednesové skladby
- umí zahrát tečkovaný rytmus, synkopy, jednoduché staccato
- dvakrát ročně vystoupí na třídních besídkách

6. ročník I. stupně

Žák

- retnými vazbami a vydržovanými tóny hranými s dynamikou neustále zdokonaluje nátiskové a dechové schopnosti
- má kvalitnější tón a jistější intonaci
- hraje složitější rytmy
- zvládá základy hry v kolektivu
- pěstuje svou hudebnost nejen hrou, ale i poslechem
- lidové písně umí transponovat do jednodušších tónin
- hraje durové stupnice do 4 křížků a béček s rozloženými tónickými kvintakordy
- hraje složitější etudy (Wiperych, Procházka, Kopáček)

7. ročník I. stupně

Žák

- stále pracuje na posilování svých nátliskových a dechových schopností (retné vazby v rychlejším pohybu)
- má rozsah alespoň 2 oktáv a kvalitnější tón
- je již platným členem v souborové hře, kde zvládá i transpozice
- hraje durové i mollové stupnice do 4 křížků a béček s rozloženými tónickými kvintakordy
- hraje již náročnější etudy a složitější rytmy
- je samostatnější při nastudování přednesových skladeb
- umí hrát s dynamikou, ve správných tempech, dobře frázuje
- v rámci souborové hry má zkušenost s hrou různých stylů
- I. stupeň zakončí absolventským koncertem

1. ročník II. stupně

Žák

- je již vyspělejší fyzicky i mentálně – zodpovědněji využívá získané dovednosti
- postupně rozšiřuje svůj rozsah a výdrž
- hraje jednoduché skladby z listu
- je nepostradatelným členem v souborové hře, této skutečnosti je si vědom
- hraje všechny durové i mollové stupnice s rozloženými tónickými kvintakordy
- hraje technicky i výrazově náročnější etudy, uplatňuje vlastní názor na výraz a frázování
- pravidelně veřejně vystupuje

2. ročník II. stupně

Žák

- čím dál tím více si uvědomuje důležitost využívání dechové opory
- umí se přizpůsobit barvou i tónovou kvalitou tělesu, ve kterém zrovna hraje
- uplatňuje získané zkušenosti v nácviu složitějších etud a přednesových skladeb
- je schopen hrát z paměti i náročnější skladby
- všechny stupnice hraje v rychlejším pohybu + tónické kvintakordy a dominantní septakordy
- vhodnými etudami zdokonaluje prstovou techniku

3. ročník II. stupně

Žák

- umí pracovat samostatně na zdokonalení svých technických a nátliskových schopností
- hraje v celém rozsahu nástroje s co nejmenším tlakem na rty
- rozvíjí svou hudebnost poslechem, návštěvou koncertů a všeobecným zájmem o dění ve svém oboru
- je seznámen s artikulací násobného staccato
- zapojuje se do souborů různého žánrového zaměření i mimo školu, zodpovědně pracuje na vytváření společného zvuku, výrazu a způsobu interpretace
- studium stupnic rozšíří o hru zmenšených akordů

4. ročník II. stupně

Žák

- využívá svých posluchačských a interpretačních zkušeností a získaných hudebních dovedností k samostatnému studiu nových skladeb a vyhledávání skladeb dle vlastního výběru
- vytváří si svůj názor na interpretaci skladeb různých stylových období a umí tento svůj názor formulovat
- orientuje se ve stupnicích a akordech
- ví, co mu vyhovuje při cvičení, a dokáže si vytvořit svůj cvičební plán
- pracuje na přípravě absolventského koncertu, kterým ukončí studium

Studijní zaměření Hra na zobcovou flétnu

UČEBNÍ PLÁN

Základní studium I. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník	5. ročník	6. ročník	7. ročník
Hra na zobcovou flétnu	1	1	1	1	1	1	1
Hudební praxe	-	-	-	1	1	1	1
Hudební nauka	1 - 1,5	1	1	1	1	-	-

Základní studium II. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník
Hra na zobcovou flétnu	1	1	1	1
Hudební praxe	1	1	1	1

UČEBNÍ OSNOVY

1. ročník I. stupně (zobcová flétna)

Žák

- zná nástroj, jeho skládání, základní ošetřování a údržbu
- dbá na správný postoj těla, držení nástroje a postavení rukou a prstů, celkovou uvolněnost při hře
- častým předehráváním rozvíjí představu tónu, hrou dlouhých tónů zdokonaluje brániční dýchání a dýchání do zad
- zvládá základní druhy artikulace – legato, non legato
- umí správně nasadit a ukončit tón pomocí artikulacních slabik TÝ, uvědomuje si práci jazyka
- hraje noty čtvrtové, půlové, půlové s tečkou, celé a osminové ve 2/4, 3/4 a 4/4 taktu v rozsahu c1 – d2
- umí zahrát stupnice C, D dur a T5 velký rozklad
- umí dle svých možností zahrát jednoduchou melodii z paměti, popř. lidovou píseň
- je schopen souhry s učitelem

2. ročník I. stupně

Žák

- umí zahrát krátkou skladbu libovolného charakteru nebo žánru
- dbá na celkovou uvolněnost prstů (důležité pro zdokonalování technických dovedností na zvolený nástroj) a stálé zdokonalování bráničního dýchání a dýchání do zad
- dle svých možností předvede nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení
- zvládá tónový rozsah c1-a2 v taktech 2/4, 3/4, 4/4, 3/8, 6/8
- umí zahrát stupnice C, G, D, F dur a, d, e, g moll, T5 velký a malý rozklad po třech
- je schopen souhry s učitelem, v duu

3. ročník I. stupně

Žák

- umí správně využívat techniku dýchání, zvláště v dlouhých frázích
- je schopen interpretace jak na interním tak veřejném vystoupení
- je schopen se zapojit do „hudební praxe“ – hra v duu, flétnovém souboru...
- umí zahrát skladbu přiměřené náročnosti
- je schopen si rozvrhnout pravidelnost a účelnost cvičení
- dbá na dynamické rozdíly a náladu skladby
- dle svých možností hraje stupnice do 3# a 3b včetně T5

4. ročník I. stupně

Žák

- je schopen interpretace skladeb hlavně z období baroka a klasicismu
- se seznamuje s altovou flétnou
- používá základní melodické ozdoby - nátryly, trylky
- ovládá hru tečkovaného rytmu
- má smysl pro kolektivní cítění a souhru, studuje komorní skladby, které vyžadují spolupráci dalších nástrojů, především ve skladbách triových sonát
- hraje stupnice durové do 4# a 4b, mollové do 2# a 2b, T5, D7 na sopránovou flétnu, na altovou do 1# a 1b, T5

5. ročník I. stupně

Žák

- je schopen hrát na tenorovou popř. i basovou flétnou (ale pro malé rozpětí prstů může pokračovat ve hře na sopránovou flétnu, s tím související transpozice...)
- podle svých schopností uplatňuje v přednesech jak dynamické, tempové tak frázové prvky, které se postupně učil
- neustále zdokonaluje techniku dýchání
- je schopen hry na tenorovou flétnu popřípadě basovou v souboru zobcových fléten (schopnost poslouchat sebe, ostatní, celek)
- dovede zahrát skladbu jak na veřejném tak interním koncertě
- podle svých možností a schopností studuje skladby různých obtížností

6. ročník I. stupně

Žák

- se umí přizpůsobovat ostatním nástrojům po stránce intonační, rytmické a výrazové
- osvojuje si další artikulační slabiky (t-k, d-g)
- dokáže posoudit svoji hru nebo hru spolužáků
- zvládá hru z listu, hru zpaměti
- je schopen zahrát skladby různých stylových období, popřípadě skladby obtížnějšího charakteru (sonáta, koncert), např. Vivaldi, Telemann, Sammartini aj.

7. ročník I. stupně

Žák

- dbá rad učitele, který mu pomáhá zvolit vhodný repertoár a veškerou snahu soustředí na přípravu absolventskému koncertu
- projeví schopnost kvalitního nastudování skladeb po stránce technické i interpretační (tempo, agogika, tón, artikulace)
- aktivně hraje v souboru či seskupení, kde sbírá skupinovou praxi pro další hudební rozvoj

1. ročník II. stupně

Žák

- umí hrát v celém rozsahu nástroje
- rozvíjí se ve hře na tenorovou, popřípadě basovou či sopráninovou flétnu
- se podílí na výběru skladeb, pokud preferuje některý žánr, je nezbytné, aby jej učitel podporoval
- aktivně se zapojuje do kulturního dění – navštěvuje koncerty a jiné kulturní akce

2. ročník II. stupně

Žák

- proniká do děl autorů, tvoří si svůj názor na skladbu, kterou má provést
- umí zahrát stupnice Dur a moll, včetně příslušných akordů T5, D7, zm.7
- stále dbá na správné nasazení tónu a samozřejmě také na kvalitu a kulturu tónu
- umí zahrát (trylek, nátryl, obal a taktéž základy hry kadencí)

3. ročník II. stupně

Žák

- je schopen vystupovat veřejně a chovat se profesionálně
- podle svých schopností pokračuje v komorní hře
- využívá své posluchačské a interpretační dovednosti získané během studia
- se podle svých možností zapojuje do kolektivní hry a utváří si tak názor na studované skladby
- se spolupodílí na vytváření interpretace skladby
- umí všechny stupnice Dur i moll a jejich příslušné akordy (T5, D7, zm.7)

4. ročník II. stupně

Žák

- své schopnosti a dovednosti na nástroji předvede při interním či veřejném vystoupení či na absolventském koncertě (výběr přednesu, etudy.), popřípadě na talentové zkoušce související s přijímacími zkouškami na konzervatoř či jinou hudební školu

Studijní zaměření Hra na příčnou flétnu 1

UČEBNÍ PLÁN

Základní studium I. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník	5. ročník	6. ročník	7. ročník
Hra na příčnou flétnu	1	1	1	1	1	1	1
Hudební praxe	-	-	-	1	1	1	1
Hudební nauka	1 - 1,5	1	1	1	1	-	-

Základní studium II. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník
Hra na příčnou flétnu	1	1	1	1
Hudební praxe	1	1	1	1

UČEBNÍ OSNOVY

1. ročník I. stupně

Žák

- zná nástroj, jeho skládání, základní ošetřování a údržbu
- dbá na správný postoj těla, držení nástroje a postavení rukou a prstů, celkovou uvolněnost při hře
- častým předehráváním rozvíjí představu tónu, hrou dlouhých tónů zdokonaluje brániční dýchání a dýchání do zad, postupný nácvik rychlosti a intenzity nádechu, plynulosti a délky výdechu
- zvládá základní druhy artikulace – legato, non legato
- umí správně nasadit a ukončit tón pomocí artikulacních slabik TÝ, uvědomuje si práci jazyka, prokáže správné umístění flétny na rtech
- hraje noty čtvrtové, půlové, půlové s tečkou, celé a osminové ve 2/4, 3/4 a 4/4 taktu v rozsahu d1 – d2
- umí zahrát stupnice D dur + T5 velký rozklad
- umí dle svých možností zahrát jednoduchou melodii z paměti, popř. lidovou píseň
- je schopen souhry s učitelem

2. ročník I. stupně

Žák

- předvede správný postoj a držení nástroje
- dbá na celkovou uvolněnost prstů (důležité pro zdokonalování technických dovedností na zvolený nástroj) a stále zdokonalování bráničního dýchání a dýchání do zad
- dle svých možností předvede nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení
- zvládá tónový rozsah d1-g2
- umí zahrát stupnice G, D, F dur, T5 velký a malý rozklad po třech
- je schopen souhry s učitelem, v duu

3. ročník I. stupně

Žák

- umí správně držet nástroj, předvede správný postoj, tvoření tónu
- je schopen interpretace jak na interním tak veřejném vystoupení
- zahraje v tónovém rozsahu d1-d3
- umí zahrát skladbu přiměřené náročnosti
- si je schopen rozvrhnout pravidelnost a účelnost cvičení
- předvede správné frázování
- dle svých možností hraje stupnice do 2# a 2b včetně T5

4. ročník I. stupně

Žák

- zahraje tóny v rozsahu c1-e3
- dbá na správný postoj, držení nástroje, rozvíjí prstovou techniku
- rozlišuje základní dynamiku p-f, zná základní melodické ozdoby – nátryl, trylek, zátryl
- zvládá frázování a dokáže určit tvoření nádechů mimo pomlky
- zvládá základní artikulaci – hra non legato, legato, staccato
- zahraje stupnice do 2# a 2b + T5
- se uplatňuje v komorní nebo souborové hře

5. ročník I. stupně

Žák

- zahraje tóny v rozsahu c1- g3
- předvede správnou intonaci, snaha o doladování výše a níže položených tónů
- zdokonalí prstovou techniku a synchronizaci s prací jazyka, dbá na udržení tempa – často hraje s metronomem
- pracuje na kvalitě tónu
- zahraje durové stupnice do 4# a 4b a moll do 2# a 2b + T5
- zvládá hru v dynamických odstínech p-mf-f a postupně i crescendo a decrescendo

6. ročník I. stupně

Žák

- používá širší dynamiku a agogiku
- zahraje tóny v rozsahu c1 – a3
- uplatní ve hře získané dovednosti, rozvíjí prstovou techniku
- zvládá hru dvojitého staccato, hraje lehké melodické ozdoby
- hraje durové stupnice do 5# a 5b, mollové do 4# a 4b + T5, D7
- Předvede schopnost správného rytmického dělení i složitějších rytmů

7. ročník I. stupně

Žák

- prohlubuje techniku dýchání – nácvik obzvlášť v dlouhých frázích
- hraje s mírným vibratem, používá melodické ozdoby
- zahraje lehčí skladbu z listu

- je schopen samostatné práce při domácím cvičení
- hraje durové a mollové stupnice do 5# a 5b, T5, D7, zm.7
- dbá rad učitele, který mu pomáhá zvolit vhodný repertoár, soustředí se na přípravu absolventského koncertu, kde zahraje kratší sonátu nebo koncert (dle schopností žáka z paměti)
- je schopen zahrát part o oktávu výše - níže
- projeví schopnost kvalitního nastudování skladeb po stránce technické i interpretační (tempo, agogika, tón, artikulace)

1. ročník II. stupně

Žák

- využívá získané dovednosti – pracuje s dechem a jazykem, stále zdokonaluje kvalitu tónu
- zvládá rychlejší tempa, hru dvojitým staccatem
- je schopen vyjádřit stylový výraz hrané skladby
- hraje v celém rozsahu nástroje
- využívá různých rytmických variant a celků k nácvičku těžších technických pasáží

2. ročník II. stupně

Žák

- hraje v celém rozsahu nástroje
- zdokonalí technickou zručnost hry
- transponuje jednoduché melodie a lidové písně do různých tónin
- poslechem různých interpretů zdokonaluje tón a výraz
- samostatně uvažuje o možnostech přednesu skladby z hlediska dynamiky, tempa...
- ovládá techniku melodických ozdob – trylky, příraz, frulato, sfz

3. ročník II. stupně

Žák

- zvládá hru z listu, hru z paměti
- pracuje s barvou a kvalitou tónu
- umí si naladit svůj nástroj
- je schopen hrát delší fráze na jeden nádech
- přináší vlastní představu o interpretaci skladby, frázování, dynamice
- hraje všechny stupnice dur a moll
- má vybudovaný široký repertoár
- aktivně se zapojuje do kulturního dění – navštěvuje koncerty a jiné kulturní akce

4. ročník II. stupně

Žák

- je aktivní – vybere si a nacvičí skladbu dle vlastního výběru
- ohodnotí vlastní interpretaci hrané skladby případně jiného interpreta
- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu
- hraje v komorních souborech a orchestrech různého zaměření
- hraje na pikolu
- hraje na veřejných koncertech, připravuje se na závěrečný absolventský koncert, případně k přijímacím talentovým zkouškám na konzervatoř či jinou školu s hudebním zaměřením

Studijní zaměření Hra na příčnou flétnu 2 (s přípravným nástrojem)

UČEBNÍ PLÁN

Základní studium I. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník	5. ročník	6. ročník	7. ročník
Hra na zobcovou flétnu	1	1	1	-	-	-	-
Hra na příčnou flétnu	-	-	-	1	1	1	1
Hudební praxe a)	-	-	1	-	1	1	1
Hudební praxe b)	-	-	-	1	1	1	1
Hudební nauka	1 - 1,5	1	1	1	1	-	-

Základní studium II. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník
Hra na příčnou flétnu	1	1	1	1
Hudební praxe	1	1	1	1

UČEBNÍ OSNOVY

1. ročník I. stupně (zobcová flétna)

Žák

- zná nástroj, jeho skládání, základní ošetřování a údržbu
- dbá na správný postoj těla, držení nástroje a postavení rukou a prstů, celkovou uvolněnost při hře
- častým předehráváním rozvíjí představu tónu, hrou dlouhých tónů zdokonaluje brániční dýchání a dýchání do zad
- zvládá základní druhy artikulace – legato, non legato
- umí správně nasadit a ukončit tón pomocí artikulačních slabik TÝ, uvědomuje si práci jazyka
- hraje noty čtvrtové, půlové, půlové s tečkou, celé a osminové ve 2/4, 3/4 a 4/4 taktu v rozsahu c1 – d2
- umí zahrát stupnice C, D dur a T5 velký rozklad
- umí dle svých možností zahrát jednoduchou melodii z paměti, popř. lidovou píseň
- je schopen souhry s učitelem

2. ročník I. stupně

Žák

- umí zahrát krátkou skladbu libovolného charakteru nebo žánru
- dbá na celkovou uvolněnost prstů (důležité pro zdokonalování technických dovedností na zvolený nástroj) a stálé zdokonalování bráničního dýchání a dýchání do zad
- dle svých možností předvede nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení
- zvládá tónový rozsah c1-a2 v taktech 2/4, 3/4, 4/4, 3/8, 6/8
- umí zahrát stupnice C, G, D, F dur a, d, e, g moll, T5 velký a malý rozklad po třech
- je schopen souhry s učitelem, v duu

3. ročník I. stupně

Žák

- umí správně využívat techniku dýchání, zvláště v dlouhých frázích
- je schopen interpretace jak na interním tak veřejném vystoupení
- je schopen se zapojit do „hudební praxe“ – hra v duu, flétnovém souboru...
- umí zahrát skladbu přiměřené náročnosti
- si je schopen rozvrhnout pravidelnost a účelnost cvičení
- dbá na dynamické rozdíly a náladu skladby
- dle svých možností hraje stupnice do 3# a 3b včetně T5

4. ročník I. stupně (příčná flétna)

Žák

- zná nástroj, jeho skládání, základní ošetřování a údržbu
- dbá na správný postoj, držení nástroje, postavení rukou a prstů, celkovou uvolněnost při hře
- používá základní techniku dýchání – žeberně-bráničním svalstvem, tvoření a nasazení tónu - práce jazyka (slabika tý)
- častým přehráváním učitele a posloucháním sebe sama zdokonaluje kvalitu tónu
- zvládá základní artikulaci – hra non legato, legato
- zahraje 2-3 stupnice, T5 velký rozklad
- zahraje lehčí lidové písně nebo přednesové skladby, se kterými vystoupí na třídní besídce

5. ročník I. stupně

Žák

- používá základní výrazové prostředky a artikulaci – hru portamento, staccato, zvládá základní dynamiku
- uvědomuje si práci bránice při dýchání a nasazování tónu
- zdokonalí prstovou techniku a synchronizaci s prací jazyka
- hraje ve dvou oktávách a snaží se o doladování výše a níže položených tónů
- zahraje durové stupnice do 3# a 3b a některé moll, T5 velký a malý rozklad non legato, legato
- hraje v duu, triu, s doprovodem klavíru
- vystupuje na třídních besídkách

6. ročník I. stupně

Žák

- používá širší dynamiku a agogiku
- rozšíří rozsah do třetí oktávy
- dbá na správné provedení frázování, rytmických prvků
- zná základní melodické ozdoby – nátryl, trylek, zátryl
- hraje durové stupnice do 4# a 4b, mollové do 3# a 3b, T5, D7
- se uplatňuje v komorní nebo souborové hře
- dokáže posoudit svoji hru nebo hru spolužáků

7. ročník I. stupně

Žák

- zvládá techniku dýchání – nácvik obzvlášť v dlouhých frázích
- hraje s mírným vibratem, používá melodické ozdoby
- zahraje lehčí skladbu z listu
- je schopen samostatné práce při domácím cvičení
- hraje durové a mollové stupnice do 4# a 4b, T5, D7, zm.7
- dbá rad učitele, který mu pomáhá zvolit vhodný repertoár, soustředí se na přípravu absolventského koncertu, kde zahraje kratší sonátu nebo koncert (dle schopností žáka z paměti)
- projeví schopnost kvalitního nastudování skladeb po stránce technické i interpretační (tempo, agogika, tón, artikulace)

1. ročník II. stupně

Žák

- využívá získané dovednosti – pracuje s dechem a jazykem, stále zdokonaluje kvalitu tónu
- zvládá rychlejší tempa, hru dvojitým staccatem
- je schopen vyjádřit stylový výraz hrané skladby
- hraje v celém rozsahu nástroje
- využívá různých rytmických variant a celků k nácviku těžších technických pasáží

2. ročník II. stupně

Žák

- hraje v celém rozsahu nástroje
- zdokonalí technickou zručnost hry
- transponuje jednoduché melodie a lidové písně do různých tónin
- poslechem různých interpretů zdokonaluje tón a výraz
- samostatně uvažuje o možnostech přednesu skladby z hlediska dynamiky, tempa...
- ovládá techniku melodických ozdob – trylky, příraz, frulato, sfz

3. ročník II. stupně

Žák

- zvládá hru z listu, hru z paměti
- pracuje s barvou a kvalitou tónu
- umí si naladit svůj nástroj
- je schopen hrát delší fráze na jeden nádech
- přináší vlastní představu o interpretaci skladby, frázování, dynamice
- hraje všechny stupnice dur a moll
- má vybudovaný široký repertoár
- aktivně se zapojuje do kulturního dění – navštěvuje koncerty a jiné kulturní akce

4. ročník II. stupně

Žák

- je aktivní – vybere si a nacvičí skladbu dle vlastního výběru
- ohodnotí vlastní interpretaci hrané skladby případně jiného interpreta
- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu
- hraje v komorních souborech a orchestrech různého zaměření
- hraje na pikolu
- hraje na veřejných koncertech, připravuje se na závěrečný absolventský koncert, případně k přijímacím talentovým zkouškám na konzervatoř či jinou školu s hudebním zaměřením

Studijní zaměření Hra na klarinet 1

UČEBNÍ PLÁN

Základní studium I. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník	5. ročník	6. ročník	7. ročník
Hra na klarinet	1	1	1	1	1	1	1
Hudební praxe	-	-	-	1	1	1	1
Hudební nauka	1 - 1,5	1	1	1	1	-	-

Základní studium II. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník
Hra na klarinet	1	1	1	1
Hudební praxe	1	1	1	1

UČEBNÍ OSNOVY

1. ročník I. stupně

Žák

- zná nástroj, jeho hlavní části, umí jej sestavovat a rozebírat
- dodržuje správný postoj těla a držení nástroje
- dovede zahrát z paměti lidovou písničku, kterou se naučil bez pomoci not
- umí správné nasazení i ukončení tónu (pod kontrolou učitele)
- je schopen zahrát 2-3 stupnice

2. ročník I. stupně

Žák

- nadále rozvíjí získané zkušenosti, upevňuje si hru staccato, legato
- zdokonaluje hudební schopnosti (sluch, rytmus)
- je schopen podle individuálních možností zahrát jednoduchou skladbičku či lidovou píseň z paměti
- dbá na kulturu tónu

3. ročník I. stupně

Žák

- je schopen podle možností zahrát etudu či krátké rytmické cvičení staccato a mít vyrovnanou prstovou techniku
- dovede hrát stupnice v osminových hodnotách
- pravidelně hraje vydržované tóny, tím získává nátiskovou jistotu
- dle svých schopností vystoupí na soutěžích a koncertech
- umí zahrát krátkou skladbu libovolného charakteru nebo žánru

- podle svých možností předvede nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení
- umí zahrát T5 včetně příslušných obrátů
- je schopen souhry s učitelem
- dle svých možností hraje stupnice přes celý rozsah nástroje (pozn. Záleží na nástroji)

4. ročník I. stupně

Žák

- dovede pracovat s tónem a staccato
- zvládá přesně a rytmicky hru tečkovaného rytmu
- rozvíjí svou muzikálnost
- vystoupí interně (besídky), dle schopností i veřejně (koncerty, soutěže ZUŠ, atd.)
- začíná hrát v dechovém souboru
- častým přehráváním si upevňuje nátisk, hrou dlouhých tónů zdokonaluje brániční dýchání a dýchání do zad
- rozlišuje a používá základní druhy dynamiky – p, mf, f

5. ročník I. stupně

Žák

- ve hře stupnic a akordů uplatňuje hru staccato a legáto
- umí podle individuálních schopností zahrát z paměti jednoduchou skladbu a jednoduché melodie podle sluchu.
- při hraní lidových písní dodržuje kvalitu tónu, ladění a nasazení
- zvládá durové i mollové stupnice
- je schopen nastudovat skladby přiměřené jeho dovednostem a schopnostem

6. ročník I. stupně

Žák

- je schopen dalšího rozvoje nátiskových dispozic
- dbá na přesnou intonaci a používá výrazové prostředky (legato, staccato, intervalové a akordické skoky)
- umí hrát ve volnějším tempech (adagio, lento, aj.)
- je schopen orientace ve vybraných skladbách různých stylových období

7. ročník I. stupně

Žák

- umí pracovat se skladbou jak po výrazové stránce tak po intonační (dynamika, frázování, hospodaření s dechem, artikulace)
- sám si dovede částečně upravit plátek
- dokáže samostatně vyjádřit náladu skladby
- umí zahrát (trylek, nátryl, obal a taktéž základy hry kadencí)
- je schopen vystoupení na absolventském koncertě, kde provede celou skladbu či koncert z not nebo z paměti (podle dispozic žáka)

1. ročník II. stupně

Žák

- se podle svých schopností se snaží o upravování plátků pod dozorem pedagoga
- umí zahrát celý rozsah nástroje (záleží na klarinetu, kvalita a značka, důležitá je však nátisková dispozice)
- se během studia seznamuje s dalšími příbuznými nástroji : Es klarinet, A klarinet, basklarinet, saxofony - soprán, alt, tenor, (podle možností školy)
- je schopen zahrát T5, D7 s příslušnými obraty

2. ročník II. stupně

Žák

- sám si upravuje plátky a zabývá se zvukem nástroje
- proniká do děl autorů, vytváří si svůj názor na skladbu, kterou má provést
- umí pracovat s tónem, tvoří glissi, fruláto...
- hraje stupnice přes celý rozsah nástroje (záleží na nástroji)
- je schopen čtení not a hry z listu

3. ročník II. stupně

Žák

- je schopen vystupovat veřejně, chovat se profesionálně
- dokáže částečně improvizovat na dané téma či harmonii, toto je zapotřebí hlavně prohlubovat v praxi (cimbálová muzika, jazz, big band)
- je schopen po krátké době zaškolení hrát na SOPRÁN, ALT a TENOR Saxofon
- se podle možností zapojuje do kolektivní hry a utváří si tak názor na studované skladby
- spolupodílí se na vytváření interpretace skladby
- je schopen si vytvářet názor na studovanou skladbu a na skladby jiných žánrových období
- umí všechny stupnice Dur i moll a jejich příslušné akordy (T5, D7)

4. ročník II. stupně

Žák

- své schopnosti a dovednosti na nástroji předvede při interním či veřejném vystoupení či na absolventském koncertě (výběr přednesu, etudy.), popřípadě na talentové zkoušce související s přijímacími zkouškami na konzervatoř či jinou hudební školu

Studijní zaměření Hra na klarinet 2 (s přípravným nástrojem)

UČEBNÍ PLÁN

Základní studium I. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník	5. ročník	6. ročník	7. ročník
Hra na zobcovou flétnu	1	1	1	-	-	-	-
Hra na klarinet	-	-	-	1	1	1	1
Hudební praxe a)	-	-	1	-	1	1	1
Hudební praxe b)	-	-	-	1	1	1	1
Hudební nauka	1 - 1,5	1	1	1	1	-	-

Základní studium II. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník
Hra na klarinet	1	1	1	1
Hudební praxe	1	1	1	1

UČEBNÍ OSNOVY

1. ročník I. stupně (zobcová flétna):

Žák

- umí správně držet nástroj, dbá na správné držení těla
- dbá na správný postoj těla a držení nástroje
- častým předehráváním rozvíjí představu tónu, hrou dlouhých tónů zdokonaluje brániční dýchání a dýchání do zad
- je schopen rozlišovat a používat základní druhy dynamiky – p, f
- umí dle svých možností zahrát jednoduchou melodii z paměti, popř. lidovou píseň
- je schopen souhry s dalšími nástroji a taktéž se svým pedagogem (na uvedený nástroj)

2. ročník I. stupně

Žák

- si je schopen rozvrhnout pravidelnost a účelnost cvičení
- umí zahrát krátkou skladbu libovolného charakteru nebo žánru
- dbá na celkovou uvolněnost prstů (důležité pro zdokonalování technických dovedností na zvolený nástroj) a stálé zdokonalování bráničního dýchání a dýchání do zad
- dle svých možností předvede nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení
- umí zahrát T5 včetně příslušných obrátů
- je schopen souhry s učitelem
- dle svých možností hraje stupnice přes celý rozsah nástroje (pozn. Záleží na nástroji)

3. ročník I. stupně

Žák

- umí správně využívat techniku dýchání, zvláště v dlouhých frázích
- je schopen interpretace jak na interním tak veřejném vystoupení
- je schopen se zapojit do „hudební praxe“
- umí zahrát skladbu přiměřené náročnosti
- dbá na dynamické rozdíly a náladu skladby

4. ročník I. stupně (klarinet)

Žák

- zná nástroj, jeho hlavní části, umí jej sestavovat a rozebírat
- dbá na správný postoj těla a držení nástroje
- umí zahrát z paměti lidovou písničku, kterou se naučil bez pomoci not
- je schopen správného nasazení i ukončení tónu (pod kontrolou učitele)
- umí zahrát 1- 2 stupnice včetně jejich T5 a obrátů
- častým předehráváním rozvíjí představu tónu, hrou dlouhých tónů zdokonaluje brániční dýchání a dýchání do zad
- je schopen používat základní druhy dynamiky – p, mf, f

5. ročník I. stupně

Žák

- zdokonaluje získané zkušenosti, upevňuje si hru staccato, legato
- rozvíjí hudební schopnosti (sluch, rytmus)
- je schopen hry z paměti a podle svých schopností vystupuje na interních či veřejných koncertech

6. ročník I. stupně

Žák

- je schopen hry staccato a legato v rychlejším tempu
- dovede hrát stupnice v osminových hodnotách
- je schopen zahrát stupnice Dur, moll do 4# a 4b
- denně si hraje udržované tóny, čímž si zdokonaluje nátiskovou jistotu
- dle svých schopností vystoupí na soutěžích a koncertech
- uplatňuje své schopnosti v dechovém souboru, popř. jiném ansáblu
- je schopen nastudovat skladby přiměřené jeho dovednostem a schopnostem

7. ročník I. stupně

Žák

- umí pracovat se skladbou jak po výrazové stránce tak po intonační (dynamika, frázování, hospodaření s dechem, artikulace)
- sám si dovede částečně upravit plátek
- dokáže samostatně vyjádřit náladu skladby

- umí zahrát (trylek, nátryl, obal a taktéž základy hry kadencí)
- je schopen vystoupení na absolventském koncertě, kde provede celou skladbu či koncert z not nebo z paměti (podle dispozic žáka)

1. ročník II. stupně

Žák

- se podle svých schopností snaží o upravování plátek pod dozorem pedagoga
- umí zahrát celý rozsah nástroje (záleží na klarinetu, kvalita a značka, důležitá je však nátisková dispozice)
- během studia se seznamuje s dalšími příbuznými nástroji: Es klarinet, A klarinet, basklarinet, saxofony - soprán, alt, tenor, (podle možností školy)
- je schopen zahrát T5, D7 s příslušnými obraty

2. ročník II. stupně

Žák

- sám si upravuje plátky a zabývá se zvukem nástroje
- proniká do děl autorů, vytváří si svůj názor na skladbu, kterou má provést
- umí pracovat s tónem, tvoří glissi, fruláto...
- hraje stupnice přes celý rozsah nástroje (záleží na nástroji)
- je schopen čtení not a hry z listu

3. ročník II. stupně

Žák

- je schopen vystupovat veřejně, chovat se profesionálně
- dokáže částečně improvizovat na dané téma či harmonii, toto je zapotřebí hlavně prohlubovat v praxi (cimbálová muzika, jazz, big band)
- je schopen po krátké době zaškolení hrát na SOPRÁN, ALT a TENOR Saxofon
- je schopen si vytvářet názor na studovanou skladbu a na skladby jiných žánrových období
- se podle možností zapojuje do kolektivní hry a utváří si tak názor na studované skladby
- spolupodílí se na vytváření interpretace skladby
- umí všechny stupnice Dur i moll a jejich příslušné akordy (T5, D7)
- je schopen samostatné úpravy plátek

4. ročník II. stupně

Žák

- své schopnosti a dovednosti na nástroji předvede při interním či veřejném vystoupení či na absolventském koncertě (výběr přednesu, etudy.) popřípadě na talentové zkoušce související s přijímacími zkouškami na konzervatoř či jinou hudební školu

Studijní zaměření Hra na hoboj

UČEBNÍ PLÁN

Základní studium I. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník	5. ročník	6. ročník	7. ročník
Hra na zobcovou flétnu	1	1	1	-	-	-	-
Hra na hoboj	-	-	-	1	1	1	1
Hudební praxe a)	-	-	1	-	1	1	1
Hudební praxe b)	-	-	-	1	1	1	1
Hudební nauka	1 - 1,5	1	1	1	1	-	-

Základní studium II. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník
Hra na hoboj	1	1	1	1
Hudební praxe	1	1	1	1

UČEBNÍ OSNOVY

1. ročník I. stupně (zobcová flétna)

Žák

- umí správně držet nástroj, dbá na správné držení těla
- dbá na správný postoj těla a držení nástroje
- častým předehráváním rozvíjí představu tónu, hrou dlouhých tónů zdokonaluje brániční dýchání a dýchání do zad
- je schopen rozlišovat a používat základní druhy dynamiky – p, f
- umí dle svých možností zahrát jednoduchou melodii z paměti, popř. lidovou píseň
- je schopen souhry s dalšími nástroji a taktéž se svým pedagogem (na uvedený nástroj)

2. ročník I. stupně

Žák

- si je schopen rozvrhnout pravidelnost a účelnost cvičení
- umí zahrát krátkou skladbu libovolného charakteru nebo žánru
- dbá na celkovou uvolněnost prstů (důležité pro zdokonalování technických dovedností na zvolený nástroj) a stálé zdokonalování bráničního dýchání a dýchání do zad
- dle svých možností předvede nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení
- umí zahrát T5 včetně příslušných obrátů
- je schopen souhry s učitelem
- dle svých možností hraje stupnice přes celý rozsah nástroje (pozn. Záleží na nástroji)

3. ročník I. stupně

Žák

- umí správně využívat techniku dýchání, zvláště v dlouhých frázích
- je schopen interpretace jak na interním tak veřejném vystoupení
- je schopen se zapojit do „hudební praxe“
- umí zahrát skladbu přiměřené náročnosti
- dbá na dynamické rozdíly a náladu skladby

4. ročník I. stupně (hoboj)

Žák

- zná nástroj, jeho hlavní části, umí jej sestavovat a rozebírat
- dbá na správný postoj těla a držení nástroje
- umí správně nasadit strojek
- umí zahrát z paměti lidovou písničku, kterou se naučil bez pomoci not
- je schopen správného nasazení i ukončení tónu (pod kontrolou učitele)
- umí zahrát 1- 2 stupnice včetně jejich T5 a obrátů
- je schopen používat základní druhy dynamiky – p, mf, f

5. ročník I. stupně

Žák

- hraje stupnice do 3# a 1b
- podle svých schopností a možností užívá jak výrazové tak melodické prvky
- umí hrát kulturním tónem a zaměřuje se na kvalitu tónu
- je schopen požívat při hře jak frázová tak agogická rozlišení v celém rozsahu nástroje (pozn. Záleží na nástroji a nátiskových dispozicích!!!)
- se uplatňuje v souborové či komorní hře (duo, trio, dechové kvinteto)

6. ročník I. stupně

Žák

- se umí přizpůsobovat ostatním nástrojům po stránce intonační, rytmické a výrazové
- je schopen zahrát skladby různých stylových období, především barokních, popřípadě skladbičky lehčího charakteru (sonáta, koncert), např. Vivaldi, Telemann aj.

7. ročník I. stupně

Žák

- je schopen si zvolit vhodný repertoár, který by vedl k úspěšnému absolventskému koncertu
- aktivně hraje v souboru či seskupení, kde sbírá skupinovou praxi pro další hudební rozvoj
- netransponuje při hře na hoboj (hoboj je in C)

1. ročník II. stupně

Žák

- se podle svých schopností snaží o upravování strojků pod dozorem pedagoga
- umí zahrát celý rozsah nástroje
- je schopen zahrát T5, D7 s příslušnými obraty (legáto, staccato)

2. ročník II. stupně

Žák

- proniká do děl autorů, vytváří si svůj názor na skladbu, kterou má provést (převážně skladby barokního a klasicistického období)
- umí pracovat s tónem, korekce intonace a vibráta
- hraje stupnice přes celý rozsah nástroje (záleží na nástroji)
- je schopen čtení not a hry z listu
- je schopen po zaškolení hrát na anglický roh (podle možností školy)
- se seznamuje s problematikou komorní hry (dua, pedagog-žák)

3. ročník II. stupně

Žák

- je schopen vystupovat veřejně, chovat se profesionálně
- dokáže částečně improvizovat na dané téma či harmonii
- se podle možností zapojuje do kolektivní hry a utváří si tak názor na studované skladby
- spolupodílí se na vytváření interpretace skladby
- je schopen si vytvářet názor na studovanou skladbu a na skladby jiných žánrových období
- umí všechny stupnice Dur i moll a jejich příslušné akordy (T5, D7)

4. ročník II. stupně

Žák

- své schopnosti a dovednosti na nástroji předvede při interním či veřejném vystoupení či na absolventském koncertě (výběr přednesu, etudy.) popřípadě na talentové zkoušce související s přijímacími zkouškami na konzervatoř či jinou hudební školu

Studijní zaměření Hra na saxofon (s přípravným nástrojem)

UČEBNÍ PLÁN

Základní studium I. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník	5. ročník	6. ročník	7. ročník
Hra na klarinet	1	1	1	1	-	-	-
Hra na saxofon	-	-	-	-	1	1	1
Hudební praxe	-	-	-	1	1	1	1
Hudební nauka	1 - 1,5	1	1	1	1	-	-

Základní studium II. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník
Hra na saxofon	1	1	1	1
Hudební praxe	1	1	1	1

UČEBNÍ OSNOVY

1. ročník I. stupně (klarinet)

Žák

- zná nástroj, jeho hlavní části, umí jej sestavovat a rozebírat
- dodržuje správný postoj těla a držení nástroje
- dovede zahrát z paměti lidovou písničku, kterou se naučil bez pomoci not
- umí správné nasazení i ukončení tónu (pod kontrolou učitele)
- je schopen zahrát 2-3 stupnice

2. ročník I. stupně

Žák

- nadále rozvíjí získané zkušenosti, upevňuje si hru staccato, legato
- zdokonaluje hudební schopnosti (sluch, rytmus)
- je schopen podle individuálních možností zahrát jednoduchou skladbičku či lidovou píseň z paměti
- dbá na kulturu tónu

3. ročník I. stupně

Žák

- je schopen podle možností zahrát etudu či krátké rytmické cvičení staccato a mít vyrovnanou prstovou techniku
- dovede hrát stupnice v osminových hodnotách
- pravidelně hraje udržované tóny, tím získává nátiskovou jistotu
- dle svých schopností vystoupí na soutěžích a koncertech

- umí zahrát krátkou skladbu libovolného charakteru nebo žánru
- podle svých možností předvede nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení
- umí zahrát T5 včetně příslušných obrátů
- je schopen souhry s učitelem
- dle svých možností hraje stupnice přes celý rozsah nástroje (pozn. Záleží na nástroji)

4. ročník I. stupně

Žák

- dovede pracovat s tónem a staccato
- zvládá přesně a rytmicky hru tečkovaného rytmu
- rozvíjí svou muzikálnost
- vystoupí interně (besídky), dle schopností i veřejně (koncerty, soutěže ZUŠ, atd.)
- začíná hrát v dechovém souboru
- častým přehráváním si upevňuje nátisk, hrou dlouhých tónů zdokonaluje brániční dýchání a dýchání do zad
- rozlišuje a používá základní druhy dynamiky – p, mf, f

5. ročník I. stupně (saxofon)

Žák

- dle tělesné zdatnosti začíná hrát na saxofon
- využívá všech znalostí, které získal v předchozím studiu
- seznámí se s historií nástroje a jeho použitím
- seznámí se skládáním a rozkládáním nástroje a s přípravou ke hře
- používá základní technické a nátiskové prvky
- rozvíjí hru ve spodním a vrchním rejstříku (ozev, nasazení, technika)

6. ročník I. stupně

Žák

- neustále usiluje o zkvalitňování tónů
- dbá na správnou výslovnost T, D
- snaží se o rytmicky dokonalou přesnost
- rozšiřuje rozsah a ozev spodních a vrchních tónů
- zdokonaluje frázování
- soustavně kontroluje intonaci
- rozvíjí čtení z listu
- rozšiřuje hmatovou techniku s využitím pomocných hmatů

7. ročník I. stupně

Žák

- neustále pracuje na kvalitě tónu s použitím vibráta
- pracuje na výslovnosti a nátiskové stabilitě
- zlepšuje herní výrazovost a citění (dynamika)

- rozvíjí cit pro rytmus
- pracuje na rozšiřování rozsahu, zkvalitňuje ozev a využívá přefukovaných tónů
- do výše kvarty v chromatickém postupu nahoru a dolů
- zkvalitňuje hru z listu
- dbá na intonaci

1. ročník II. stupně

Žák

- studující klarinet využívá základních zkušeností a návyků při hře na saxofon
- pracuje na kvalitě tónů a dokonalém ozvu spodních a vrchních tónů
- rozvíjí technické a výrazové dovednosti (dynamika, agogika)

2. ročník II. stupně

Žák

- zkvalitňuje frázování a správnou výslovnost T, D
- vnímá základní harmonické postupy, uplatňuje schopnost improvizace
- vytváří si správný názor na interpretaci skladeb různých rytmů a stylů

3. ročník II. stupně

Žák

- je schopen vystupovat veřejně, chovat se profesionálně
- dokáže částečně improvizovat na dané téma či harmonii, toto je zapotřebí hlavně prohlubovat v praxi (cimbálová muzika, jazz, big band)
- je schopen po krátké době zaškolení hrát na SOPRÁN, ALT a TENOR Saxofon
- je schopen si vytvářet názor na studovanou skladbu a na skladby jiných žánrových období
- se podle možností zapojuje do kolektivní hry a utváří si tak názor na studované skladby

4. ročník II. stupně

Žák

- zapojuje se do různých souborů, nejrůznějšího žánrového zaměření
- zdokonaluje čtení not a hru z listu
- připravuje se na absolventský koncert, kde zahraje skladbičky či skladbu dle svých dovedností

Studijní zaměření Hra na kytaru

UČEBNÍ PLÁN

Základní studium I. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník	5. ročník	6. ročník	7. ročník
Hra na kytaru	1	1	1	1	1	1	1
Hudební praxe	-	-	-	1	1	1	1
Hudební nauka	1 - 1,5	1	1	1	1	-	-

Základní studium II. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník
Hra na kytaru	1	1	1	1
Hudební praxe	1	1	1	1

UČEBNÍ OSNOVY

1. ročník I. stupně

Žák

- zná základní části nástroje a názvy strun
- využívá při hře základní návyky a dovednosti
- má správné držení nástroje, postavení pravé a levé ruky, správně sedí
- hraje prsty i, m –apoyando (s dopadem)
- hraje palcem apoyando i tirando (bez dopadu)
- umí zahrát jednoduchou píseň z paměti
- orientuje se v I. poloze na melodických strunách
- spojuje jednoduchý notový zápis s orientací na hmatníku

2. ročník I. stupně

Žák

- se orientuje v I. poloze na všech strunách
- hraje apoyando prsty i, m, a
- hraje úhoz palce současně s prsty
- hraje durové stupnice do tří křížků v I. poloze
- hraje za doprovodu učitele písničky a jednoduché skladby
- umí zahrát jednoduchou píseň, melodii nebo skladbu z paměti
- se účastní třídní nebo veřejné předehrávky (besídka, večírek)

3. ročník I. stupně

Žák

- dbá na správné držení těla a nástroje a správné postavení rukou

- hraje základní úhozy (apoyando-p i m a, a tirando p)
- zná základní části nástroje a názvy strun
- orientuje se v I. poloze na všech strunách
- hraje durové dvouoktávové stupnice do 3 křížků a T, D7
- podle svých individuálních schopností dovede zahrát jednoduchou melodii z paměti
- pomocí dynamických znamének (p, mf, f) dovede vyjádřit elementárně náladu skladby
- zahraje přiměřeně složitou skladbu z listu
- hraje za doprovodu učitele jednoduché skladby
- se účastní třídní nebo veřejné předehrávky (besídka, večírek)

4. ročník I. stupně

Žák

- hraje dvouoktávové stupnice do 4 křížků, a mollové do 2 křížků
- při hraní stupnic využívá rytmické varianty úhozu prstů pravé ruky
- hraje kadenci rozšířenou o subdominantu
- zapojuje do hry úhoz tirando p i m a v prstokladových obměnách
- se orientuje na první struně po XII. polohu
- hraje skladby odpovídající jeho technickým možnostem, odlišného slohového období, podílí se na výsledném znění skladby (dynamika, tempo, agogika)
- podle svých individuálních schopností dovede zahrát jednoduchou skladbu z paměti
- se uplatňuje v komorní nebo souborové hře
- se účastní třídní nebo veřejné předehrávky (besídka, večírek)

5. ročník I. stupně

Žák

- je schopen naladit si nástroj
- stále více kontroluje svou hru sluchem (kvalita tónu, nedohmaty)
- zdokonaluje hraní stupnic – rychlejší tempo, rytmická přesnost, úhozové varianty
- při doprovodu jednoduchých písní používá akordové značky
- v etudách a přednesových skladbách zapojuje hru vzestupného legáta
- při hře s učitelem zdokonaluje souhru a hru z listu
- podle svých individuálních schopností dovede zahrát jednoduchou skladbu z paměti
- se uplatňuje v komorní nebo souborové hře
- se účastní třídní nebo veřejné předehrávky (besídka, večírek)

6. ročník I. stupně

Žák

- hraje stupnice durové do 4 křížků a 2 bé, a mollové do 2 křížků
- hraje kadence v různých technických obměnách
- v etudách a přednesových skladbách zapojuje hru vzestupného i sestupného legáta
- při hře uplatňuje technické dovednosti, kvalitu tónu a výrazové prostředky
- hraje technicky náročnější etudy a přednesové skladby
- hraje z paměti nacvičené etudy nebo skladby
- se uplatňuje v komorní nebo souborové hře
- se účastní třídní nebo veřejné předehrávky (besídka, večírek)

7. ročník I. stupně

Žák

- při hraní stupnic využívá hru apoyando a tirando ve složitějších
- rytmických, dynamických a úhozových variantách
- kontroluje svým sluchem kvalitu tónu
- hraje stupnice dur do 4 křížků 2 bé a moll do 2 křížků a 2 bé
- u durových stupnic rozšiřuje hru o intervalové stupnice (tercie, oktávy)
- při hře kadencí využívá hru tirando v různých prstokladech
- hraje jednoduché písně podle akordických značek s jednoduchým doprovodem
- hraje v jednoduchých cvičeních a skladbách vzestupné i sestupné legáto
- se orientuje ve vyšších polohách v přiměřeně obtížných etudách a skladbách
- orientuje se v notovém zápise i ve složitějších rytmech
- hraje z paměti přiměřeně obtížné skladby různých slohových období
- se uplatňuje v komorní nebo souborové hře a uvědomuje si svou zodpovědnost za společné dílo
- vystoupí na absolventském koncertu, nebo vykoná závěrečnou zkoušku
- se účastní třídní nebo veřejné předehrávky (besídka, večírek)

1. ročník II. stupně

Žák

- vnímá kvalitu tónu, zdokonaluje úhoz při nácviu stupnic a etud (rytmické varianty a dynamika úhozu)
- prohlubuje znalosti a rozšiřuje hru stupnic o intervalové stupnice, zapojuje hru tremola
- se podílí na výběru přednesových skladeb
- se uplatňuje v komorní nebo souborové hře
- se účastní třídní nebo veřejné předehrávky

2. ročník II. stupně

Žák

- rozvíjí hru stupnic o rychlejší tempo a hru kadencí i ve vyšších polohách
- zdokonalí hru legata, melodických ozdob, rejstříků a vibrata
- obohacuje své vědomosti a zkušenosti poslechem skladeb (koncerty, CD, DVD)
- si všímá při studiu etud a skladeb odlišnosti slohových období
- v etudách a přednesových skladbách umí vytvořit prstoklad
- se uplatňuje v komorní nebo souborové hře
- se účastní třídní nebo veřejné předehrávky

3. ročník II. stupně

Žák

- umí si naladit svůj nástroj
- využívá kvality tónu a úhozu k interpretaci hudby
- při hře etud a přednesových skladeb využívá kytarové techniky (melodické ozdoby, razguado)
- využívá svých schopností a zkušeností k větší samostatnosti při nácviu probírané látky
- se uplatňuje v komorní nebo souborové hře
- se účastní třídní nebo veřejné předehrávky

4. ročník II. stupně

Žák

- při své hře využívá složitější kytarové techniky (melodické ozdoby, razguado, tremolo, flažolety) podle svých schopností a dovedností
- je schopen podle svých individuálních možností a dovedností se zapojit do různých souborů i s jinými nástroji
- využívá svých schopností a dovedností k větší samostatnosti při výběru skladeb a následném nácviku
- se uplatňuje v komorní nebo souborové hře
- se účastní třídní nebo veřejné předehrávky
- vystoupí na absolventském koncertu, nebo vykoná závěrečnou zkoušku

Studijní zaměření Hra na elektrickou kytaru

UČEBNÍ PLÁN

Základní studium I. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník	5. ročník	6. ročník	7. ročník
Hra na elektrickou kytaru	1	1	1	1	1	1	1
Hudební praxe	-	-	-	1	1	1	1
Hudební nauka	1 - 1,5	1	1	1	1	-	-

Základní studium II. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník
Hra na elektrickou kytaru	1	1	1	1
Hudební praxe	1 - 3	1 - 3	1 - 3	1 - 3

UČEBNÍ OSNOVY

1. ročník I. stupně (klasická kytara)

Žák

- zná základní části nástroje a názvy strun
- využívá při hře základní návyky a dovednosti
- má správné držení nástroje, postavení pravé a levé ruky, správně sedí
- hraje prsty i, m –apoyando (s dopadem)
- hraje palcem apoyando i tirando (bez dopadu)
- umí zahrát jednoduchou píseň z paměti
- orientuje se v I. poloze na melodických strunách
- spojuje jednoduchý notový zápis s orientací na hmatníku

2. ročník I. stupně

Žák

- se orientuje v I. poloze na všech strunách
- hraje apoyando prsty i, m, a
- hraje úhoz palce současně s prsty
- hraje durové stupnice do tří křížků v I. poloze
- hraje za doprovodu učitele písničky a jednoduché skladby
- umí zahrát jednoduchou píseň, melodii nebo skladbu z paměti
- se účastní třídní nebo veřejné předehrávky (besídka, večírek)

3. ročník I. stupně

Žák

- má správné držení těla a nástroje a správné postavení rukou

- hraje základní úhozy (apoyando-p i m a, a tirando p)
- zná základní části nástroje a názvy strun
- orientuje se v I. poloze na všech strunách
- hraje durové dvouoktávové stupnice do 3 křížků a T, D7
- podle svých individuálních schopností dovede zahrát jednoduchou melodii z paměti
- pomocí dynamických znamének (p, mf, f) dovede vyjádřit elementárně náladu skladby
- zahraje přiměřeně složitou skladbu z listu
- hraje za doprovodu učitele jednoduché skladby
- se účastní třídní nebo veřejné předehrávky (besídka, večírek)

4. ročník I. stupně (elektrická kytara)

Žák

- je schopen popsat nástroj a osvětlit jeho využití
- hraje základní úhozy trsátkem pravou rukou
- hraje pravou rukou v rytmických motivech
- rozšiřuje své znalosti stupnic (durové do 5 křížků)
- rozšiřuje hru akordických značek (dur7, moll7)
- je schopen se zapojit do souborové hry (duo)
- rozšiřuje znalosti v technice hry pravé a levé ruky (slide, pull-of, hammer-on)

5. ročník I. stupně

Žák

- rozšiřuje své znalosti stupnic (durové do 3 bé, mollové do 3 křížků)
- rozšiřuje znalost akordických značek (maj7, dim, moll7-5b)
- dokáže se orientovat na hmatníku do VII. polohy
- hraje 2-3 oktávové stupnice
- rozšiřuje znalosti v technice hry na elektrickou kytaru (vibrato, full)
- se orientuje v zápisu jednoduchých tabulatur

6. ročník I. stupně

Žák

- se orientuje v akordických značkách
- hraje rytmické doprovody v základních power chordech
- rozšiřuje své znalosti v technice hry na elektrickou kytaru (flažolety)
- prohlubuje dovednost hry z listu hraním jednoduchých tabulatur
- zahraje přiměřeně obtížnou skladbu z paměti

7. ročník I. stupně

Žák

- je schopen se samostatně dle svých schopností a možností připravit na vystoupení
- ovládá základní nástrojovou techniku (hru trsátkem střední obtížnosti)
- je schopen naladit si nástroj
- zvládá základní dvojhmaty i trojhmaty

- hraje dle individuálních schopností plynule ve vyšších polohách a v základních tóninách, orientuje se v notovém zápise i ve složitějších rytmech
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů
- doprovází podle notace i akordických značek, hraje kadence a vytváří vlastní doprovod podle svých individuálních schopností
- uplatňuje se při hře v komorních nebo souborových uskupeních

Základní studium II. stupně

1. ročník II. stupně

Žák

- ovládá tabulaturový zápis
- je schopen zvládnout základy improvizace
- hraje jednoduchá kytarová sóla vybraných skladeb
- rozšiřuje své znalosti v rockové hudbě, blues, jazz, latino (poslech)
- je schopen porozumět úvodu k počítačovým programům pro elektrickou kytaru
- seznamuje se s rytmickou a sólovou hrou (riff, lick, falešné flažolety, glissando, hammering)

2. ročník II. stupně

Žák

- je schopen jako samostatný hráč se doprovodit zpěvem
- zvládá podle sluchu i vnímat text písně a jednoduchý doprovod
- rozšiřuje své znalosti v počítačových programech (Finále, Sibelius, GuitarPro)
- hraje exotické stupnice (pentatonika, bluesová pentatonika), používá transpoziční pravítko
- je schopen pochopit v úvodu princip analogových efektů
- využívá k nácvičku rytmických a harmonických podkladů

3. ročník II. stupně

Žák

- ovládá analogové efekty
- je schopen souhry se spoluhráči ve skupině (včetně jiných nástrojů) na vybraných skladbách
- rozšiřuje své znalosti v digitálních multiefektech
- rozšiřuje své znalosti v kytarových zesilovačích
- je schopen porozumět úvodu do hudebního programu GuitarPro

4. ročník II. stupně

Žák

- rozšiřuje své znalosti v hudebním programu GuitarPro
- je schopen tvořit a skládat vlastní jednoduchý repertoár
- zvládá přípravu na koncerty
- zvládá procvičování oblíbených skladeb pomocí poslechu a tab. zápisu

Studijní zaměření Hra na bicí nástroje

UČEBNÍ PLÁN

Základní studium I. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník	5. ročník	6. ročník	7. ročník
Hra na bicí nástroje	1	1	1	1	1	1	1
Hudební praxe	-	-	-	1	1	1	1
Hudební nauka	1 - 1,5	1	1	1	1	-	-

Základní studium II. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník
Hra na bicí nástroje	1	1	1	1
Hudební praxe	1	1	1	1

UČEBNÍ OSNOVY

1. ročník I. stupně

Žák

- ovládá základní držení paliček – tympanový způsob („matched grip“)
- využívá při hře základní návyky a dovednost na hlavní buben bicí soupravy – malý (rytmický) buben (správné sezení na bubenické židli, správné postavení bubínku vůči tělu hráče, správné napnutí blan a strunění pro dosažení charakteristického zvuku tohoto bubnu)
- procvičuje základní typy úhozů; nejdříve každou ruku zvlášť, poté střídavě
- rozlišuje a používá jak základní notaci (celé, půlové, čtvrtové, osminové noty) tak základní druhy dynamiky – p, f
- je schopen kombinace jednoduchých rukokladů s využitím základních úderů a dynamiky
- podle individuálních možností zahraje z paměti na malý buben jednoduchou skladbičku či lidovou píseň
- je schopen souhry s učitelem
- je seznámen se základy techniky nohou na velký buben a připravuje se na hru na celou bicí soupravu

2. ročník I. stupně

Žák

- zahraje na malý buben rytmickou stupnicí 1 - 4 (čtvrtové, osminové, triolové a šestnáctinové noty)
- je schopen si rozvrhnout pravidelnost a účelnost cvičení
- používá základní druhy dynamiky – p, mf, f, crescendo, decrescendo
- zlepšuje své technické schopnosti hrou etud na malý bubínek
- umí zahrát na malý bubínek jednoduchou skladbičku či lidovou píseň s metronomem
- začíná se základy víření na malý buben
- má povědomí o těžkých a lehkých dobách v taktu
- je všeobecně seznámen s bicími nástroji; žák je letmo seznámen i s jejich použitím v orchestrální

a non-artificiální hudbě.

- je schopen pojmenovat jednotlivé součásti bicí soupravy a vyzná se v jejich terminologii
- kombinuje jednoduché rukoklady na malý bubínek a údery nohou na velký buben
- zahraje jednoduchý rytmus na polku a na valčík (kombinace velkého a malého bubnu, popř. hi-hat) a je schopen těmito rytmy doprovodit klavír
- rozvíjí své hudební a rytmické citění pomocí jednoduchých improvizací na malý buben (dva takty improvizace učitele, 2 takty odpověď žáka, popř. 4 + 4 takty)

3. ročník I. stupně

Žák

- zdokonaluje svou úderovou techniku pomocí rozličných pohybových cvičení a zároveň tak dochází k uvolňování rukou
- zahraje na malý bubínek rytmickou stupnicí 1 - 4 s metronomem, podle individuálních schopností se žák seznamuje i s vyššími hodnotami rytmické stupnice (kvintoly, popř. sextoly)
- umí zahrát víření na malý buben v mf
- se seznamuje s odrazy na malý bubínek
- rozlišuje a prakticky využívá základní tempová označení – andante, moderato, allegro; ritardando, accelerando
- u etud na malý bubínek postupně zvyšuje tempo a žákova technická vyspělost se výrazně zlepšuje
- je seznámen pomocí nahrávek se základními žánry hudby (rock, pop, jazz, latina, country, lidová hudba, funky)
- je schopen zahrát na malý buben z paměti jednoduchou etudu
- je schopen předvést nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení
- ovládá jednoduché rytmické doprovody na soupravu (lidová hudba, rock)
- vnímá náladu skladby a je schopen tuto náladu vyjádřit elementárními výrazovými prostředky
- podle svých schopností a dovedností koordinuje hru s dalšími nástroji

4. ročník I. stupně

Žák

- zahraje na malý buben rytmickou stupnicí 1 - 6 s metronomem
- umí zahrát víření na malý buben pp-ff-pp
- dokonale ovládá odrazy na malý buben
- rozvíjí svoji technickou vyspělost na malý buben hraním etud
- dokáže popsat charakteristické rysy jednotlivých žánrů z hlediska bubeníka
- prohlubuje svoji technickou vyspělost na bicí soupravu koordinačními osminovými cvičeními
- seznamuje se s breakama a jejich využití v rockové hudbě
- vypracovává dle svého vkusu referáty na své bubenické idoly
- používá základní technické prvky (synkopy a různé rytmické variace)
- má prohloubené rytmické citění (2:3)
- orientuje se v základní technice hry na melodické a perkusní nástroje
- uplatňuje se v souborové hře
- je schopen zahrát z paměti přiměřeně náročnou skladbu
- je schopen předvést nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení

5. ročník I. stupně

Žák

- zahraje na malý buben rytmickou stupnici 1 – 8 s metronomem
- nacvičuje varianty prstových technik a využívá prstové techniky v praxi
- rozšiřuje svoji technickou vyspělost hry na malý buben – hra dvojek, přírazů a víření a aplikace těchto prvků do doprovodů a breaků
- dle svého zájmu rozšiřuje své znalosti v technice hry na melodické a perkusní nástroje
- prohlubuje svoji technickou vyspělost na bicí soupravu koordinačními triolovými cvičeními
- improvizuje v rockových rytmech – 4 takty doprovod + 4 takty break (popř. krátké sólo)
- uplatňuje se v souborové hře
- vypracovává dle svého vkusu referáty na své bubenické idoly
- je schopen zahrát z paměti přiměřeně náročnou skladbu
- je schopen předvést nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení

6. ročník I. stupně

Žák

- se orientuje na současné bubenické scéně a má povědomí o historii a vývoji bicích nástrojů a vědomí stěžejních osobností v historii
- se seznamuje na základě rytmické stupnice s polyrytmikou
- vědomě pracuje s dynamikou a samostatně uplatňuje dosavadní technické znalosti
- je schopen samostatně nastudovat jednoduchou skladbu
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů po technické, výrazové a obsahové stránce
- využívá dynamiku a základní tempová rozlišení
- je schopen zahrát z listu jednoduchou skladbu
- uplatňuje se v souborové hře
- vypracovává dle svého vkusu referáty na své bubenické idoly
- je schopen zahrát z paměti přiměřeně náročnou skladbu
- je schopen předvést nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení

7. ročník I. stupně

Žák

- ovládá základní techniku hry na rytmické, melodické a perkusní nástroje, využívá jí při hře doprovodů i sólově
- při hře na bicí soupravu zvládá rytmické doprovody v základním tvaru i v jednoduchých variacích
- orientuje se v polyrytmické struktuře
- podle potřeby a svých dispozic si seřídí a naladí nástroj
- propojuje veškeré získané technické i výrazové dovednosti při interpretaci
- je schopen sluchové sebekontroly
- využívá podle stupně své vyspělosti zvukových možností nástroje
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů po technické, výrazové a obsahové stránce – využívá dynamiku, tempová rozlišení, vhodnou artikulaci
- zvládá hru přiměřeně obtížných skladeb různých žánrů z listu
- aktivně se uplatňuje v souborové hře
- vypracovává dle svého vkusu referáty na své bubenické idoly

- je schopen podle individuálních schopností zahrát přiměřeně náročnou skladbu z paměti
- má základní přehled o vývoji bicích nástrojů a uvede jejich příklady
- je schopen předvést nastudovanou skladbu na interním či veřejném absolventském vystoupení

1. ročník II. stupně

Žák

- profiluje svoji hru s akcentem na vybraný hudební žánr
- je částečně schopen vytvořit si samostatně vhodné rukoklady
- rozšiřuje technické zdatnosti dvojek, víření a přírazů
- praktikuje jednoduchou souhru buď s nahrávkou z CD, nebo s druhou soupravou a připravuje se na souborovou hru bicích nástrojů
- využívá svých posluchačských a interpretačních zkušeností a získaných hudebních vědomostí a dovedností k samostatnému studiu nových skladeb a vyhledávání skladeb podle vlastního výběru
- hraje z listu jednoduché skladby jak na malý buben, tak na celou soupravu, reaguje na předepsané tempo, dynamická a agogická označení
- improvizuje doprovod písní dle vlastního výběru

2. ročník II. stupně

Žák

- projevuje zájem o vybranou skladbu, rozpozná její náladu, chápe hudební fráze a celkovou stavbu a tomu podřizuje své technické schopnosti
- rozlišuje a prakticky využívá širší škálu tempových označení
- dokáže se více soustředit a lépe vystihnout náladu interpretované skladby
- profiluje se podle svého zájmu a preferencí
- samostatně nastuduje vybranou skladbu
- hraje z listu jednoduché skladby, reaguje na předepsané tempo, dynamická a agogická označení
- aktivně se uplatňuje v souborové hře bicích nástrojů
- pracuje s psanými party bicí soupravy
- je schopen prezentovat nastudovaný repertoár na veřejném vystoupení

3. ročník II. stupně

Žák

- při interpretaci skladeb má vyzrálější umělecký výraz
- při interpretaci využívá znalosti o výrazu, formě (jednoduchého rozboru) a obsahu hrané skladby
- dokáže se plně soustředit a jeho sluchová sebekontrola je uvědomělejší
- hraje z listu jednoduché skladby, reaguje na předepsané tempo, dynamická a agogická označení
- aktivně se uplatňuje v souborové hře bicích nástrojů
- improvizuje doprovod písní dle vlastního výběru
- je schopen prezentovat nastudovaný repertoár na veřejném vystoupení

4. ročník II. stupně

Žák

- ovládá různé druhy techniky hry
- orientuje se v notovém zápise, samostatně řeší problematiku nástrojové techniky
- nastuduje náročnější hudební skladbu pro daný nástroj, má vlastní představu o její interpretaci
- zapojuje se do souborů nejrůznějšího obsazení a žánrového zaměření, zodpovědně spolupracuje na vytváření jejich společného zvuku, výrazu a způsobu interpretace skladeb
- aktivně se uplatňuje v souborové hře bicích nástrojů
- ovládá hru z listu, dokáže číst partituru bicích nástrojů
- doprovodí hudební skupinu (band), tvoří vlastní improvizace a fill in (pro hru na bicí soupravu)
- orientuje se v historii i současnosti hry na bicí nástroje
- profiluje se podle svého zájmu a preferencí; využívá své zkušenosti v neprofesionální umělecké praxi
- je schopen prezentovat nastudovaný repertoár na veřejném absolventském vystoupení
- projevuje zájem o kulturní dění, navštěvuje koncerty a další veřejné kulturní akce

Studijní zaměření Sólový zpěv

UČEBNÍ PLÁN

Základní studium I. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník	5. ročník	6. ročník	7. ročník
Sólový zpěv	1	1	1	1	1	1	1
Hudební praxe	-	-	-	1	1	1	1
Hudební nauka	1 - 1,5	1	1	1	1	-	-

Základní studium II. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník
Sólový zpěv	1	1	1	1
Hudební praxe	1	1	1	1

UČEBNÍ OSNOVY

1. ročník I. stupně

Žák

- dbá na správný pěvecký postoj
- při zpěvu nepřepíná své síly
- zpívá ve své přirozené hlasové poloze
- zpívá s klavírním doprovodem

2. ročník I. stupně

Žák

- zřetelně vyslovuje text studovaných písní
- klidně a dostatečně se nadechuje
- zpívá hlasová cvičení v rozsahu kvinty ve své přirozené hlasové poloze
- uvědomuje si pěvecké fráze
- rozlišuje základní dynamiku a agogiku
- zpívá jednoduché písně, které odpovídají jeho schopnostem
- zvládá zpěv s doprovodem s melodickou linkou
- studované písně se učí z paměti

3. ročník I. stupně

Žák

- při zpěvu stojí vzpřímeně a přitom je uvolněný
- klidně a dostatečně se nadechuje
- dodržuje kratší pěvecké fráze
- čistě intonuje

- zná způsob měkkého nasazování tónů
- srozumitelně vyslovuje
- má povědomí o legatovém zpěvu
- používá základní dynamiku a agogiku
- dodržuje pěvecké fráze
- zpívá lidové a umělé písně, které odpovídají jeho schopnostem, věku a hlasovému rozsahu
- zvládá zpěv s doprovodem (orientuje se v předeře, mezihrách i dohře)

4. ročník I. stupně

Žák

- dodržuje správný pěvecký postoj
- dbá na žeberně-brániční dýchání
- dodržuje pěvecké fráze
- tóny nasazuje měkce shora
- správně artikuluje
- používá dynamiku a agogiku
- zná zásady hlasové hygieny
- zpívá lidové a umělé písně, které odpovídají jeho schopnostem a hlasovému rozsahu
- zvládá zpěv s doprovodem, který neobsahuje melodickou linku

5. ročník I. stupně

Žák

- dodržuje správný pěvecký postoj
- používá žeberně-brániční dýchání
- používá legatový zpěv
- tóny nasazuje měkce a opřeně na dechu
- správně artikuluje
- podle svých možností si rozšiřuje svůj hlasový rozsah
- používá dynamiku a agogiku
- dodržuje hudební a pěvecké fráze
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů
- orientuje se ve vícehlase

6. ročník I. stupně

Žák

- zvládá měkké a opřené nasazení tónu
- správně artikuluje
- stále si rozšiřuje hlasový rozsah
- podle svých možností vyrovnává hlasové rejstříky
- pěstuje svůj kultivovaný pěvecký projev
- při interpretaci využívá celou dynamickou škálu a přiměřené výrazové prostředky
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů
- seznamuje se se zápisem vícehlasých skladeb a jejich interpretací

7. ročník I. stupně

Žák

- dodržuje správný pěvecký postoj, ovládá a používá dechovou techniku
- vědomě dodržuje zásady pěvecké hygieny
- zná pojem bel canto
- zvládá měkké a opřené nasazení tónu, správně artikuluje
- má podle svých možností rozšířený hlasový rozsah a vyrovnané hlasové rejstříky
- má kultivovaný projev, vnímá a respektuje hudební fráze, pěvecké fráze a kantilénu
- při interpretaci volí adekvátní výrazové prostředky, dynamiku a agogiku
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů
- s jistotou interpretuje svůj part ve vícehlasých skladbách
- zvládá samostatné veřejné vystoupení

1. ročník II. stupně

Žák

- podle svých možností pracuje na rozšiřování svého hlasového rozsahu
- tóny nasazuje na dechové opoře
- při studiu skladby dodržuje pěvecké a hudební fráze
- při interpretaci dodržuje adekvátní výrazové prostředky, dynamiku a agogiku
- interpretuje skladby různých stylů a žánrů

2. ročník II. stupně

Žák

- uvědoměle pracuje se správnou dechovou technikou
- používá bel canto
- má podle svých možností vyrovnaný hlasový rozsah a hlasové rejstříky
- při interpretaci volí adekvátní výrazové prostředky, dynamiku a agogiku
- částečně si dokáže samostatně rozčlenit ve studované skladbě pěvecké fráze podle notového zápisu a daného textu
- interpretuje skladby různých stylů a žánrů
- při korepetici má aktivní účast na konečné podobě studované skladby
- interpretuje vícehlasé skladby a orientuje se v jejich notovém zápise
- se seznamuje se základní pěveckou literaturou různých slohových období

3. ročník II. stupně

Žák

- umí se samostatně rozezpívat
- pracuje na rozšiřování svého hlasového rozsahu a vyrovnávání hlasových rejstříků
- ve studované skladbě a daném textu si umí samostatně rozčlenit hudební fráze
- při korepetici se aktivně podílí na konečné podobě studovaných skladeb
- prohlubuje své znalosti základní pěvecké literatury a dokáže si vytvořit vlastní názor při poslechu vokálních a vokálně instrumentálních skladeb

4. ročník II. stupně

Žák

- uvědoměle pracuje se správnou dechovou technikou
- používá bel canto a má vyrovnaný hlas v celém svém rozsahu
- umí si samostatně rozčlenit studovanou skladbu s ohledem na vedení a dodržování pěveckých frází
- sám si volí adekvátní výrazové prostředky při interpretaci vokálních skladeb různých slohových období
- samostatně pracuje se svým korepeticem
- interpretuje vícehlasé skladby a orientuje se v jejich notovém zápise
- má přehled o pěvecké literatuře a má vlastní názor při hodnocení vokálně-instrumentálních skladeb

Studijní zaměření Hra na akordeon

UČEBNÍ PLÁN

Základní studium I. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník	5. ročník	6. ročník	7. ročník
Hra na akordeon	1	1	1	1	1	1	1
Hudební praxe	-	-	-	1	1	1	1
Hudební nauka	1 - 1,5	1	1	1	1	-	-

Základní studium II. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník
Hra na akordeon	1	1	1	1
Hudební praxe	1	1	1	1

UČEBNÍ OSNOVY

1. ročník I. stupně

Žák

- využívá při hře základní návyky a dovednosti (správné sezení u nástroje, držení a upevnění nástroje, postavení pravé i levé ruky)
- se orientuje v melodické části nástroje (c1 – g1, c2 – g2) a doprovodné části nástroje (základní basy C, G, D, F)
- zvládá základy měchové techniky (tvoření tónů, správné nasazení a ukončení)
- se orientuje v nejjednodušších hudebních útvarech a v jejich notovém zápisu
- rozliší základní druhy dynamiky (piano, forte) a tempa (pomalu, rychle)
- při doprovodu jednoduchých písní a skladeb použije základní harmonické funkce (T, S, D)

2. ročník I. stupně

Žák

- využívá při hře základní návyky a dovednosti (správné sezení u nástroje, držení a upevnění nástroje, postavení pravé i levé ruky)
- se orientuje v melodické části nástroje (c1 – g2) a doprovodné části nástroje (základní a pomocné basy)
- hraje durové stupnice v rozsahu jedné oktávy každou rukou zvlášť s tónickým kvintakordem melodicky a harmonicky
- při doprovodu jednoduchých skladeb užívá akordický doprovod s terciovým basem
- zvládá měchovou techniku (tvoření tónů, správné nasazení a ukončení)
- používá základní typy artikulace (legato a staccato v různých kombinacích u souhry rukou)
- se orientuje v jednoduchých hudebních útvarech a v jejich notovém zápisu
- zahraje z paměti podle svých schopností jednoduchou píseň
- rozliší základní druhy dynamiky (piano, mezzoforte, forte) a tempa (andante, moderato)
- předvede nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení

3. ročník I. stupně

Žák

- využívá při hře základní návyky a dovednosti (správné sezení u nástroje, držení nástroje, postavení pravé i levé ruky a jejich souhra)
- se orientuje podle svých individuálních možností v melodické (h – c3) a doprovodné části nástroje (základní a pomocné basy)
- hraje durové stupnice oběma rukama dohromady, tónický kvintakord s obraty každou rukou zvlášť melodicky a harmonicky
- hraje mollové stupnice s tónickým kvintakordem pravou rukou
- při doprovodu skladeb používá akordický doprovod s terciovým, kvintovým basem, mollový kvintakord a dominantní septakord
- zvládá měchovou techniku (vedení měchu podle značek, plynulé měchové obraty)
- používá základní typy artikulace (legato, staccato v různých kombinacích u souhry rukou)
- zahraje dvojhlas pravou rukou
- rozliší základní druhy dynamiky (piano, mezzoforte, forte, crescendo, decrescendo) a tempa (andante, moderato, lento)
- transponuje jednoduché písně
- zahraje z paměti podle svých schopností jednoduchou skladbu či píseň
- předvede nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení

4. ročník I. stupně

Žák

- hraje durové stupnice v rovném pohybu přes dvě oktávy, čtyřhlasý kvintakord s obraty každou rukou zvlášť melodicky a harmonicky (dle fyzických dispozic žáka)
- hraje mollové stupnice každou rukou zvlášť s tónickým kvintakordem s obraty
- při doprovodu skladeb používá akordický doprovod s terciovým, kvintovým basem, mollový kvintakord a dominantní septakord
- uplatňuje složitější měchovou techniku
- používá základní typy artikulace (legato, staccato v různých kombinacích u souhry rukou)
- hraje dvojhmaty v různých intervalech
- užívá základní technické prvky (triola, synkopa, tečkovaný rytmus)
- prakticky využívá základní druhy dynamiky (piano, mezzoforte, forte, crescendo, decrescendo) a tempa (andante, moderato, lento, ritardando)
- transponuje jednoduché písně
- zahraje z paměti podle svých individuálních schopností skladbu
- se na základě svých schopností zapojuje do komorní nebo souborové hry
- předvede nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení

5. ročník I. stupně

Žák

- hraje durové stupnice v rovném pohybu přes dvě oktávy, čtyřhlasý kvintakord s obraty
- hraje mollové stupnice harmonické v rovném pohybu přes dvě oktávy, čtyřhlasý kvintakord s obraty každou rukou zvlášť
- užívá dvojhmaty v různých intervalech
- se orientuje v náročnějších rytmických útvarech

- používá základní technické prvky (skoky, příraz v pravé ruce)
- využívá barevných možností nástroje (základy techniky rejstříkování)
- transponuje jednoduché písně
- vytvoří doprovod k jednoduchým písním na základě hlavních harmonických funkcí (T, S, D)
- zahraje z paměti podle svých individuálních schopností skladbu
- zahraje z listu jednoduchou skladbu či píseň
- se zapojuje do komorní nebo souborové hry
- předvede nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení

6. ročník I. stupně

Žák

- hraje durové stupnice v rovném pohybu přes dvě oktávy, čtyřhlasý kvintakord s obraty
- hraje mollové stupnice harmonické a melodické v rovném pohybu přes dvě oktávy, čtyřhlasý kvintakord s obraty
- zvládá hru chromatické stupnice pravou rukou
- se orientuje v náročnějších rytmických útvarech
- používá základní technické prvky (skoky v rozšířené poloze, přírazové skupinky, mordent, obal, jednoduchá polyfonie)
- pozná náladu skladby a tuto náladu vyjádří elementárními výrazovými prostředky (dynamika – piano, mezzoforte, forte, crescendo, decrescendo; tempo – andante, moderato, lento, ritardando, accelerando)
- uplatňuje rejstříkovou techniku
- transponuje jednoduché písně
- vytvoří doprovod k jednoduchým písním na základě hlavních harmonických funkcí (T, S, D)
- zahraje z paměti podle svých schopností jednoduchou skladbu či píseň
- zvládá hru přiměřeně obtížných skladeb z listu
- se aktivně zapojuje do komorní nebo souborové hry
- předvede nastudovanou skladbu na interním či veřejném vystoupení

7. ročník I. stupně

Žák

- hraje durové a mollové stupnice kombinovaným způsobem v pomalejším tempu, čtyřhlasý kvintakord s obraty, dominantní septakord s obraty pravou rukou
- zvládá hru chromatické stupnice levou rukou
- používá prstovou techniku pravé i levé ruky v rámci svých motorických schopností
- se orientuje v celém rozsahu melodické části nástroje
- zvládá základní označení a manuální používání rejstříků pravé i levé ruky
- hraje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů po technické, výrazové a obsahové stránce – využívá dynamiku, tempové rozlišení, vhodnou artikulaci, frázování, agogiku
- uplatňuje své znalosti při výběru skladeb
- transponuje jednoduché písně
- vytvoří doprovod k jednoduchým písním na základě hlavních harmonických funkcí (T, S, D)
- zahraje z paměti vybranou přednesovou skladbu
- zvládá hru přiměřeně obtížných skladeb z listu
- se aktivně zapojuje do komorní nebo souborové hry
- předvede nastudovaný repertoár na interním či veřejném absolventském vystoupení

1. ročník II. stupně

Žák

- hraje durové a mollové stupnice kombinovaným způsobem, čtyřhlasý kvintakord s obraty, dominantní septakord pravou i levou rukou
- zvládá hru chromatické stupnice pravou a levou rukou
- uplatňuje prvky měchové techniky na stupnicích, akordech, etudách a přednesových skladbách – měchové legato, staccato, rychlý střídavý měch
- používá náročnější technické prvky (skoky v rozšířené poloze, přírazy se staccatem, skupinkové fráze, rozložené akordy, stupnicové pasáže)
- se orientuje v celém rozsahu melodické části nástroje
- zvládá používání rejstříků pravé i levé ruky
- hraje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů po technické, výrazové a obsahové stránce – využívá dynamiku, tempové rozlišení, vhodnou artikulaci, frázování, agogiku
- uplatňuje své znalosti při výběru skladeb
- transponuje jednoduché písně
- vytvoří doprovod k jednoduchým písním na základě hlavních harmonických funkcí (T, S, D)
- zahraje z paměti vybranou přednesovou skladbu
- zvládá hru přiměřeně obtížných skladeb z listu
- se aktivně zapojuje do komorní nebo souborové hry
- předvede nastudovaný repertoár na interním či veřejném vystoupení

2. ročník II. stupně

Žák

- hraje durové a mollové stupnice kombinovaným způsobem, čtyřhlasý kvintakord s obraty, zmenšený septakord pravou rukou
- zvládá hru durové stupnice v dělených terciích pravou rukou
- uplatňuje prvky měchové techniky na stupnicích, akordech, etudách a přednesových skladbách – měchové legato, staccato, rychlý střídavý měch
- využívá techniky zdokonalování kvality tónu
- používá náročnější technické prvky (skoky v rozšířené poloze, skupinkové fráze, rozložené akordy, stupnicovité pasáže, tercie a trioly v pravé i levé ruce)
- zahraje samostatně nastudovanou přiměřeně obtížnou skladbu, přičemž rozvine její přednesovou stránku
- hraje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů po technické, výrazové a obsahové stránce – využívá dynamiku, tempové rozlišení, vhodnou artikulaci, frázování, agogiku (accelerando, ritenuto, rubato)
- uplatňuje své znalosti při výběru skladeb
- transponuje jednoduché písně
- vytvoří doprovod k jednoduchým písním na základě hlavních harmonických funkcí (T, S, D)
- zahraje z paměti vybranou přednesovou skladbu
- zvládá hru přiměřeně obtížných skladeb z listu
- se aktivně zapojuje do komorní nebo souborové hry
- předvede nastudovaný repertoár na interním či veřejném vystoupení

3. ročník II. stupně

Žák

- hraje durové a mollové stupnice kombinovaným způsobem, čtyřhlasý kvintakord s obraty, velký rozklad durového kvintakordu
- zvládá hru durové stupnice ve dvojhmatových terciích pravou rukou
- uplatňuje prvky měchové techniky na stupnicích, akordech, etudách a přednesových skladbách a tvoří kultivovaný tón
- zvládá hru náročnějších technických prvků v pravé i levé ruce
- pozná náladu vybrané skladby, rozebere její hudební fráze a celkovou stavbu
- zahraje zpaměti vybranou přednesovou skladbu
- využívá své zkušenosti v neprofesionální umělecké praxi
- se uplatňuje ve zvoleném žánru
- transponuje jednoduché písně
- hraje z listu jednoduché skladby
- improvizuje doprovod písní dle vlastního výběru
- se zapojuje do komorní hry, do souborů nebo orchestrů různého složení podle individuálních schopností
- využívá svých posluchačských a interpretačních zkušeností a získaných hudebních vědomostí a dovedností k samostatnému studiu nových skladeb a vyhledávání skladeb podle vlastního výběru
- hraje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů po technické, výrazové a obsahové stránce – využívá dynamiku, tempové rozlišení, vhodnou artikulaci, frázování, agogiku (accelerando, ritenuto, rubato)
- uplatní své znalosti a dovednosti k vystižení nálady interpretované skladby
- předvede nastudovaný repertoár na veřejném vystoupení

4. ročník II. stupně

Žák

- hraje durové a mollové stupnice kombinovaným způsobem, čtyřhlasý kvintakord s obraty, velký rozklad durového a mollového kvintakordu
- zvládá hru durové stupnice ve dvojhmatových terciích pravou rukou
- využívá všechny doposud získané znalosti a dovednosti k vyjádření svých představ
- uplatňuje složitější nástrojovou a měchovou techniku, základy frázování a tvoří kultivovaný tón
- si vytvoří názor na interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů a tento svůj názor formuluje
- při interpretaci využívá znalosti o výrazu, formě (jednoduchý rozbor skladeb) a obsahu hrané skladby
- využívá své zkušenosti v neprofesionální umělecké praxi
- se uplatňuje ve zvoleném žánru
- hraje z listu jednoduché skladby
- transponuje jednoduché písně
- improvizuje doprovod písní dle vlastního výběru
- se zapojuje do komorní hry, do souborů nebo orchestrů různého složení podle individuálních schopností
- vyjmenuje skladby významných světových a českých autorů různých stylových období a žánrů
- využívá svých posluchačských a interpretačních zkušeností a získaných hudebních vědomostí a dovedností k samostatnému studiu nových skladeb a vyhledávání skladeb podle vlastního výběru
- zahraje zpaměti vybrané skladby
- předvede nastudovaný repertoár na veřejném absolventském vystoupení

Studijní zaměření Hra na cimbál

UČEBNÍ PLÁN

Základní studium I. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník	5. ročník	6. ročník	7. ročník
Hra na cimbál	1	1	1	1	1	1	1
Hudební praxe	-	-	-	1	1	1	1
Hudební nauka	1 -1,5	1	1	1	1	-	-

Základní studium II. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník
Hra na cimbál	1	1	1	1
Hudební praxe	1	1	1	1

UČEBNÍ OSNOVY

1. ročník I. stupně

Žák

- je seznámen s nástrojem, orientuje se ve strunové soustavě (c-c³)
- u nástroje správně sedí, má správné postavení nohou
- umí správně držet paličky
- chápe funkci zápěstí a celé paže
- nacvičuje úhoz, střídání paliček a uvolňovací cvičení
- postupně zvládá přípravu jednotlivých rukou
- se snaží o kultivované tvoření tónu, základy hry legato, tenuto a staccato
- je veden ke hře z not, u jednoduchých skladeb/písni hře z paměti (podle individuálních schopností žáka)
- si spojuje představivost s orientací ve strunové soustavě
- zvládá základy dynamiky, sluchové i úhozové rozlišení melodie od doprovodu
- ovládá techniku jednohlasou, základní přípravu na dvojhlas
- je schopen ovládat základy pedalizace - výměny pedálu
- se seznamuje s nejjednoduššími hudebními útvary
- má chuť a radost ze hry, rozvíjí muzikální citění, hudební paměť a představivost

2. ročník I. stupně

Žák

- má zájem o hru se společenským uplatněním (třídní přehrávky, interní a veřejná vystoupení apod.)
- upevňuje svoji orientaci ve strunové soustavě v celém rozsahu nástroje
- zdokonaluje techniky úhozu (příprava na tremollo)
- je schopen zahrát úhoz legato, tenuto a staccato

- cvičí úhoz crescendo a decrescendo
- se seznamuje s technikou dvouhlasou souběžnou
- je připraven ke hře akordů arpeggio (úhoz „žabka“)
- umí frázovat
- dokáže plynule pedalizovat
- dokáže přesnou reprodukci při hře z not (rytmus, čistota hry, pedalizace, střídání paliček, dynamika)
- hraje stupnice do 2 křížků a 2 bé v celém rozsahu nástroje
- chápe a dokáže zahrát rytmické varianty (triola, synkopa)

3. ročník I. stupně

Žák

- uplatňuje získané dovednosti cimbálové hry
- se snaží o samostatné hudební myšlení
- má přehled ve strunové soustavě a pohotově se v ní orientuje
- rozšiřuje výrazové prostředky o pizzicato a užití různých druhů paliček
- dokáže dynamicky i úhozově rozlišovat vedoucí hlas ve dvojhlasích
- zvládá hru tremollo
- je schopen hry dvojhlasu různosměrného
- hraje tercie u snadnějších stupnic dur rozloženě i současně, rytmické varianty
- ovládá 3-hlasé arpeggio
- je schopen zahrát velký rozklad na tonice
- se orientuje v jednoduchých hudebních útvarech a v jejich notovém zápisu
- hraje z paměti podle individuálních schopností
- dokáže hrát z listu skladby odpovídající jeho schopnostem
- dokáže vnímat náladu skladby, její vyjádření elementárními výrazovými prostředky
- zvládá základy akordického doprovodu, improvizaci a souhru s jinými nástroji

4. ročník I. stupně

Žák

- rozvíjí svoji technickou zručnost a muzikální úroveň hry
- dbá na čistotu pedalizace
- pěstuje hudební paměť, harmonické cítění, hru z listu a improvizaci
- je schopen pracovat s lidovou písní (reprodukování, případně zdobení melodie, jednoduchý harmonický doprovod)
- je veden ke hře v cimbálové muzice (souhra s dalšími nástroji, různé způsoby doprovodu)
- zdokonaluje hru tremollo,
- zdokonaluje 3-hlasé arpeggio, zvládá arpeggio 4- hlasé
- při nácvičování stupnic nacvičuje sekvence, tercie a rytmické varianty
- dokáže zahrát melodické ozdoby
- zvládá tři i čtyřhlasé obraty akordů
- je schopen transponovat technická cvičení a lidové písně
- hraje durové a mollové stupnice do 4 křížků a 4 bé v celém rozsahu nástroje
- se orientuje a v procvičované stupnici dokáže zahrát základní harmonické funkce (T-S-D⁷)

5. ročník I. stupně

Žák

- dále rozvíjí svoji technickou zručnost a muzikální úroveň hry
- dokáže čistě pedalizovat
- zdokonaluje hudební paměť, harmonické cítění, hru z listu a improvizaci
- samostatně pracuje s lidovou písní (reprodukování a zdobení melodie, základní způsoby doprovodu a jeho harmonizace, transpozice)
- získané dovednosti uplatňuje v cimbálové muzice
- ovládá hru tremollo,
- je schopen zahrát 3 hlasé arpeggio
- ovládá dynamické výrazové prostředky
- při nácvičování stupnic nacvičuje sekvence, tercie a rytmické varianty
- dokáže zahrát melodické ozdoby
- zvládá tři i čtyřhlasé obraty akordů
- hraje durové a mollové stupnice do 5 křížků a 5 bé v celém rozsahu nástroje
- se orientuje a v procvičované stupnici dokáže zahrát základní harmonické funkce (T-S-D⁷)
- má zájem o širší hudební a hudebně/kulturní dění v regionu
- se aktivně zapojuje do prezentace školy (koncerty, vystoupení pro školy apod.)

6. ročník I. stupně

Žák

- rozvíjí technickou zručnost a čistotu hry, rytmickou přesnost a úhozovou vyrovnanost
- samostatně řeší problémy nástrojové hry (pedalizace, aplikatura, střídání paliček, frázování)
- se snaží o tónovou kulturu, osobitý projev při interpretaci skladeb
- je schopen hodnocení vlastní hry a sebereflexe
- dokáže samostatně pracovat s lidovou písní, skladbami klasickými i improvizací
- zdokonaluje hru tremolla, tremolla ve dvojhlasu, crescendo a decrescenda
- je schopen zahrát všechny stupnice dur i moll v celém rozsahu nástroje, náročnější sekvence a rytmické varianty, chromatickou stupnici
- hraje v rámci stupnic tercie a ve snadnějších stupnicích rovněž sexty
- upevňuje jistotu ve dvojhlasu různosměrném
- rozšiřuje hru arpeggia o čtyřhlasé
- chápe harmonické funkce v akordu, je schopen zahrát malou kadenci včetně dominantního septakordu
- dokáže pohotově transponovat lidové písně, ozdobeně zahrát melodii harmonicky ji doprovodit

7. ročník I. stupně

Žák

- akceptuje požadavky na technickou zručnost a čistotu hry, rytmickou přesnost a úhozovou vyrovnanost
- samostatně řeší problémy nástrojové hry (pedalizace, aplikatura, střídání paliček, frázování)
- je schopen tónové kultury, osobitého projevu při interpretaci skladeb
- je schopen hodnocení vlastní hry a sebereflexe
- dokáže samostatně pracovat s lidovou písní, skladbami klasickými i improvizací
- ovládá hru tremollo, tremollo ve dvojhlasu, crescendo a decrescendo

- je schopen v rychlejším tempu zahrát všechny stupnice dur i moll v celém rozsahu nástroje, náročnější sekvence a rytmické varianty, chromatickou stupnici
- hraje v rámci stupnic tercie a ve snadnějších stupnicích rovněž sexty
- dál upevňuje získanou jistotu ve dvojhlasu různosměrném
- ovládá hru 4 hlasého arpeggia
- chápe harmonické funkce v akordu, je schopen zahrát malou kadenci včetně dominantního septakordu
- rozšiřuje vědění o zástupné akordy a jejich harmonické funkce
- dokáže pohotově transponovat lidové písně, ozdobeně zahrát melodii harmonicky ji doprovodit
- sleduje a reflektuje kulturně-společenské dění v regionu

1. ročník II. stupně

Žák

- je náročný a kritický k vlastní hře
- dokáže samostatně hudebně myslet
- rozvíjí své improvizální a invenční schopnosti
- směřuje své hudební dovednosti směrem, který si zvolí (folklór, vážná hudba, jazz, vlastní tvorba)
- má osvojenou náročnější techniku, jsou prohloubeny jeho výrazové schopnosti
- zvládá podle svých schopností všechny formy cimbálové hry: klidné a vyrovnané tremollo ve dvojhlase, veškeré druhy úhozu, skoky, dvojhlasé intervaly, vícehlasé arpeggio
- hraje čistě, vyrovnaným úhodem, s pohotovou pedalizací
- zvládá dynamiku, frázování
- dokáže tvořit kulturní a kultivovaný tón
- chápe hlubší obsah studovaného díla
- je schopen utvořit si osobitý přístup k interpretovaným skladbám
- používá různé druhy paliček
- dovede hrát samostatně, hráčsky se adaptuje v komorním seskupení (např. duo) i větším tělese (cimbálová muzika)
- je schopen podle sluchu zapsat do not zpívanou či hranou píseň nebo jednoduchou skladbu
- se seznamuje s počítačovým notačním programem
- je připraven k širokému společenskému uplatnění
- chápe své dosažené hudební vzdělání jako přirozenou součást své osobnosti a vnímá je jako přínos pro jeho další vývoj

2. ročník II. stupně

Žák

- je náročný a kritický k vlastní hře
- dokáže samostatně hudebně myslet
- rozvíjí své improvizální a invenční schopnosti
- směřuje své hudební dovednosti směrem, který si zvolí (folklór, vážná hudba, jazz, vlastní tvorba)
- má osvojenou náročnější techniku, jsou prohloubeny jeho výrazové schopnosti
- zvládá podle svých schopností všechny formy cimbálové hry: klidné a vyrovnané tremollo ve dvojhlase, veškeré druhy úhozu, skoky, dvojhlasé intervaly, vícehlasé arpeggio
- při studiu stupnic prohlubuje technickou dovednost o hru sext, oktáv a velké kadence
- hraje čistě, vyrovnaným úhodem, s pohotovou pedalizací
- zvládá dynamiku, frázování

- dokáže tvořit kulturní a kultivovaný tón
- chápe hlubší obsah studovaného díla
- je schopen vytvořit si osobitý přístup k interpretovaným skladbám
- používá různé druhy paliček
- dovede hrát samostatně, hráčsky se adaptuje v komorním seskupení (např. duo) i větším tělese (cimbálová muzika)
- je schopen podle sluchu zapsat do not zpívanou či hranou píseň nebo jednoduchou skladbu, základními harmonickými funkcemi ji zharmonizovat
- prohlubuje znalosti počítačového notačního programu
- je připraven k širokému společenskému uplatnění
- chápe své dosažené hudební vzdělání jako přirozenou součást své osobnosti a vnímá je jako přínos pro jeho další vývoj

3. ročník II. stupně

Žák

- je náročný a kritický k vlastní hře
- dokáže samostatně hudebně myslet
- rozvíjí své improvizální a invenční schopnosti
- směřuje své hudební dovednosti směrem, který si zvolí (folklór, vážná hudba, jazz, vlastní tvorba)
- má osvojenou náročnější techniku, jsou prohloubeny jeho výrazové schopnosti
- zvládá podle svých schopností všechny formy cimbálové hry: klidné a vyrovnané tremollo ve dvojhlasě, veškeré druhy úhozu, skoky, dvojhlasé intervaly, vícehlasé arpeggio
- při studiu stupnic prohlubuje technickou dovednost o hru sext, oktáv a velké kadence
- hraje čistě, vyrovnaným úhozem, s pohotovou pedalizací
- zvládá dynamiku, frázování
- dokáže tvořit kulturní a kultivovaný tón
- chápe hlubší obsah studovaného díla
- je schopen vytvořit si osobitý přístup k interpretovaným skladbám
- používá různé druhy paliček
- dovede hrát samostatně, hráčsky se adaptuje v komorním seskupení (např. duo) i větším tělese (cimbálová muzika)
- je schopen zapsat do not zpívanou či hranou píseň a zharmonizovat ji
- si osvojuje další dovednosti v počítačovém notačním programu
- je připraven k širokému společenskému uplatnění
- chápe své dosažené hudební vzdělání jako přirozenou součást své osobnosti a vnímá je jako přínos pro jeho další vývoj

4. ročník II. stupně

Žák

- je na základě získaných znalostí a dovedností připraven ke zvolenému hudebnímu uplatnění
- je vybaven takovými hudebními i technickými znalostmi a dovednostmi, aby byl schopen stylově čisté interpretace přiměřeně náročných skladeb sólových, komorních i souborových
- je schopen v počítačovém notovém programu vytvořit part/partituru pro individuální nebo souborovou potřebu
- vnímá hudbu jako prostředek vlastního vyjádření a jako přirozenou a nezbytnou součást svého dalšího života

Předměty

Hudební nauka

Hodinové dotace předmětu Hudební nauka jsou uvedeny v **učebních plánech** každého studijního zaměření hudebního oboru

UČEBNÍ OSNOVY

1. ročník

Žák

- zvládá správné návyky pěveckého dýchání, výslovnosti a nenásilného tvoření tónu, zpívá jednoduché melodie
- pomocí pohybových her rozliší střídání přízvučných a nepřízvučných dob ve dvou, třídobém a celém taktu, spojuje rytmicko-pohybovou činnost (např. chůze s tleskáním)
- předvede hru na Orffovy nástroje
- vysvětlí základní hudební pojmy – zvuk, tón a jeho vlastnosti, melodie, notová osnova, klíč G, nota a pomlka celá, půlová, čtvrtová, osminová, hudební abeceda (c1 – c2), takt, taktová čára, takt celý, dvou a tříčtvrtový, legato, ligatura, staccato, repetice, prima volta, seconda volta
- rozezná základní druhy tempa (allegro, moderato), dynamiky (p, mf, f)
- rozliší melodii od doprovodu
- podle barvy tónu určí jednotlivé nástroje (klavír, flétna, housle, trubka)

2. ročník

Žák

- zvládá správné návyky pěveckého dýchání, výslovnosti a nenásilného tvoření tónu
- vysvětlí základní hudební pojmy - zvuk, tón, melodie, notová osnova, klíč G, nota a pomlka celá, půlová, čtvrtová, osminová, hudební abeceda (g – g2), takt, taktová čára, takt celý, dvou a tříčtvrtový, legato, ligatura, staccato, tenuto, koruna, repetice, prima volta, seconda volta, celý tón a půltón, posuvky, tečka u noty, předehra, mezihra, dohra, interval, synkopa, píseň, kánon, pochod, polka, valčík
- rozliší tempa (allegro, moderato, andante), dynamiku (pp, p, mf, f, ff, crescendo, decrescendo a akcent)
- vysvětlí zákonitosti durové tóniny (C, G, D, F)
- charakterizuje rozdělení hudebních nástrojů
- sluchově rozezná základní intervaly - primu a oktávu
- se orientuje v kulturních akcích školy a okolí

3. ročník

Žák

- zvládá správné návyky pěveckého dýchání, výslovnosti a nenásilného tvoření tónu
- se orientuje v notovém zápisu (tempo, dynamika a rytmus) samostatně či v písních

- popíše stavbu stupnic a akordů
- vysvětlí mollovou tóninu
- vyjmenuje základní intervaly
- pozná enharmonickou záměnu tónů
- transponuje jednoduché písně
- objasní zvyšování a snižování tónů pomocí posuvek
- vyjmenuje základní hudební pojmy – nota a pomlka šestnáctinová, takt tří a šestiosminový, tónika, subdominanta, dominanta, triola
- přiměřeně se orientuje v životech a dílech významných českých skladatelů
- vlastními slovy zhodnotí poslech jednotlivých skladeb

4. ročník

Žák

- uplatní základní hudební pojmy, orientuje se v grafickém záznamu hudebního díla a dle svých možností je realizuje
- vysvětlí stavbu stupnic a akordů dur i moll, určí intervaly, rozezná tónorod
- rytmicky i intonačně předvede jednoduchý notový zápis
- užívá nejdůležitější hudební pojmy, označení a názvosloví
- vytvoří vlastní jednoduché melodické a rytmické útvary
- transponuje jednoduché melodie do jiných tónin
- definuje základní harmonické funkce a vytvoří jednoduchý doprovod (u klavíru, akordeonu apod.)
- se orientuje v různých hudebních uskupeních, vyjmenuje základní rozdělení hlasů i hudebních nástrojů do skupin
- vysvětlí jednoduché hudební formy
- využívá poslech k vnitřnímu rozvoji, popíše styl a způsob jeho interpretace
- rozliší základní charakteristické znaky hudebního vyjadřování v jednotlivých epochách
- vyjmenuje jména současných předních umělců, hlavně interpretů svého zvoleného nástroje
- vlastními slovy zhodnotí přiměřeně vhodnou skladbu

5. ročník

Žák

- užívá nejdůležitější hudební pojmy, označení a názvosloví
- vytvoří vlastní jednoduché melodické a rytmické útvary
- definuje základní harmonické funkce a vytvoří jednoduchý doprovod teoreticky (u hry na klavír, keyboard, varhany a akordeon i prakticky)
- se orientuje v jednoduchých hudebních formách (písňová forma, rondo)
- využívá poslech k vnitřnímu rozvoji, popíše styl a způsob jeho interpretace
- rozliší základní charakteristické znaky hudebního vyjadřování v jednotlivých epochách
- na základě svých zkušeností a za pomoci učitele vyjádří své názory na znějící hudbu
- vyjmenuje jména současných předních umělců, hlavně interpretů svého zvoleného nástroje
- napíše jednoduchou hudební myšlenku, píseň, skladbičku
- vysvětlí základy stavby hudebních skladeb (motiv, téma, věta, kadence)
- se orientuje ve veškerém hudební dění školy a okolí
- propojuje teoretické vědomosti s praktickými dovednostmi a uplatňuje je v hudební praxi
- vlastními slovy zhodnotí přiměřeně vhodnou skladbu

Hudební praxe

UČEBNÍ PLÁN

Hodinové dotace předmětu Hudební praxe jsou uvedeny v **učebních plánech** každého studijního zaměření hudebního oboru.

UČEBNÍ OSNOVY

4. ročník I. stupně

Žák

- s pomocí učitele hlavního předmětu je schopen se naučit svůj part
- reaguje na jednoduché pokyny vedoucího, dirigenta

5. ročník I. stupně

Žák

- uplatňuje znalosti a dovednosti získané v individuálním studiu
- s pomocí učitele hlavního předmětu je schopen se naučit svůj part
- reaguje na jednoduché pokyny a gesta vedoucího, dirigenta
- sleduje spoluhráče nebo ostatní zpěváky ve sboru (dále jen hudební partnery)
- usiluje o společný styl hry (zpěvu)

6. ročník I. stupně

Žák

- uplatňuje další znalosti a dovednosti získané v individuálním studiu
- je schopen naučit se svůj part, je zodpovědný vůči hudebním partnerům
- reaguje na složitější pokyny a gesta vedoucího, dirigenta
- je schopen přizpůsobovat se hudebním partnerům v technickém projevu, v intonaci, dynamice a celkovém výrazu

7. ročník I. stupně

Žák

- uplatňuje další znalosti a dovednosti získané v individuálním studiu
- je schopen se naučit svůj part, je zodpovědný vůči hudebním partnerům
- respektuje ostatní hudební partnery
- je schopen přizpůsobovat se hudebním partnerům v technickém projevu, v intonaci, rytmu, agogice, dynamice a celkovém výrazu
- reaguje na pokyny a gesta vedoucího, dirigenta

1. ročník II. stupně

Žák

- uplatňuje další znalosti a dovednosti získané v individuálním studiu
- je přiměřeně schopen čtení svého partu z listu
- je zodpovědný vůči kolektivu
- je schopen sledovat hudební partnery, společně nasazovat, ukončovat
- usiluje o společný styl hry

2. ročník II. stupně

Žák

- uplatňuje další znalosti a dovednosti získané v individuálním studiu
- je schopen čtení svého partu z listu
- respektuje ostatní hudební partnery
- je schopen řešit technické obtíže ve skupině
- dbá o jednotnost v detailech (smyky, dýchání, barva tónu...)

3. ročník II. stupně

Žák

- uplatňuje další znalosti a dovednosti získané v individuálním studiu
- je schopen čtení svého partu z listu
- přináší podněty hudebním partnerům vedoucí k jednotě a vyrovnanosti skupiny, celku
- se zodpovědně chová na vystoupeních a zájezdech, plní úkoly a pomáhá vedoucímu

4. ročník II. stupně

Žák

- uplatňuje další znalosti a dovednosti získané v individuálním studiu
- je schopen samostatně řešit technické obtíže
- přináší podněty hudebním partnerům vedoucí k jednotě a vyrovnanosti skupiny, celku
- se zodpovědně chová na vystoupeních a zájezdech, plní úkoly a pomáhá vedoucímu

Nepovinné předměty

Improvizace (klávesové nástroje)

Je nepovinný předmět určený pro žáky, kteří projeví větší improvizачní schopnosti a hlubší zájem o tento způsob hry. Zaměřuje se na rozšiřování a obohacování improvizачních dovedností žáka. Rozvíjí jeho hudební představivost formou hudebních myšlenek spojovaných do ucelených forem podle zásad improvizace. Předmět je primárně určen pro žáky „Hry na klavír“, vybrat si jej mohou také zájemci studující „Hru na keyboard“ a „Hru na varhany“. Žák se seznámí s improvizací v různých hudebních stylech, podrobněji se však náplň a zaměření předmětu upraví podle osobní profilace žáka (improvizace v klasickém stylu, pop-rocková, jazzová atd.)

UČEBNÍ PLÁN

1 hodina týdně

UČEBNÍ OSNOVY

I. STUPEŇ:

Žák

- prezentuje svou znalost základních harmonických funkcí (T, S, D), a to v různých tóninách
- vytvoří kvintakordy a septakordy
- obohatí základní melodickou linku (zdobení melodie, hra průchodných tónů apod.)
- chápe možnosti různých způsobů klavírní faktury (tzn. vyjádření harmonicko - melodické struktury) a předvede je
- rozumí základním pravidlům improvizace
- dokáže doprovodit elementárním způsobem lidovou nebo umělou píseň

II. STUPEŇ:

Žák

- obohatí harmonickou složku o vedlejší harmonické funkce (II., III. a VI. st.), a to v různých tóninách
- dokáže vytvořit složitější akordy (zmenšené a zvětšené, alterované), zná různé způsoby jejich zápisu (akordové značky)
- vytváří nové melodické linky na základě původní (melodická improvizace), obmění rytmickou složku melodie nebo doprovodu (rytmická improvizace)
- transponuje jednoduchou skladbu
- zná a prezentuje klavírní stylizaci různých stylů a žánrů
- podle svého zájmu se hlouběji profiluje ve svém vlastním improvizачním stylu a zaměření

Předmět - Technika záznamu, zpracování a reprodukce zvuku (TZZRZ) **(MODUL B ze vzdělávacího zaměření Elektronické zpracování hudby a zvuková tvorba)**

Ve studijním zaměření Technika záznamu, zpracování a reprodukce zvuku je žákovi umožněno získat základní poznatky z oboru fyziky, akustiky a elektrotechniky a využívat tyto poznatky při vlastní práci s dostupnými prostředky, nástroji a technologiemi. Žák se seznámí s komplexním řetězcem zařízení ke snímání, digitalizaci a editaci zvuku, s dostupným hardwarem i softwarem využívaným v hudební tvorbě a produkci. Jmenovitě uvedený hardware a software není závazný, slouží pouze jako příklad v rámci dostupného vybavení.

UČEBNÍ PLÁN

Základní studium I. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník	5. ročník	6. ročník	7. ročník
TZZRZ	1	1	1	1	2	2	2

Základní studium II. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník
TZZRZ	2	2	2	2

UČEBNÍ OSNOVY

1. ročník I. stupně

Žák

- se orientuje v základním technickém vybavení – umí pojmenovat přístroje, umí je bezpečně zapnout a vypnout
- umí vysvětlit základní účely a funkce používaných přístrojů a technických zařízení

2. ročník I. stupně

Žák

- pomocí pozorné sluchové analýzy rozeznává nahrávky konkrétních hudebních nástrojů
- orientuje se v používaném technickém vybavení a jeho základních funkcích
- dokáže popsat dráhu zvuku a rozeznat jeho základní úpravu (dynamika, barva)

3. ročník I. stupně

Žák

- rozeznává zvuky konkrétních nástrojů v komplexních nahrávkách různých žánrů
- jednoduše analyzuje dílka různých žánrů (nástrojové obsazení, zařazení do hudebního stylu apod.)
- určí dráhu zvuku s použitím mikrofону (nástroje) s jeho základní úpravou - mixem (dynamika, barva)
- umí použít jednotlivé softwary pro záznam nahrávky a její editaci (stříh, uložení v základních formátech)
- umí pořizovat jednoduché nahrávky

4. ročník I. stupně

Žák

- podrobněji analyzuje zvukové nahrávky a jednoduchým způsobem na základě hudebních zákonitostí je upravuje
- rozliší a používá porty a konektory běžně aplikované v oblasti zvukového záznamu
- prakticky rozlišuje mono a stereo konektory a použít je pro konkrétní aplikace
- využívá základní návyky při práci s cestou zvukového signálu od recepcie k reprodukci
- chápe a zohledňovat základní zákonitosti vzniku zvuku a jeho šíření
- diskutuje nad konkrétními zvukovými nahrávkami různých žánrů, umí je podrobit jednoduché analýze

5. ročník I. stupně

Žák

- chápe základní technické parametry přístrojů v nahrávacím studiu a základním způsobem je ovládat (hardware – software, např. mixážní pult, efektový procesor, kompresor, monitoring, softwarové technologie apod.)
- osvědčí si správné návyky práce s kabely (motání, připojování při reprodukci přijatého signálu v reálném čase apod.)
- chápe základy fyzikální podstaty zvuku a vývoj zvukové techniky
- poučeně chápe specifika lidského sluchu a vlivy zvuku na lidské zdraví
- umí ovládat frekvenční rozsahy jednotlivých hudebních nástrojů
- pořizuje pod vedením učitele jednoduché nahrávky včetně jejich editace ve vícestopém záznamu

6. ročník I. stupně

Žák

- umí v rámci týmové práce samostatně vytvořit jednoduché dílko
- pořizuje samostatně jednoduché nahrávky včetně jejich editace ve vícestopém záznamu a ukládat je v různých formátech
- využívá hlubší obeznámenost se základy elektrotechniky
- provádí samostatně záznam zvuku z různých zdrojů pomocí mikrofону
- používá základní editační techniky a postupy (kopírování, střih, základní úpravy úrovně signálu, mastering apod.) při zpracování zaznamenaného zvuku v programu CUBASE, WAVELAB

7. ročník I. stupně

Žák

- aplikuje dostupné zvukové formáty, poučeně je volit a užívat (fyzikální zákonitosti)
- ovládá pokročilé editační postupy (mix, efektování, nastavení parametrů apod.) při zpracování zaznamenaného zvuku v programu CUBASE, WAVELAB
- zvládá samostatně záznam zvuku prostřednictvím mikrofону, snímače a převodníků s následnou editací
- aplikuje základy zvukové režie
- umí sestavit aparaturu a užít ji poučeným způsobem při živé produkci

1. ročník II. Stupně

Žák

- posuzuje tónový rozsah a stylistiku hry na různé nástroje a s ohledem na tyto parametry poučeně volí správnou techniku záznamu
- používat pokročilejší editační techniky v prostředí různých softwarů
- Názorné ukázky různé stylistiky hry na konkrétní nástroje a frekvenční specifika snímání a zpracování různých stylistik hry
- poučeně ovládá ozvučovací techniku a organizuje její týmové použití (sestavení scénáře, volba vhodné techniky s ohledem na zdroj signálu a prostor reprodukce, umí spolupracovat i s ostatními odděleními a obory)

2. ročník II. stupně

Žák

- umí posoudit specifika akustiky různých sálů a na základě získaných znalostí umí správně volit rozmístění reproduktorů, mikrofonů apod. v konkrétních akustických podmínkách
- umí pokročilejší práce s programem CUBASE (využívání plug-in modulů a VST instrumentů apod.)
- používá techniky vícestopého záznamu

3. ročník II. stupně

Žák

- používá pokročilé techniky snímání zvuku
- používá postupy a techniky používané při zvukovém masteringu a přípravě finální nahrávky v programu WAVELAB

4. ročník II. stupně

Žák

- spolupracuje při týmové práci na složitějším projektu
- samostatně realizuje ozvučení a živou nahrávku koncertu, následně ji na základě získaných znalostí a dovedností dokáže zpracovat

Poznámky k hudebnímu oboru

1. Obsah vzdělávání PHV jak v hudební teorii, tak ve hře na nástroj (včetně sólového zpěvu) je pro všechna studijní zaměření hudebního oboru společný.
2. Z přípravné hudební výchovy do 1. ročníku základního studia I. stupně hudebního oboru postupuje žák na základě hodnocení vyučujícího hudební nauky. Pokud již měl výuku nástroje (sólového zpěvu), pak navíc vykoná postupovou zkoušku ze hry na nástroj (sólového zpěvu). Obsah této zkoušky určuje vyučující hry na nástroj (zpěvu).
3. Z přípravné hudební výchovy do 1. ročníku základního studia II. stupně hudebního oboru postupuje žák na základě úspěšného vykonání postupové zkoušky ze hry na nástroj (sólového zpěvu). Obsah této zkoušky určuje vyučující hry na nástroj (zpěvu).
4. Žáci starší 14 let, kteří nastupují přímo nebo z PHV do druhého stupně studia, studují obsah učiva prvního stupně. Během čtyřletého studia druhého stupně by měli zvládnout minimálně 5 ročníků učiva I. stupně hry na nástroj (sólového zpěvu). Hudebně teoretické znalosti získávají v hodinách pod vedením učitele hlavního předmětu a samostudiem.
5. Postupové zkoušky - o jejich konání rozhodne ředitel školy do 31. 1. daného školního roku. Obsah postupové zkoušky navrhuje předmětová komise (u předmětů, kde není předmětová komise, navrhuje vyučující). Látka postupových zkoušek musí odpovídat úrovni obsahu učiva daného ročníku. Případné odchylky musí pedagog zkoušeného žáka zdůvodnit a obhájit.
6. U studijních zaměření s přípravným nástrojem mohou žáci začít se hrou na „hlavní“ nástroj dříve, pokud splňují potřebné fyzické předpoklady.
7. Kolektivní výuka v oblasti Hudební interpretace a tvorba je obsažena v předmětu Hudební praxe a realizuje se těmito způsoby: komorní hra, hra v souboru, hra v orchestru, sborový zpěv, čtyřruční hra a doprovod. Na vysvědčení se zapisuje buď jako komorní hra, hra v souboru, hra v orchestru, sborový zpěv, čtyřruční hra, doprovod nebo konkrétním názvem – např. dechový orchestr, cimbálová muzika apod.
8. Vyšší než minimální hodinovou dotaci Hudební praxe (splňující požadavky stanovené v RVP) navrhuje vyučující a schvaluje ředitel školy s ohledem na druh a velikost souboru.
9. Pokud žák navštěvuje Hudební praxi dříve, než stanovují učební plány, je to pro něj nepovinný předmět. To znamená, že je z něj známkován, ale známka se nezapočítává do celkového průměru.
10. V rámci Hudební praxe může žák navštěvovat více souborů (jeden je povinným předmětem, ostatní nepovinné).
11. V průběhu studia může žák střídat způsoby realizace Hudební praxe.
12. U některých studijních zaměření s přípravným nástrojem je možný na I. stupni alternativní učební plán Hudební praxe. (a/ Hudební praxe ve 4., 5., 6. a 7. ročníku, b/ Hudební praxe ve 3., 5., 6. a 7. ročníku).
13. Studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin je určeno pro mimořádně talentované jedince, kteří rovněž prokazují mimořádnou píli a pracovitost. Hodinová dotace může být takovému žákovi navýšena

až o dvě hodiny týdně. (Na návrh učitele a na základě provedené komisionální zkoušky schvaluje ředitel školy.)

14. Žákům dosahujícím dlouhodobě výborných výsledků a projevujícím mimořádný zájem o hudbu může ředitel školy umožnit studovat další nástroj nebo sólový zpěv jako nepovinný předmět.

15. Předmět Technika záznamu, zpracování a reprodukce zvuku (TZZRZ) (viz RVP MODUL B ze vzdělávacího zaměření Elektronické zpracování hudby a zvuková tvorba) je volitelný nepovinný předmět, který může být zařazen do jakéhokoliv studijního zaměření.

VÝTVARNÝ OBOR

Charakteristika výtvarného oboru

Hlavním cílem výuky ve výtvarném oboru je rozvíjení výtvarných dispozic žáka – vnímavosti, obrazotvornosti, fantazie, výtvarného myšlení, citění a samostatnosti. Žáci nachází podněty pro svou tvorbu poznáváním sama sebe a zkoumáním okolního světa. Tyto podněty se snaží zpracovat a vyjádřit výtvarnými prostředky. Učí se dívat na svět „jinýma“ očima.

Během celého studia se žáci učí široké škále výtvarných technik (kresba, malba, grafika, prostorové vytváření z hlíny, objektová tvorba, instalace...) a možnostem je vzájemně kombinovat. Ke své práci využívají nejrůznějších dostupných materiálů a nástrojů.

Nedílnou součástí výuky je také poznávání výtvarné kultury. Žáci se s ní setkávají během výukových projektů, dále prostřednictvím reprodukcí v knižních publikacích a časopisech. Pro rychlejší a bezprostřední poznávání využíváme internet, kde se nabízí velké množství informací a obrazových ukázek. Při návštěvě galerií dáváme možnost žákům osobně poznat výtvarné dílo a tím v nich pěstovat vztah k umění, jelikož tento zážitek bývá intenzivnější než reprodukováná tvorba.

Vzájemnou spolupráci se spolužáky a učitelem se žák učí být tolerantní, ohleduplný, respektovat právo na jiný názor. Při kolektivní tvorbě díla je veden k osobní zodpovědnosti. Ve výtvarných atelierech pěstujeme nekonfliktní tvůrčí prostředí.

Předmět **Výtvarná tvorba a výtvarná kultura** v sobě zahrnuje tyto vzdělávací oblasti:

Kresba, malba, grafické techniky, prostorová tvorba, objektová a akční tvorba, keramika, nauka z oblasti výtvarného umění

UČEBNÍ PLÁN

Přípravná výtvarná výchova

Varianta A

Výuka se uskutečňuje v rozsahu 3 vyučovacích hodin týdně a trvá jeden rok.

Varianta B

Výuka se uskutečňuje v rozsahu 3 vyučovacích hodin týdně a trvá dva roky.

Základní studium I. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník	5. ročník	6. ročník	7. ročník
Výtvarná tvorba a výtvarná kultura	3	3	3	3	3	3	3

Základní studium II. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník
Výtvarná tvorba a výtvarná kultura	3	3	3	3

Poznámky k učebním plánům:

- navýšení hodinové dotace závisí na rozložení skupin
- pokud se vytvoří skupina minimálně 5 nově přijatých žáků do II. stupně studia, mohou být tito žáci zařazeni do přípravného studia pro II. stupeň

UČEBNÍ OSNOVY

Přípravná výtvarná výchova

Výtvarná tvorba a výtvarná kultura

Žák

- se orientuje v chodu ateliéru
- vytváří si důvěru a vztah se spolužáky a učitelem, je tolerantní a ohleduplný
- spolupracuje ve skupině a s učitelem
- při tvorbě vychází ze svých pocitů, vzpomínek
- umí zjednodušeně říct, co se mu na práci líbí a nelíbí
- formou hry experimentuje s technikami a materiály
- má základní znalosti o barvě
- popíše techniky a nástroje, se kterými pracuje
- dbá bezpečnosti při práci s materiály a nástroji
- pracuje se základními technikami kresby, malby, grafiky, modelování, prostorového vytváření

1. ročník I. Stupně

Výtvarná tvorba a výtvarná kultura

Žák

- ví jak se chovat v kolektivu při výuce a řídí se podle toho
- vytváří si důvěru a vztah se spolužáky a učitelem, je tolerantní a ohleduplný
- spolupracuje ve skupině a s učitelem
- přijímá od učitele podněty pro svou tvorbu
- plánuje jednotlivé menší kroky, vlastními slovy popíše postup práce
- zná základní pojmy týkající se pravidel barevného spektra
- umí pojmenovat základní techniky a nástroje, se kterými má vlastní zkušenost
- je schopen bezpečně používat materiály, nástroje a vybavení učebny
- formou hry experimentuje s materiály, technikami a nástroji
- pracuje se základními technikami kresby, malby, grafiky, modelování, prostorového vytváření
- přepisuje realitu do lineární podoby
- zaznamenává prostorové a barevné vztahy
- poznává umělecká díla prostřednictvím ukázek, které souvisí s daným úkolem

2. ročník I. stupně

Výtvarná tvorba a výtvarná kultura

Žák

- ví jak se chovat v kolektivu při výuce a řídí se podle toho
- vytváří si důvěru a vztah se spolužáky a učitelem, je tolerantní a ohleduplný
- spolupracuje ve skupině a s učitelem
- přijímá od učitele podněty pro svou tvorbu
- umí blíže popsat, co se mu na práci líbí a nelíbí
- plánuje jednotlivé menší kroky, vlastními slovy popíše postup práce
- zná základní pojmy týkající se pravidel barevného spektra
- umí pojmenovat základní techniky a nástroje, se kterými má vlastní zkušenost
- je schopen bezpečně používat materiály, nástroje a vybavení učebny
- formou hry experimentuje s materiály, technikami a nástroji
- pracuje se základními technikami kresby, malby, grafiky, modelování, prostorového vytváření
- zaznamenává prostorové a barevné vztahy, přepisuje realitu do lineární podoby
- poznává umělecká díla prostřednictvím ukázek, které souvisí s daným úkolem
- za pomoci učitele prezentuje a obhájí svou práci před spolužáky

3. ročník I. stupně

Výtvarná tvorba a výtvarná kultura

Žák

- chová se slušně ke spolužákům a dodržuje daná pravidla v kolektivu
- spolupracuje se spolužáky a s učitelem
- při tvorbě vychází ze svých pocitů a vzpomínek, přemýšlí nad tématem
- umí blíže popsat, co se mu na práci líbí a nelíbí
- plánuje jednotlivé menší kroky, vlastními slovy popíše postup práce
- dovede samostatně namíchat potřebné odstíny barev
- při modelování správně používá potřebné nástroje
- umí pojmenovat základní techniky a nástroje, se kterými má vlastní zkušenost
- je schopen bezpečně používat materiály, nástroje a vybavení učebny
- zvládá základní techniky kresby, malby, grafiky, modelování a prostorového vytváření
- zaznamenává proporce, objem vyjadřuje světlem a stínem
- poznává umělecká díla prostřednictvím ukázek, které souvisí s daným úkolem
- za pomoci učitele prezentuje a obhájí svou práci před spolužáky

4. ročník I. stupně

Výtvarná tvorba a výtvarná kultura

Žák

- odhaduje své dovednosti a schopni při plánování úkolů
- naslouchá názorům ostatních žáků a učitele a bere si ponaučení
- při tvorbě vychází ze svých pocitů a vzpomínek, přemýšlí nad tématem
- umí blíže popsat, co se mu na výtvoru líbí či nelíbí a dokáže říci proč
- uvědomuje si rozdíl mezi abstraktním a konkrétním zobrazením
- ve své tvorbě rozlišuje svět fantazie a svět reálný
- dokáže vnímat podněty z vybraných ukázek uměleckých děl
- dokáže lineárně zachytit siluety a jejich proporce
- vyjadřuje objemy světlem a stínem
- věnuje velkou pozornost kompozici
- svědomitě spolupracuje na kolektivní práci

- snaží se aktivně zapojovat do instalací prací
- utváří si vztah k umění prostřednictvím výstav a ukázek výtvarných děl

5. ročník I. stupně

Výtvarná tvorba a výtvarná kultura

Žák

- vychází ze svých zkušeností při přípravě a realizaci úkolů
- je schopen své pocity a prožitky výtvarně vyjádřit, verbálně popsat a přiblížit je ostatním spolužákům
- experimentuje s technikami a materiály vzhledem k charakteru daného tématu
- cíleně plánuje svou práci tak, aby ji zvládl a dokončil
- umí pojmenovat základní techniky malby, kresby, grafiky, prostorové tvorby
- ve své tvorbě rozlišuje svět fantazie a svět reálný a záměrně s nimi pracuje
- záměrně kombinuje jednotlivé základní techniky
- aktivně přistupuje k výtvarným akcím a práci na objektech
- umí pozorovat a výtvarnými prostředky zaznamenávat realitu
- lineárně charakterizuje proporce a tvary
- správně pracuje na technice stínování a zdokonaluje se v ní
- vnímá rozdíly mezi lidmi a národy, je si vědom, co je pro jeho region typické
- si utváří vztah k umění prostřednictvím výstav a ukázek výtvarných děl

6. ročník I. Stupně

Výtvarná tvorba a výtvarná kultura

Žák

- je schopen své pocity a prožitky výtvarně vyjádřit, verbálně popsat a přiblížit je ostatním spolužákům, utváří si vlastní výtvarný názor
- využívá získaných znalostí o barvách k osobitému výtvarnému vyjádření
- posouvá prvky reálného světa do nových, nezvyklých souvislostí, proměňuje běžné v nezvyklé
- ovládá techniky kresby, malby, grafiky, modelování a prostorového vytváření
- intuitivně pracuje se vztahy a kontrasty mezi obrazotvornými prvky
- aktivně přistupuje k výtvarným akcím, instalacím a práci na objektech
- umí pozorovat a výtvarnými prostředky zaznamenávat realitu
- komponuje tvarové, barevné a prostorové vztahy
- podle záměru a potřeby se připravuje ke studiu na střední škole s výtvarným zaměřením
- dohledává informace z různých oblastí lidské činnosti a vycházet z nich při své tvorbě
- se aktivně účastní příprav a instalací výstav a akcí školy

7. ročník I. stupně

Výtvarná tvorba a výtvarná kultura

Žák

- hledá nové přístupy k tématu, zajímá se o svět kolem sebe a také o umění
- je schopen své pocity a prožitky výtvarně vyjádřit, verbálně popsat
- v rámci diskuze obhájí své názory a konfrontuje s názory ostatních spolužáků
- ve své tvorbě reflektuje své vnitřní pohnutky, prožitky, názory a pocity a výtvarně je zpracovává
- zná možnosti a výrazové kvality jednotlivých technik, vybírá si mezi nimi podle svého zaměření a tématu, které zpracovává
- aktivně přistupuje k výtvarným akcím a práci na objektech

- umí pozorovat a výtvarnými prostředky zaznamenávat realitu
- vyjadřuje objemy světlem a stínem
- komponuje tvarové, barevné a prostorové vztahy
- se podle záměru a potřeby připravuje ke studiu na střední škole s výtvarným zaměřením
- má základní přehled o dějinách výtvarné kultury
- si samostatně dohledává informace z různých oblastí lidské činnosti a vychází z nich při své tvorbě
- se aktivně podílí na realizaci příprav na výstavách a akcích školy

1. ročník II. stupně

Výtvarná tvorba a výtvarná kultura

Žák

- rozlišuje a propojuje obsah a formu
- své pocity a prožitky vyjadřuje výtvarnými prostředky, umí je verbálně popsat, a tím je přiblížit ostatním
- utváří si vlastní výtvarný názor
- hledá nové přístupy k tématu, experimentuje
- prvky reálného světa posouvá do nových, nezvyklých souvislostí, proměňuje běžné v nezvyklé
- prohlubuje si své nabyté dovednosti v oblasti základních výtvarných technik a záměrně vytváří jejich kombinace
- pozornost klade na kompozici tvarovou, barevnou a prostorovou
- má základní přehled o dějinách výtvarné kultury, podle svých potřeb si z nich vybírá podněty pro svou tvorbu
- slovy formuluje svůj výtvarný záměr (ideu) úkolu, na kterém pracuje, dokáže si svůj názor a práci obhájit

2. ročník II. stupně

Výtvarná tvorba a výtvarná kultura

Žák

- je si vědom svého osobitého projevu a dále se ho snaží rozvíjet
- utváří si vlastní výtvarný názor
- hledá nové přístupy k tématu
- se zajímá o současnou o kulturu a umění
- prvky reálného světa posouvá do nových, nezvyklých souvislostí, proměňuje běžné v nezvyklé
- běžně pracuje s obrazotvornými prvky, vychází z nabytých zkušeností
- dává pracím kultivovanou formu
- si dohledává informace z různých oblastí lidské činnosti a vychází z nich při své tvorbě
- prohlubuje si přehled o dějinách výtvarné kultury, podle svých potřeb si z nich vybírá podněty pro svou tvorbu
- přináší podněty pro návštěvu zajímavých výstav

3. ročník II. stupně

Výtvarná tvorba a výtvarná kultura

Žák

- při plánování a realizaci úkolů se snaží záměrně své dovednosti zlepšovat, a tak rozvíjet své schopnosti

- dokáže se inspirovat cizím dílem při zachování svého osobitého přístupu
- utváří si vlastní výtvarný názor
- hledá nové přístupy k tématu, experimentuje
- samostatně vytváří jednoduché témata či projekty
- dává pracím kultivovanou formu
- podle záměru a potřeby se připravuje ke studiu na vysoké škole s výtvarným zaměřením
- prohlubuje si přehled o dějinách výtvarné kultury, podle svých potřeb si z nich vybírá podněty pro svou tvorbu
- o své i práci ostatních spolužáků dokáže výstižně promluvit kultivovaným jazykem, vhodně při tom užívá výtvarných pojmů
- se dělí se spolužáky o své dojmy z individuálně navštívených výstav

4. ročník II. stupně

Výtvarná tvorba a výtvarná kultura

Žák

- konstruktivně diskutuje o problému nebo na aktuální téma
- je schopen samostatného výtvarného myšlení a svou práci si dokáže kultivovaně obhájit
- přetváří téma, které je dané, a vkládá do něj své prvky a zkušenosti, experimentuje
- výtvarné akce, objekty a instalace se snaží vnímat jako příležitost k proměně reálných předmětů, osob či míst v obraz jeho vlastního vnitřního světa nebo jako reflexi na určitý problém
- záměrně kombinuje techniky
- podle záměru a potřeby se připravuje ke studiu na vysoké škole s výtvarným zaměřením
- pracuje s pestrými výrazovými prostředky díky zkušenostem, které během studia načerpal
- adjustuje a instaluje práci vlastní i ostatních
- individuálně si prohlubuje základní znalosti z dějin výtvarné kultury
- zajímá se o současné tendence ve výtvarném umění

TANEČNÍ OBOR

Charakteristika tanečního oboru

Taneční obor v ZUŠ Veselí nad Moravou umožňuje prostřednictvím pohybových a tanečních aktivit komplexně a systematicky rozvíjet jedince po stránce tělesné a duševní. Poskytuje každému žákovi podle míry jeho schopností základy odborného vzdělání, které mu umožní uplatnit se jako tanečník při nejrůznějších neprofesionálních aktivitách, v povoláních, pro která je kultura pohybu vhodným předpokladem, případně pokračovat v dalším studiu směřujícím k profesionálnímu působení.

Vzdělávání v tanečním oboru zahrnuje seznamování žáka se stavbou a strukturou lidského těla, se zákonitostmi pohybu, rozvíjí pohybové schopnosti a dovednosti, pohybovou fantazii a tvořivost, pěstuje hudební citění a vnímání rytmu, vytváří a prohlubuje vnitřní citlivost a výrazovost v pohybu a tanci a poskytuje orientaci v různých oblastech spojených s tanečním projevem a kulturou pohybu.

Významnou součástí tanečního vzdělávání v naší škole je vytváření podmínek pro vlastní taneční vyjadřování, posilování sebevědomí a podpora zapojení žáka do procesu taneční tvorby.

Vyučovacími předměty jsou:

- přípravná taneční výchova (1 – 2 roky)
- taneční průprava (1. a 2. ročník I. stupně)
- taneční styly a techniky (od 3. ročníku I. stupně do konce studia)
- taneční praxe (od 1. ročníku I. stupně do konce studia)

UČEBNÍ PLÁN

Přípravná taneční výchova

Výuka se uskutečňuje v rozsahu 1 – 2 vyučovacích hodin týdně.

Základní studium I. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník	5. ročník	6. ročník	7. ročník
Taneční průprava	1	1	-	-	-	-	-
Taneční styly a techniky (současný, klasický a lidový)	-	-	2	2	2	2	2
Taneční praxe	1	1	1	1	1	1,5	1,5

Základní studium II. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník
Taneční styly a techniky (současný, klasický, lidový)	2	2	2	2
Taneční praxe	1	1	1	1

Poznámky k učebním plánům:

- navýšení hodinové dotace závisí na rozložení skupin
- týdenní hodinová dotace je zpravidla rozdělena do dvou vyučovacích dnů v týdnu

- pokud se vytvoří skupina minimálně 5 nově přijatých žáků do II. stupně studia, mohou být tito žáci zařazeni do přípravného studia pro II. stupeň
- jednotlivé žáky přijímáme do II. stupně pouze na základě takových předpokladů, které jim dovolí zařadit se do skupiny stávajících žáků

UČEBNÍ OSNOVY

Přípravná taneční výchova

Vyučovací předmět: **přípravná taneční výchova**

Žák

- pozná hlavní části svého těla a je seznámen s jejich správným držením a postavením
- nápodobou dle učitelky předvede základní pohyby různých částí těla v různých polohách
- si uvědomuje prostor, který ho obklopuje, učí se v něm orientovat a vnímat ostatní děti
- reaguje na povel učitele
- při pohybu vnímá hudební doprovod a jeho rytmus
- při pohybu používá jednoduchým způsobem různé rekvizity a náčiní
- v kolektivní činnosti kultivuje svoji osobnost, rozvíjí své charakterové vlastnosti a přátelské vztahy

1. ročník I. stupně

Vyučovací předmět: **taneční průprava**

Žák

- pozná části svého těla a je seznámen se správným držením a postavením částí těla na místě i při pohybu z místa, dle pokynů koriguje chybné držení těla
- zvládá (na nižší úrovni) pohyb různých částí těla v různých polohách
- vnímá okolí a lépe se orientuje v prostoru
- rozliší a předvede taneční polohy – leh, sed, klek, stoj
- používá nejrozličnější jemu přiměřené rekvizity při pohybu
- provádí jednoduché činnosti s partnerem a ve skupinách
- dle svých schopností vyjadřuje rytmus hudby pohybem
- je seznámen se základním odborným názvoslovím

Vyučovací předmět: **taneční praxe**

Žák

- si uvědomuje zásady správného držení těla a všímá si odchylek u sebe i ostatních
- si vytvořil povědomí o správném provádění jednoduchého pohybu a spolu s učitelkou hodnotí provedení jednoduchého pohybového úkonu
- zapojuje do činnosti svoji fantazii, o zadaném úkolu přiměřeně k věku tvořivě přemýšlí

2. ročník I. stupně

Vyučovací předmět: **taneční průprava**

Žák

- se lépe orientuje v prostoru, dokáže měnit směr pohybu, střídat polohy, zaujímat jednoduchá prostorová uspořádání – kruh, řada, zástup

- předvede správné držení těla v základním postavení
- má větší kloubní pohyblivost
- zvládá jednoduché zadané pohybové úkoly – sám, s partnerem, ve skupině, s rekvizitou
- umí posilovat jednotlivé svalové partie
- vnímá a dle svých schopností vyjadřuje rytmus, dle svého temperamentu vyjadřuje náladu hudby pohybem
- reaguje na jednoduché pokyny v odborném názvosloví

Vyučovací předmět: **taneční praxe**

Žák

- si uvědomuje správné držení těla a jeho jednotlivých částí a dokáže je u sebe opravovat
- jednoduše hodnotí správné držení těla u sebe i ostatních
- je ohleduplný a respektuje ostatní děti kolem sebe
- si uvědomuje svoji úlohu v kolektivní práci a odpovědnost při přípravě tanečního vystoupení
- naslouchá hudbě, dokáže jednoduše popsat charakter hudby přiměřené jeho věku
- vkládá do tance vlastní fantazii a začíná aktivně tvořit a ztvárňovat nejrůznější podněty pohybem
- je schopen kolektivního vystupu v jednoduché choreografii

3. ročník I. stupně

Vyučovací předmět: **taneční styly a techniky**

Žák

- ovládá správné držení těla, správné postavení jednotlivých částí těla v základních polohách
- vnímá prostor, prostorové vztahy, uspořádání a umí se v nich pohybovat
- dokonaleji provádí pohyb z místa
- ovládá taneční chůzi, poskoky a základní taneční kroky vpřed
- je seznámen se základy jednotlivých tanečních technik
- ovládá nejzákladnější pozice dolních končetin a základní polohy paží
- prezentuje lepší obratnost, koordinaci a pohyblivost jednotlivých částí těla
- vnímá změny tempa, dynamiky a rytmu a reaguje na změny pohybem
- je seznámen s dalším odborným názvoslovím

Vyučovací předmět: **taneční praxe**

Žák

- je schopen jednoduše vyjádřit a zhodnotit správnost provádění jednoduchého pohybu ve správném držení a postavení
- začíná hodnotit vlastní projev v rámci přípravy a realizace tanečního vystoupení
- chápe komunikační obsah tanečního projevu přiměřenému jeho věku
- je schopen jednoduché vlastní taneční improvizace
- si uvědomuje nutnost spolupráce v kolektivu, chová se tolerantně
- dle svých schopností zasahuje svým osobitým přístupem do tvorby a interpretace tanečního díla

4. ročník I. stupně

Vyučovací předmět: **taneční styly a techniky**

Žák

- vnímá těžiště těla, začíná ho využívat v pohybu, který se stává koordinovanější a harmonický
- dokonaleji provádí základní taneční kroky
- užívá základní dovednosti jednotlivých tanečních technik
- předvede další polohy a pozice těla a končetin, vědomě je využívá
- vyjadřuje hudbu (přiměřenou jeho věku) pohybem, vnímá její charakter
- je seznámen s dalším odborným názvoslovím
- je seznámen s charakteristickými znaky různých tanečních stylů – současný, klasický, lidový
- je seznámen s počátky a historií tance

Vyučovací předmět: **taneční praxe**

Žák

- vyjadřuje své pocity z kontaktu s jiným tanečníkem
- pracuje na svém odpovědném přístupu při přípravě společného vystoupení, upevňuje své pracovní návyky
- jednoduše zhodnotí vlastní taneční projev i projev jiného tanečníka
- pracuje s tématem, dějem a výrazem při improvizaci nebo v dané choreografii, zapojuje a rozvíjí vlastní pohybovou fantazii, pohybově experimentuje
- rozumí základnímu tématu dané choreografie, pokouší se vytvářet vlastní taneční úseky
- je ohleduplný a citlivý při kontaktu s jiným tanečníkem, začíná používat taneční komunikaci a pohybovou spolupráci
- vyjadřuje způsobem přiměřeným věku vlastní pocity a názor na choreografické dílo a učí se mu porozumět

5. ročník I. stupně

Vyučovací předmět: **taneční styly a techniky**

Žák

- používá náročnější pohyby v tanci, spolupracuje ve skupině nebo s partnerem, objevuje další prostorové možnosti
- v pohybu kontroluje držení a postavení vlastního těla a končetin, uvědomuje si, které svalové skupiny je třeba zapojit
- využívá harmoničtější a lépe koordinovaný pohyb celého těla a v krátkých pohybových vazbách, na místě i z místa v různých polohách
- provádí pohyb a taneční kroky různými směry
- ovládá základy jednotlivých tanečních technik
- umí se pohybovat s rekvizitou či náčiním a pohyb těla se mu snaží přizpůsobit
- lépe pohybově vyjadřuje charakter hudební předlohy
- je schopen hlubšího emočního vyjádření v tanečním projevu
- získal základní informace o jednotlivých tanečních stylech

Vyučovací předmět: **taneční praxe**

Žák

- hodnotí vlastní i cizí pohybový a taneční projev a držení těla

- přemýšlí o hudební předloze, jednoduše ji charakterizuje a díky tomu lépe pohybově vyjadřuje
- dle nabídky a možností žák navštěvuje taneční představení a vystoupení a dokáže vyjádřit své pocity a názor na choreografické dílo
- hovoří o obsahu jednoduchého choreografického díla
- si uvědomuje odlišnost různých tanečních technik
- vzhledem ke svým možnostem pracuje na vlastním pohybově tanečním sebezdokonalování
- je schopen samostatně tvořit, vybírat pomůcky a rekvizity, spolupracovat s ostatními žáky
- přistupuje k práci a k přípravě vystoupení s vědomím odpovědnosti a nutnosti kolektivní spolupráce

6. ročník I. stupně

Vyučovací předmět: **taneční styly a techniky**

Žák

- dbá na lepší koordinaci a ladnost pohybu, uvědomuje si celé své tělo a práci svalových skupin při pohybu a tanci, pracuje s těžištěm těla
- ovládá základní polohy a postoje a pohyb v nich
- předvede krátkou pohybovou vazbu
- reaguje na pohyb jiného tanečníka, vnímá skupinu, prostor a orientuje se v něm
- dokáže pohybem vyjadřovat hudbu, zdokonaluje své hudební cítění
- dle svých možností interpretuje zadaný pohybový úkol
- získává další teoretické a praktické poznatky o jednotlivých tanečních stylech, je schopen zařadit charakteristický pohyb k poznaným tanečním stylům
- je seznámen s dalším názvoslovím, kterému rozumí
- je seznámen s některými významnými osobnostmi tanečního umění

Vyučovací předmět: **taneční praxe**

Žák

- obohacuje tvořivou práci osobitým projevem, vkládá do ní emoce, pracuje s dějovou stránkou tance
- aktivně přistupuje k vytváření jednotlivých částí taneční kompozice
- se aktivně zapojuje do tvorby choreografie a je schopen ji zpracovávat nejen pohybově, ale naplňovat také její obsahovou stránku
- posiluje žádoucí charakterové vlastnosti a pracovní návyky v kolektivní práci a při přípravě vystoupení, spolupracuje s učitelem i s ostatními žáky
- své hodnocení jiných tanečních projevů a sebehodnocení dokáže zdůvodnit a opřít o vlastní argumenty

7. ročník I. stupně

Vyučovací předmět: **taneční styly a techniky**

Žák

- vědomě aplikuje zásady a zákonitosti optimálního postavení těla a jeho jednotlivých částí při pohybu v prostoru, ve skupině, s rekvizitou a při pohybu s partnerem
- se orientuje v prostoru a v prostorových vztazích
- je schopen pracovat celým tělem, ve všech polohách na místě i z místa, různými směry, ovládá švihový a tahový pohyb končetin, ovládá vedený pohyb určenými částmi těla, ovládá uvolnění i kontrakci svalových skupin, využívá pružné chodidlo

- si uvědomuje centrum vlastního těla a dokáže s ním pracovat
- zvládá probrané pohybové prvky v nejrůznějších vazbách
- si uvědomuje principy prováděného pohybu a uplatňuje je ve svém pohybovém vyjádření
- využívá získané dovednosti v rámci jednotlivých tanečních technik
- se orientuje v dané hudební předloze a dokáže ji vyjádřit pohybem – pohybuje se v souladu s hudbou, reaguje na rytmus, tempo, dynamiku a charakter hudby
- interpretuje zadaný pohybový úkol
- předvede krátkou pohybovou etudu
- užívá základní výrazové prostředky, dokáže improvizovat a pohybově komunikovat s jinými tanečníky v kontaktní improvizaci
- má osvojeny základní vědomosti o historii a vývoji tanečního umění
- rozumí základnímu odbornému názvosloví

Vyučovací předmět: **taneční praxe**

Žák

- hodnotí dodržování zásad optimálního postavení těla při provádění pohybových úkolů
- vnímá a identifikuje charakteristické znaky a odlišnosti práce s pohybem v různých oblastech tanečního umění
- tvořivě přistupuje ke ztvárnění hudebních i nehudebních podnětů, zapojuje vlastní fantazii, dokáže projevit svoji individualitu, myšlení, emoce
- je schopen improvizovat sám i ve skupině dle nálady hudby, pohybově vyjádřit myšlenku, využívat celý prostor, reagovat na pohyb jiného tanečníka, používá výrazové prostředky ke zdůraznění nálady tance a zvládnutou pohybovou techniku
- rozpoznává, kultivuje a respektuje svá specifika
- se podílí na tvorbě taneční kompozice
- dovede být k ostatním tanečníkům slušný, ohleduplný a tolerantní
- spolupracuje s ostatními ve skupině a účinně se zapojuje do nejrůznějších interpretačních i tvůrčích činností
- hodnotí vlastní projev realizovaný v rámci tanečního vystoupení a jeho přípravy
- vnímá a hodnotí komunikační obsah choreografického díla

II. stupeň

Výuka na II. stupni tanečního oboru je zaměřena na dokonalejší zvládnutí tanečních technik a klade důraz na osobitý taneční projev.

1. ročník II. stupně

Vyučovací předmět: **taneční styly a techniky**

Žák

- dbá na zásady správného držení těla
- rozlišuje a používá různé taneční polohy
- při používání tanečních technik různých oblastí tanečního umění se zdokonaluje v čistotě provedení
- uplatňuje procvičenou taneční techniku v tanečním projevu
- zdokonaluje práci v improvizaci na zadané téma
- pohybem a tancem vyjadřuje svoje pocity a nálady
- spoluvytváří taneční celek s ostatními žáky

- rozumí používanému odbornému názvosloví

Vyučovací předmět: **taneční praxe**

Žák

- fixuje pohyb při provádění pohybových úkolů
- vnímá a dokáže posoudit odlišný a osobitý projev jiných tanečníků
- reaguje na tvůrčí činnost svými připomínkami
- umí posoudit výběr hudby na zadané téma

2. ročník II. stupně

Vyučovací předmět: **taneční styly a techniky**

Žák

- dodržuje zásady správného držení těla
- předvádí různé taneční polohy, orientuje se v nich
- provádí náročnější pohybové úkoly v různých oblastech tanečního umění
- využívá techniku různých oblastí tanečního umění
- obohacuje pohyb vlastním tanečním experimentováním
- předvede krátkou improvizaci
- pohybem a tancem vystihne charakter hudby a zadaného tématu
- je schopen sjednotit svůj pohyb s ostatními tanečníky
- dokáže vyslovit odborné názvosloví

Vyučovací předmět: **taneční praxe**

Žák

- popíše pohyb a zhodnotí provádění pohybového úkolu
- stále častěji prezentuje svoji individualitu jak ve skupině, tak i ve vlastním tanečním projevu a s využitím všech získaných pohybových dovedností a s ohledem na ostatní tanečníky se aktivně podílí na tvorbě choreografie
- dokáže prezentovat své názory na choreografické dílo
- je schopen sebehodnocení a diskuse týkající se kolektivní práce

3. ročník II. stupně

Vyučovací předmět: **taneční styly a techniky**

Žák

- provádí technicky a obsahově náročnější pohybové úkoly v různých oblastech tanečního umění
- má vypěstován smysl pro pohybovou souhru s ostatními tanečníky
- ve svém pohybovém vyjádření vědomě uplatňuje principy prováděného pohybu
- při taneční improvizaci vyjadřuje svoje pocity, názory, rozvíjí svoji zdravou sebedůvěru, taneční projev je odrazem jeho temperamentu či povahových vlastností
- rozumí odbornému názvosloví a umí je v praxi uplatňovat

Vyučovací předmět: **taneční praxe**

Žák

- dodržuje zásady optimálního postavení těla při provádění pohybových úkolů

- respektuje osobitý projev jiných tanečníků, všímá si rozdílů a dokáže o nich hovořit
- vnímá a identifikuje charakteristické znaky práce s pohybem v různých oblastech tanečního umění
- žák se podílí vlastní představou a svými nápady na tvorbě společné či vlastní choreografie
- po realizaci a přípravě společného choreografického díla je schopen sebehodnocení
- vyhodnotí klady i zápory společné práce

4. ročník II. stupně

Vyučovací předmět: **taneční styly a techniky**

Žák

- používá techniky různých oblastí tanečního umění, dbá na čistotu provedení, využívá možnost zapojení vlastní improvizace
- vnímá své tělo, okolí, ostatní tanečníky, dokáže je respektovat a sjednotit se s nimi v daném prostoru
- dle svého temperamentu a povahových vlastností dokáže prosadit svoji individualitu jak ve skupině, tak i ve vlastním tanečním projevu a s využitím všech získaných pohybových dovedností a s ohledem na ostatní tanečníky se aktivně podílí na tvorbě choreografie
- rozumí odbornému názvosloví a umí je v praxi uplatňovat i vyslovit
- má základní vědomosti o historii a současnosti tanečního umění

Vyučovací předmět: **taneční praxe**

Žák

- automaticky dbá na zásady správného držení těla při provádění jakéhokoli pohybu
- diskutuje o choreografickém díle a jeho obsahu
- své názory a úvahy opírá o promyšlené argumenty
- tvorba choreografie:
 - využívá všechny získané pohybové dovednosti
 - pomáhá s výběrem hudební i nehudbní předlohy
 - přemýšlí o vhodné rekvizitě či kulise a jejím využití, je schopen se aktivně podílet na její výrobě
 - chápe kostým jako součást choreografie a dokáže posoudit vhodnost výběru, materiálu, barvy a střihu
- pomáhá dle možností a vybavení jeviště řešit osvětlení tanečního vystoupení
- vnímá taneční projev jako prostředek k vyjádření celé své osobnosti s ohledem ke svým fyzickým předpokladům a schopnostem
- kultivuje celou svou osobnost, nejen stránku fyzickou, ale i intelektuální, mravní a emocionální

LITERÁRNĚ – DRAMATICKÝ OBOR

Studijní zaměření: Literárně - dramatická tvorba

Charakteristika literárně – dramatického oboru

Literárně - dramatický obor základního uměleckého vzdělávání (LDO) je oborem syntetizujícím, jsou v něm zahrnuty všechny oblasti umění.

Základem výuky a prostředkem výchovy jsou tvořivé činnosti dramatické, pohybové, mluvní, přednesové, výtvarné, slovesné a práce s loutkou. Tato široká škála činností nese s sebou tisíce možností, jak s danou látkou či tématem pracovat. LDO pracuje na vybavenosti žáka. Techniky pohybového, mluveného a hudebně rytmického projevu prolínají celým studiem LDO. Vybavují žáka potřebnými dovednostmi pro přirozený, kultivovaný a tvořivý projev. Žáci získávají představu o tvoření představení, stávají se jeho součástí, napomáhají a přispívají k samotné tvorbě divadelního tvaru. Součástí výuky je vytvoření povědomí žáků o historii i současnosti dramatické a slovesné tvorby – literární tvorby. Vzbudit, odkrývat a sledovat jejich zájem. Žáci LDO získávají předpoklady pro oblasti povolání nejen ve sféře umění, ale také tam, kde se uplatňují empatie a komunikační dovednosti. Žáci LDO jsou schopni spolupráce a mají také zkušenosti s vedením týmu.

Skupinová výuka se realizuje v předmětech:

DRAMATICKÁ PŘÍPRAVKA

DRAMATICKÁ PRŮPRAVA 1. – 2. ročník I.st.

DRAMATIKA 3. – 7. ročník I.st. a 1.- 4. ročník II.st.

JEVIŠTNÍ TVAR 3. - 7. ročník I.st.

DIVADELNÍ TVAR - základy režijní, scénografické a dramaturgické tvorby 1.- 4. ročník II.st.

Individuální výuka je realizována v předmětu:

PŘEDNES 3. – 7. ročník I.st. a 1.- 4. ročník II.st.

UČEBNÍ PLÁN

Dramatická příprava

Výuka se uskutečňuje v rozsahu 1 – 1,5 vyučovací hodiny týdně.

Základní studium I. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník	5. ročník	6. ročník	7. ročník
Dramatická průprava	1,5	1,5	-	-	-	-	-
Dramatika	-	-	1	1	1	1	1
Jevištní tvar	-	-	1	1	1	1	1
Přednes	-	-	1	1	1	1	1

Základní studium II. stupně

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník
Dramatika	1	1	1	1
Divadelní tvar - základy režijní, scénografické a dramaturgické tvorby	1	1	1	1
Přednes	1	1	1	1

Poznámky k učebním plánům:

- navýšení hodinové dotace závisí na rozložení skupin
- pokud se vytvoří skupina minimálně 5 nově přijatých žáků do II. stupně studia, mohou být tito žáci zařazeni do přípravného studia pro II. stupeň

Dramatická příprava

Cílem dramatické přípravy je dítě zaujmout oborem, představit mu způsob výuky a možnosti rozvoje jeho tvořivosti a fantazie.

Žák

- chápe pravidla chování v LDO, zvykl si na uspořádání dramatické hodiny, na způsob práce
- objevuje vyjadřovací prostředky jazyka i těla, zbavuje se zábran
- se zapojuje do dramatické hry, ta se stává prostředkem žákova prožitku, poznání, komunikace
- udrží pozornost při práci s kvalitní literaturou, která slouží jako východisko k dramatické hře
- je seznámen s reflexí a pokouší se o sebereflexi
- je pod vedením učitele vnímavý ke kulturnímu dění

Základní studium I. stupně

Charakteristika studia: žák pracuje na své vybavenosti, seznamuje se s dílnou divadla, prohlubuje své dovednosti a znalosti a ve spolupráci s pedagogem vytváří divadelní tvar.

1. ročník I. stupně

vyučovací předmět: **dramatická průprava**

Žák

- pracuje a spolupracuje
- si uvědomuje partnera (ve hře), reaguje na něj
- vnímá a pojmenovává morální vlastnosti
- rozeznává mezi schopnostmi vést a nechat se vést
- plní drobné skupinové úkoly
- se seznámil se schopností – uvolnění a soustředění
- začíná rozlišovat prostředky verbální a nonverbální
- pracuje s rýmy, objevuje jejich hravost
- literatura se pro žáka stává východiskem i zdrojem dramatické hry
- si všímá správného držení těla a praktikuje je

- pracuje na koordinaci pohybů
- se seznamuje s rytmem a jeho obměnami
- se seznamuje s pohybem jako vyjadřovacím prostředkem, pěstuje pohyb jako dovednost
- pod vedením učitele sleduje kulturní dění, dokáže o svých zážitcích hovořit a vyjadřovat své názory a postoje

2. ročník I. stupně

vyučovací předmět: **dramatická průprava**

Žák

- poslouchá umělecký text, vnímá osobitý projev profesionálních herců a učí se jej zhodnotit
- se zapojuje do dramatické hry – pracuje s různými tématy, se zástupným textem, se zástupnou rekvizitou
- se seznamuje s přijetím role, výměnou rolí, s postavou
- slovně i mimoslovně vyjadřuje jednoduchý děj
- objevuje předměty, které by mohly být loutkou, uplatňuje princip jejich ožívání
- pracuje na koordinaci pohybu - s rytmem, s hudbou, s partnerem
- ovládá zrychlení, zpomalení pohybu
- cítí rytmus, reaguje na změnu rytmu
- se aktivně zapojuje do rytmicko – verbálních cvičení
- pracuje s literaturou, učí se ji vnímat a hodnotit

3. ročník I. stupně

vyučovací předmět: **dramatika**

Žák

- si uvědomuje partnera ve hře v krátkých improvizacích, reaguje na něj, vyjadřuje vztah k partnerovi
- vnímá a pojmenovává morální vlastnosti, rozvíjí své skupinové cítění, aktivně pracuje na soudržnosti skupiny, učí se hodnotit své i cizí výkony
- pracuje se zástupnou, imaginární i skutečnou rekvizitou, umí ji použít
- je schopen vést a nechat se vést
- pracuje se schopností uvolnění a soustředění
- plní skupinové úkoly a dovede je do výsledného minitvaru
- pracuje na pohybových dovednostech – správném držení těla, koordinaci pohybů, koordinaci rytmického pohybu se zvukem, ovládnutí pohybů, reakce na změny tempa, zabalení a rozbalení z centra, fázování pohybu
- pracuje s rytmem a tříbí svůj cit pro rytmus
- rozvíjí svou pohybovou fantazii, pohybově improvizuje s hudbou, s rytmem
- pracuje na prostorovém cítění

vyučovací předmět: **jevištní tvar**

(v předmětu jevištní tvar žák prakticky ověřuje a zúročuje poznatky a dovednosti, které získává v předmětu dramatika)

Žák

- prakticky pracuje s pojmy příběh, téma, pointa
- se seznamuje s postavami příběhu, se situacemi, ve kterých se postavy pohybují
- si získává vztah k příběhu i postavám, ověřuje situace

vyučovací předmět: přednes

(v předmětu přednes dochází k individuální práci se žáky, která je v převážně skupinové výuce velmi potřebná)

Žák

- se cvičí v bezchybném čtení zadaného textu
- formou mluvních cvičení vyjadřuje zážitky
- pracuje s jednoduchými cvičnými texty a zkoumá vyjadřovací prostředky
- je seznámen s prostředky mluveného projevu
- poslouchá umělecký text, vnímá osobitý projev profesionálních umělců, rozeznává prostředky, kterými je tvořen a učí se je zhodnotit

4. ročník I. stupně

vyučovací předmět: dramatika

Žák

- se aktivně účastní skupinové improvizace
- používá prostředky verbální a nonverbální komunikace a zdokonaluje je
- se seznamuje s výrazem a výrazovými variantami
- pracuje na vytváření technických návyků mluveného projevu
- vnímá příběh a rozlišuje jeho situace, aktivně pracuje s literaturou
- hodnotí charakteristické znaky postav a jejich charakteristická jednání
- spolupracuje na vytvoření etudy, která má jednoduchý dramatický děj
- se pokouší řešit situace vlastním jednáním, jednáním dle role
- pracuje s přijetím role, výměnou rolí, s postavou, jednáním, jednáním při změně okolností
- vytváří krátké pointované sdělení, které je také schopen zapsat
- se seznamuje s pravidly a principy improvizace
- se aktivně zajímá o kulturní dění, učí se je vnímat a hodnotit a aktivně se do něj zapojuje

vyučovací předmět: jevištní tvar

Žák

- pod vedením učitele nalézá klíč k příběhu
- pracuje na dramatickém tvaru, který sděluje téma, příběh, pointu
- se učí aktivně o tématu hovořit a vyjádřit ho vlastními slovy

vyučovací předmět: přednes

Žák

- plynule čte zadaný text s ohledem na interpunkci
- přichází s vlastními náměty ke čtení i k diskusi o literatuře
- pracuje s prostředky mluveného projevu - tempo, rytmus, gradace, pauza, prodloužený výdech, dýchání do bránice, rezonance na přední opoře, ovládání těžiště
- pracuje na zřetelné artikulaci, na spisovnosti a čitelnosti promluvy, vnímá krásu jazyka
- formou mluvních cvičení vyjadřuje zážitky, které je schopen zaznamenat i v písemném projevu

5. ročník I. stupně

vyučovací předmět: **dramatika**

Žák

- naslouchá ostatním a respektuje je
- pracuje se zástupnou, imaginární i skutečnou rekvizitou, hledá možnosti jejího uplatnění
- aktivně pracuje s výrazem
- vědomě ovládá své tělo, pracuje s ním, koordinuje pohyb
- zvládá jednoduchou slovní improvizaci – reportáž, konferování, výklad
- se aktivně seznamuje s kategoriemi improvizací ligy
- poznává a vytváří charakteristické znaky postav a jejich charakteristická jednání
- je schopen fixovat tvar etudy - pracuje na pointovaném sdělení
- se pokouší o napsání jednoduchého scénáře – zaznamenává situace, průběh etud, doplňuje scénář představení

vyučovací předmět: **jevištní tvar**

Žák

- spoluvytváří představení
- aktivně přistupuje ke scénáři, k volbě kostýmů a rekvizit i k vytváření scény
- se aktivně účastní zkoušek v divadelním sále a připravuje se na představení
- je po realizaci divadelního tvaru schopen sebehodnocení

vyučovací předmět: **přednes**

Žák

- je seznámen se základními pojmy tvůrčího psaní
- citlivě a vybraně pracuje s prostředky mluveného projevu
- přichází s vlastními náměty, vybírá vhodnou předlohu pro individuální tvorbu
- pracuje se zadanými texty – hledá vlastní pojetí, vlastní cestu vyjádření a komunikace s divákem

6. ročník I. stupně

vyučovací předmět: **dramatika**

Žák

- je schopen hodnotit své i cizí výkony, uplatňuje různé úhly pohledu, je schopen přijmout kritiku vlastní práce
- se aktivně účastní skupinové improvizace, uplatňuje skupinové vnímání
- aktivně pracuje s výrazem, výrazovými variantami - volí je vhodně k charakteru postav i k situacím
- užívá technických návyků mluveného projevu
- cítí prostor a pracuje s ním
- spolupracuje a opouští svůj nápad ve prospěch nápadu druhého
- chápe a respektuje pravidla improvizace
- je schopen vyjádřit námět dramatické etudy, zvládne jednoduchý dramatický děj, jednáním v roli zveřejní úkol postavy
- zvládá daný hudební námět vyjádřit formou dramatické pohybové improvizace
- interpretuje krátkou autorskou tvorbu s využitím dramatických či loutkářských prostředků

vyučovací předmět: **jevištní tvar**

Žák

- prakticky pracuje na příběhu, tématu, pointování tvaru
- přichází s vlastními náměty a pracuje s vlastními prostředky sdělení
- navrhuje a vytváří postavy příběhu, rozehrává situace
- si získává vztah k příběhu i postavám, které nesou charakteristické rysy

vyučovací předmět: **přednes**

Žák

- citlivě, vybraně a samostatně pracuje s prostředky mluveného projevu
- se snaží o osobitý, přirozený, zaujatý a kultivovaný projev
- se orientuje v základních pojmech tvůrčího psaní

7. ročník I. stupně

vyučovací předmět: **dramatika**

Žák

- využívá své pohybové dovednosti, pracuje s tělem jako nástrojem výrazu a charakterizace
- je schopen rychle reagovat, učí se vnímat více podnětů najednou
- se seznamuje s improvizčním zápasem ve všech jeho složkách a rolích
- samostatně i pod vedením učitele pracuje s literaturou, jejíž výběr prochází kvalitativním vývojem
- uplatňuje rekvizitu jako součást projevu postavy, výstupu
- samostatně zpracuje a realizuje drobný jevištní tvar
- pracuje s povědomím o žánrových odlišnostech
- jeho hraní vychází z přirozeného a pravdivého jednání, z komunikace a spolupráce s partnerem
- aktivně připravuje své absolventské vystoupení, dokáže diskutovat o divadelním tvaru, své názory a úvahy opírá o promyšlené argumenty, používá odborné názvosloví

vyučovací předmět: **jevištní tvar**

Žák

- pod vedením učitele nalézá klíč k příběhu, je však schopen i vlastních pojetí
- autorsky a spoluautorsky pracuje na dramatickém tvaru, který sděluje téma, příběh, pointu
- 7. ročníku aktivně připravuje své absolventské vystoupení

vyučovací předmět: **přednes**

Žák

- pracuje se zadanými texty – hledá vlastní pojetí, vlastní cestu vyjádření a komunikace s divákem
- přináší vlastní inspirativní texty i autorské texty
- zřetelně artikuluje, jeho promluva nese známky spisovnosti a čitelnosti promluvy
- má osobitý, přirozený, zaujatý a kultivovaný projev
- poslouchá umělecký text, vnímá osobitý projev profesionálních umělců, rozeznává prostředky, kterými je tvořen, učí se je zhodnotit a poznatky využívá ve vlastním projevu
- se v 7. ročníku aktivně připravuje na své absolventské vystoupení

Základní studium II. stupně

Charakteristika studia: žák prohlubuje své dovednosti a znalosti. Celé studium II. stupně LDO směřuje k osobnímu růstu a vytvoření osobitosti projevu. Z nabytých znalostí, zkušeností a dovedností žák čerpá a využívá je k tvorbě. Ve spolupráci s pedagogem vytváří divadelní tvar, zaměřuje se na některou složku divadla – dramaturgie, scénář, režie, scénografie a autorsky se na ní podílí.

1. ročník II. stupně

vyučovací předmět: **dramatika**

Žák

- se seznámil s použitím kontrastu
- se seznámil s jednáním mimoslovními prostředky
- je schopen interpretace dialogu
- si uvědomuje zákonitosti výstavby dramatického tvaru
- pracuje s charakterem postavy
- člení do žánrů
- je seznámen se složkami divadelní inscenace (scénografie, dramaturgie, režie, hudba)

vyučovací předmět: **divadelní tvar - základy režijní, scénografické a dramaturgické tvorby**

Žák

- vytváří pravdivé jednání postavy, která se vyvíjí
- se podílí na tvorbě a výstavbě dramatického tvaru
- si dle svých zájmů a dispozic volí nejméně jednu složku divadelní inscenace (scénografie, dramaturgie, režie, hudba) a na tvorbě této vybrané složky se autorsky podílí
- vytváří autorské texty
- si uvědomuje principy a zákonitosti dramatického projevu
- je aktivním kulturním divákem

vyučovací předmět: **přednesový tvar**

Žák

- je veden k samostatnému a osobitému výběru témat i látky
- vědomě využívá výrazové prvky přednesu

2. ročník II. stupně

vyučovací předmět: **dramatika**

Žák

- je schopen interpretace dialogu v obměnách (čas, nálada)
- se seznámil s použitím stylizace
- pracuje s charakterem postavy, umí jej vytvořit
- vnímá prostor, předměty, hudbu, osvětlení, diváka jako partnera
- kriticky reflektuje a hodnotí svou práci i práci ostatních
- spolupracuje a opouští svůj nápad ve prospěch nápadu druhého
- chápe a respektuje pravidla improvizace

vyučovací předmět: **divadelní tvar - základy režijní, scénografické a dramaturgické tvorby**

Žák

- se aktivně podílí na technické přípravě inscenace, dokáže vytvářet divadelní zázemí pro mladší žáky
- se podílí na tvorbě a výstavbě dramatického tvaru, je schopen jej realizovat a uvědomuje si jeho zákonitosti

vyučovací předmět: **přednesový tvar**

Žák

- je schopen samostatně dramaticky upravit text pro přednes
- vybírá náročnější texty, rozlišuje žánry, vytváří stylizaci

3. ročník II. stupně

vyučovací předmět: **dramatika**

Žák

- aktivně využívá kontrast, jedná slovními i mimoslovními prostředky
- pracuje se stylizací a členěním do žánrů
- aktivně se zapojuje do jednotlivých složek divadelní inscenace (scénografie, dramaturgie, režie, hudba)
- je schopen rychlé reakce a nezablokovaného myšlení
- vnímá více podnětů najednou
- je seznámen s kategoriemi improvizací a funguje v nich

vyučovací předmět: **divadelní tvar - základy režijní, scénografické a dramaturgické tvorby**

Žák

- vytváří texty, které propracovává obsahově, tematicky, formálně i stylově a je schopen je také žánrově odlišit
- pracuje samostatně na vybraných složkách divadelní inscenace
- realizuje samostatně i skupinové tvůrčí aktivity
- je aktivním kulturním divákem, sleduje a zapojuje se do kulturního dění, přináší nové náměty a hodnocení

vyučovací předmět: **přednesový tvar**

Žák

- je schopen hodnotit dílo a jeho provedení
- je schopen uchopit a interpretovat literární text osobitým způsobem, aktivně pracuje na jeho výstavbě a tvaru

4. ročník II. stupně

vyučovací předmět: **dramatika**

Žák

- vědomě pracuje se stylizací a členěním do žánrů
- udrží vytvořený charakter postavy v různých projevech a situacích

- je aktivně seznámen s improvizčním zápasem ve všech jeho složkách a rolích
- je aktivním kulturním divákem, sleduje a zapojuje se do kulturního dění, přináší nové náměty a hodnocení projevu

vyučovací předmět: **divadelní tvar - základy režijní, scénografické a dramaturgické tvorby**

Žák

- vytváří pravdivé jednání postavy, která se vyvíjí, je schopen její stylizace v rámci žánru
- dokáže diskutovat o divadelním tvaru, používá odborné názvosloví, hodnotí divadelní tvar komplexně i v jeho jednotlivých složkách
- navrhuje a aktivně vypracovává vlastní dramatické náměty a pak je samostatně či s pomocí realizuje

vyučovací předmět: **přednesový tvar**

Žák

- udržuje a zvyšuje technickou úroveň přednesu
- osobitě realizuje vybranou předlohu jako výstup a je schopen reflexe a sebereflexe

6. Zabezpečení výuky žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

Pojetí vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami v ZUŠ Veselí nad Moravou

Vzdělávání v naší škole je otevřené žákům se speciálními vzdělávacími potřebami. Pokud tito žáci prokážou nezbytné předpoklady potřebné pro přijetí do zvoleného uměleckého oboru, v rámci možností vytvoříme podmínky, které jim umožní plnit s ohledem na jejich potřeby a možnosti vzdělávací obsahy stanovené školou v jejím ŠVP.

Za žáky se speciálními vzdělávacími potřebami jsou považováni žáci se zdravotním postižením (tělesným, zrakovým, sluchovým, mentálním, autismem, vadami řeči, souběžným postižením více vadami a vývojovými poruchami učení nebo chování), žáci se zdravotním znevýhodněním (zdravotním oslabením, dlouhodobým onemocněním a lehčími zdravotními poruchami vedoucími k poruchám učení a chování) a žáci se sociálním znevýhodněním (z rodinného prostředí s nízkým sociálně kulturním postavením, ohrožení sociálně patologickými jevy, s nařízenou ústavní výchovou nebo uloženou ochrannou výchovou a žáci v postavení azylantů a účastníků řízení o udělení azylu).

Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami je upraveno v zákoně 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) v § 16 a dále ve vyhlášce č. 73/2005 Sb., o vzdělávání dětí, žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami.

Podmínky a zásady vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

- škola má interní směrnici, která řeší snížení či zrušení úplaty za vzdělávání pro sociálně znevýhodněné žáky
- škola umožňuje bezbariérový přístup do všech potřebných prostorů
- s ohledem na možnosti škola pořídí materiální vybavení a pomůcky umožňující výuku žáků se speciálními vzdělávacími potřebami
- škola umožní učitelům spolupráci s odborným poradenským zařízením
- s ohledem na konkrétní postižení poradíme vhodný typ nástroje, oboru
- jsme schopni pro dítě diagnostikované SPC, PPP připravit individuální studijní plán
- učitel je informován o zdravotním stavu žáků a eliminuje možná rizika
- za účelem snížení rizika a se souhlasem rodičů, zákonných zástupců či školského poradenského zařízení učitel vhodným způsobem informuje a poučí spolužáky o žakově znevýhodnění
- při mimoškolních akcích věnuje učitel zvýšenou pozornost potřebám těchto žáků
- učitel více konzultuje a zapojuje rodiče (zákonné zástupce) do problematiky výuky těchto žáků
- učitel vede a vychovává žáky k ohleduplnosti a k ochotě pomáhat spolužákům se speciálními vzdělávacími potřebami

7. Vzdělávání žáků mimořádně nadaných

Žákům, kteří prokážou výrazné předpoklady (talent), intelekt, fyzické a motorické dispozice a ochotu samostatně na sobě pracovat poskytneme, umožníme

na úrovni školy:

- rozšířené vyučování
- podle možností vysoce kvalitní pomůcky
- zapůjčení kvalitních nástrojů
- pořízení kvalitního zvukového záznamu ve vlastním nahrávacím studiu
- ve spolupráci se SRPŠ příspěvky na poplatky, pobyt a cestovné na soutěžích, kurzech a seminářích
- maximální prostor pro vlastní uměleckou prezentaci
- v mimořádných případech posouzení ve školských poradenských zařízeních na základě návrhu pedagoga a po domluvě s rodiči
- podle možností finanční ohodnocení nadstandardního přístupu pedagoga k mimořádně talentovanému žákovi

na úrovni pedagoga:

- mimořádné pracovní nasazení, hodiny navíc i mimo rozšířené vyučování
- vysoce odbornou, metodicky správnou výuku umožňující návaznost ve vyšším stupni uměleckého vzdělávání
- konzultace s žákem na vyšším typu uměleckých škol (zejména v hudebním oboru)
- účast na soutěžích, kurzech, seminářích, tvůrčích dílnách apod.
- častější veřejnou prezentaci
- dle potřeby pohovory s rodiči

8. Hodnocení žáků a vlastní hodnocení školy

Zásady a způsob hodnocení žáků

Zásady hodnocení

1. Základním principem klasifikace je pozitivní hodnocení, které žáka motivuje.
2. Cílem vzdělávání na ZUŠ není klasifikace, ale získání uměleckého vzdělání a rozvoj osobnosti člověka, který bude vybaven poznávacími způsobilostmi, mravními a duchovními hodnotami pro osobní a občanský život, bude schopen získávat informace a učit se v průběhu celého života. Učitel promyšleným hodnocením směřuje žáka k výše popsaným cílům.
3. Při hodnocení a při průběžné i celkové klasifikaci učitel uplatňuje přiměřenou náročnost a pedagogický takt vůči žákovi. Vychází zejména z těchto kritérií:
 - domácí příprava
 - pokrok od minulé hodiny, pokrok v daném období
 - splnění obsahu učiva v daném období
 - aktivita v hodinách
 - docházka
 - srovnání s jinými žáky
4. Při celkové klasifikaci přihlíží učitel k věkovým zvláštnostem žáka i k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat v učebních výkonech pro určitou indispozici.
5. Podklady pro hodnocení a klasifikaci získává učitel zejména těmito metodami, formami a prostředky:
 - soustavným sledováním výkonů žáka (vystoupení, představení, soutěže, výstavy)
 - hodnocením připravenosti na výuku, píle a aktivity
 - různými druhy zkoušek
 - analýzou výsledků činnosti žáka
 - konzultacemi s ostatními učiteli
 - rozhovory s žákem a s jeho zákonnými zástupci
6. Učitel oznamuje žákovi výsledek každé klasifikace a poukazuje na klady a nedostatky hodnocených jevů.
7. Učitel je povinen vést soustavnou evidenci o každé klasifikaci žáků průkazným způsobem tak, aby mohl doložit správnost celkové klasifikace žáků i způsob získávání jednotlivých známek.
8. Učitel je povinen archivovat písemné práce žáků a další podklady pro klasifikaci po celou dobu klasifikačního období.
9. V průběhu studia jsou žáci vedeni rovněž k sebehodnocení formou diskuse s učitelem či spolužáky (v kolektivní výuce).

Způsob hodnocení

1. Hodnocení žáka v hudebním oboru

Žák musí být z teoretických předmětů v kolektivní výuce vyzkoušen alespoň dvakrát za klasifikační období. V individuální výuce musí být žák klasifikován alespoň jedenkrát v měsíci. Při ústním zkoušení oznámí učitel žákovi výsledek hodnocení okamžitě. Výsledky hodnocení písemných zkoušek oznámí žákovi nejpozději do čtrnácti dnů. O termínu písemné zkoušky, která trvá déle než 15 minut, informuje učitel žáky nejméně týden předem.

Ve skupinové praxi je žák hodnocen jedenkrát za klasifikační období.

V případě, že je žák ze závažných důvodů ředitelem školy zproštěn docházky do povinného předmětu, vykoná jedenkrát za klasifikační období komisionální zkoušku.

Na konci každého ročníku žák vykonává postupovou zkoušku. Studium I. i II. stupně je zakončeno veřejným nebo interním absolventským koncertem, popřípadě vykonáním závěrečné zkoušky.

2. Hodnocení žáka ve výtvarném oboru

Provádí se v průběhu celého školního roku, a to jak učitelem, tak sebehodnocením žáka. Sebehodnocení probíhá po ukončení zadaného úkolu formou diskuze se spolužáky a učitelem, kdy se žák snaží obhájit svou práci. Slovně je žák hodnocen učitelem během práce na úkolu, a tak motivován k lepším výkonům.

Základními hledisky při hodnocení žáka je aktivní práce na úkolu, spolupráce se spolužáky, snaha a houževnatost, dodržování bezpečnosti při práci a samozřejmě zásady správného chování. Součtem všech faktorů vychází učitel při pololetní a závěrečné klasifikaci a při návrhu postupu do vyššího ročníku. Známkou je žák hodnocen alespoň jednou za klasifikační období.

Všichni žáci výtvarného oboru v průběhu roku vystavují své práce v prostorách školy. Zajímavé práce žáků jsou také prezentovány formou videoprojekce při různých akcích ZUŠ. Absolventské ročníky ukončují studium formou společné výstavy, jejíž součástí je veřejná vernisáž.

3. Hodnocení žáka v tanečním oboru

V průběhu školního roku hodnotí učitel žáky s ohledem na jejich aktivní a soustředěnou práci ve vyučování. Základními hledisky při hodnocení žáka je zvládnutí zadaného úkolu po stránce technické i výrazové, schopnost tvořivé kolektivní souhry, vytrvalost, houževnatost a vůle při překonávání chyb a nedostatků. Z tohoto průběžného hodnocení vychází učitel při pololetní a závěrečné klasifikaci a při návrhu postupu do vyššího ročníku. Známkou je žák hodnocen jedenkrát za klasifikační období. Studium ročníku nebo stupně zakončí každý žák interpretací ročníkové či absolventské taneční skladby na závěrečném veřejném nebo interním vystoupení.

4. Hodnocení žáka v literárně – dramatickém oboru

V literárně - dramatickém oboru hodnotí učitel své žáky průběžně každou hodinu – slovně, mimoslovní formou a někdy písemným záznamem do třídní knihy (minimálně jedenkrát za klasifikační období).

Základními hledisky hodnocení je aktivita, tvořivost, pravdivost hraní, použití vhodných prostředků, návyků, dovedností a v neposlední řadě také dodržování zásad správného chování. Žáci jsou pravidelně hodnoceni učitelem, spolužáky v oboru a jsou vedeni k sebehodnocení.

Pololetní hodiny a hodiny v závěru školního roku bývají pravidelně zaměřeny na hodnocení a sociogramy – při použití netradičních forem.

Z průběžného hodnocení vychází učitel při pololetní a závěrečné klasifikaci a při návrhu postupu do vyššího ročníku.

Studium každého ročníku LDO je zakončeno závěrečným veřejným vystoupením.

Studium I. i II. stupně LDO je zakončeno absolventským vystoupením nebo závěrečnou prací.

Hodnocení výsledků vzdělávání na vysvědčení

1. Každé pololetí se vydává žákovi vysvědčení. Za první pololetí lze vydat místo vysvědčení výpis z vysvědčení.
2. Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je v naší škole vyjádřeno klasifikací, nepoužíváme slovní hodnocení ani kombinaci obou způsobů.
3. Žák je v jednotlivých předmětech hodnocen na vysvědčení těmito stupni prospěchu:
 - a) 1 - výborný,
 - b) 2 - chvalitebný,
 - c) 3 - uspokojivý,
 - d) 4 - neuspokojivý.
4. Žák je na konci prvního a druhého pololetí celkově hodnocen těmito stupni:
 - a) prospěl(a) s vyznamenáním,
 - b) prospěl(a),
 - c) neprospěl(a).

Oblasti vlastního hodnocení školy

1. Podmínky ke vzdělávání
2. Průběh vzdělávání
3. Podpora školy žákům a studentům, spolupráce s rodiči, vliv vzájemných vztahů školy, žáků, rodičů a dalších osob na vzdělávání
4. Výsledky vzdělávání žáků
5. Řízení školy
6. Úroveň výsledků práce školy
7. Spokojenost rodičů
8. Vnímání naší činnosti veřejností